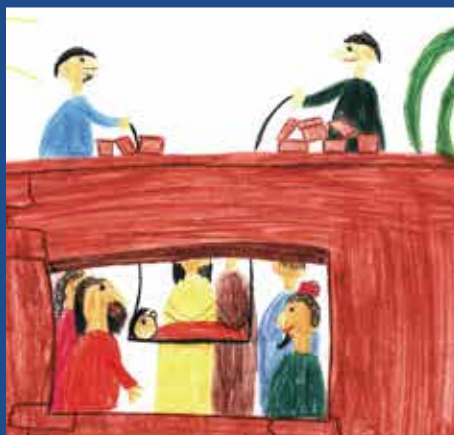
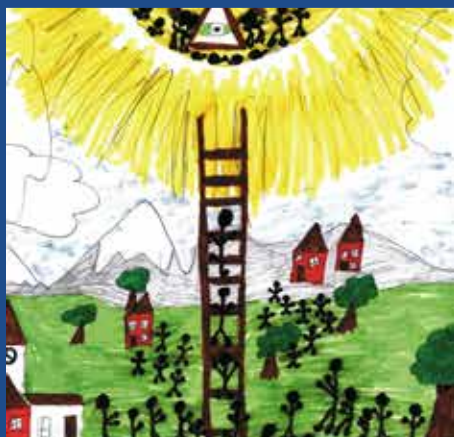

Tekstsystem for børneklubber

Hæfte nr. 4

Tekstsystem for børneklubber

Hæfte nr. 4

Brugervejledning

At forkynde Guds ord for børn er en af de største og vigtigste opgaver, vi kan få betroet. Det er vores ønske, at dette ledermateriale må blive til inspiration og hjælp for dig, som er leder eller medarbejder i et børnearbejde.

Som leder er det vigtigt at være godt forberedt! Det kræver en bevidst prioritering at finde tid og ro til fordybelse i Guds ord og til at være stille i bøn - for de børn der skal lytte, for det budskab der skal forkyndes, og for dig selv, at Ordet må have talt til dit eget hjerte først! Måske er det godt at dele opgaven med en forbejder, som kan bære dig, det du skal forkynde samt børnene frem for Guds trone!

Hvert lederhæfte indeholder temaer hentet både fra GT og NT. På side 184-185 finder du et afkrydsningskema, som gør det nemt at holde styr på, hvilke tekster der har været anvendt.

I ledervejledningen finder du baggrundsstof, inspiration til Legestuen, og tekstgennemgange både for de små og for de store. Der vil også til de fleste tekster være ideer til fremlæggelse. I slutningen af ledervejledningen finder du Til eftertanke. Det bibel-ord er til dig, som er leder, og det rummer stof til eftertanke og giver anledning til undren, glæde og tak. Huskeordet er et vers fra Bibelen, som det vil være godt for børnene at lære udenad.

Som noget nyt vil tegneark(a) og opgaveark(b) samt ideer til aktiviteter(c) mv. være at finde på Logos-Medias hjemmeside: www.logosmedia.dk/tekstsystem/. Klik på **Tekstsystem for børneklubber - Hæfte nr. 4**. Herefter skal du indtaste **kodeordet**, som du finder nederst i denne spalte. Så er du fremme ved **indholdsfortegnelsen** og dermed en oversigt over de tekster, der indgår i hæfte nr. 4. Ved at klikke på en vilkårlig tekst finder du de tegne- og opgaveark samt aktivitetsark, der hører til teksten, og som må udskrives i det omfang, du har behov for.

Kode til opgaveark
på hjemmesiden
www.logosmedia.dk
(www.lm-kids.dk):
dåbsoplæring 4

Forord

Jeg har sjældent følt mig så sikker på at tale til nøglepersoner, som når jeg denne morgen sætter mig til skærmen for at skrive forord til LMJs nye tekstsystem. I, der skal bruge denne bog er nøglepersoner i Guds menighed.

Det er der tre grunde til:

For det første - og vigtigste - udnævner Jesus jer til nøglepersoner. For ham var børnene en prioriteret gruppe: *"Lad de små børn komme til mig."* Og han udfordrede sine disciple i stærkest mulige vendinger til at have samme prioritering: *"... den, der tager imod sådan et barn i mit navn, tager imod mig."*

For det andet er den almindelige biologiske fornuft enig med Jesus. Hvis verden fortsætter, så er børnene dem, der skal være her længst. De skal være med til at forme det samfund, vi er på vej ind i, og de skal ved Guds nåde leve som kristne under vilkår, vi slet ikke kan forestille os. At satse på dem, er at satse på fremtiden.

For det tredje har forkyndelsen for børn længe stået for mig som et område, hvor vi voksenforkyndere kan lære temmelig meget af jer. I er nemlig for længst begyndt at kommunikere på måder, som vi bliver nødt til at lære i fremtiden: Jeres tilhørere giver hurtigt udtryk for, hvis de keder sig, hvis de ikke forstår det, der bliver sagt, hvis de er utilpasse med budskabet eller forkynderen. Jeres menigheder er billedmennesker og ikke bogmennesker. Af jer kan vi voksenforkyndere lære dialog, fortællekunst og nærkontakt med tilhørernes reaktioner. Og så udgiver I tekstbøger og understreger dermed, at forkyndelsen ikke er et énmandsprojekt; men det er **"sammen med alle de hellige vi får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er..."** (Ef 3,18)

Derfor: Gå på med krum hals.

Der venter store glæder til den, der skal formidle Guds ord. Undertiden er man måske selv den, der lærer mest. For der sker ofte noget underligt med os, når vi bliver sat til at tale. Man kan stå og tale til andre og pludselig opdage, at det her har jeg selv brug for at høre. Til glæde, trøst, opmuntring...

Eller man kan læse Guds ord, som kalder på forundring og eftertanke, uden at man lige kan sige hvad det kan "bruges til". Så skal det få lov til bare at være der som forunderligt.

Der venter også hårdt arbejde. Nogen gange kan teksten have svært ved at give slip på sine rigdomme og arbejdet tager længere tid end planlagt. Og man synes måske det stadigvæk er knastørt, når det bliver afleveret.

Eller arbejdet kan komme til at bestå i, at Ordet rammer dybt ind i talerens eget liv og kalder til opgør, bekendelse og bøn. Det gælder også det ord, der skal tales til børn, så sandt intet i Guds ord kun er for voksne.

Og nogen gange går det så nemt, at man må spekulere på, om det er Guds velsignelse eller det rene svineheld. I alt sammen har vi brug for, at det under sker, som loves Maria, da hun skal bære Jesus til verden: *"Den højestes kraft skal overskygge dig."* (Luk 1,35)

Overskygge betyder: Tage magten fra, gøre udslaget, være vigtigere end...

Må det ske for os alle.

Hillerød d. 29. december 2005
Jens Ole Christensen

Indholdsfortegnelse

Efterår	side	Efterår	side
Josva		Jesus siger JEG ER	
Josva den nye leder ————— Jos 1,1-9	8-11	Livets brød ————— Joh 6,22-51	64-67
Over Jordan - Jeriko indtages ————— Jos 2+6	12-15	Den gode hyrde ————— Joh 10,1-16+Sl 23	68-71
Akans tyveri - indtagelsen af Aj ————— Jos 7+8,1-29	16-19	Vejen, Sandheden og Livet ————— Joh 14,1-14	72-75
Josva stiller folket på valg ————— Jos 24,13-18+23-24	20-23	Jonas	
Jesus møder mennesker		Jonas på flugt ————— Jon 1-3	76-79
Hul i taget ————— Mark 2,1-12	24-27	Advent og jul	
Den syge ved Betesda ————— Joh 5,1-9	28-31	Ære være Gud ————— Luk 2,1-20	80-83
Jairus' datter ————— Luk 8,40-56	32-35	De vise mænd ————— Matt 2,1-12	84-87
Helbredelsen af den døve og stumme ——— Mark 7,31-37	36-39		
Jesus og kvinden i Simons hus ————— Luk 7,36-50	40-43		
Guds redskaber i GT			
Folket og profetens opgave ————— Es 1,1-20	44-47		
Kong Hizkija ————— Es 36+37	48-51		
Drengkongen Josija ————— 2 Krøn 34+35	52-55		
Herren kalder Jeremias ————— Jer 1	56-59		
Rigets fald - Jeremias' skæbne ————— Jer 37+39	60-63		

Indholdsfortegnelse

Forår	side	Forår	side
David		Påskehøjtiden	
Natans profeti til David ————— 2 Sam 7,1-17	88-91	Den fine gave og vennen, som var tyv ——— Joh 12,1-12	132-135
David og Batseba ————— 2 Sam 11	92-95	Kongens søn i tjenertøj ————— Joh 13,1-17	136-139
Syndserkendelse og tilgivelse ————— 2 Sam 12,1-13+Sl 51,1-19	96-99	Mon Jesus kan trylle ————— Mark 14,12-25	140-143
Prins Absalom ————— 2 Sam 15,1-16+18,1-14+24-33	100-103	500 mod én ————— Joh 18,1-14	144-147
Davids vidnesbyrd om sit liv. Davids død ——— 1 Kong 2,1-4+10-13+Sl 32	104-107	Se det Guds lam ————— Joh 19,1-42	148-151
Salomo		Graven er tom ————— Joh 20,1-10	152-155
Den vise kong Salomo ————— 1 Kong 3,5-28	108-111	Jesus - den opstandne	
Tempelindvielsen ————— 1 Kong 8	112-115	Den opstandne Jesus og Maria ————— Joh 20,11-18	156-159
Salomos frafald og død ————— 1 Kong 9,1-9+11,1-13+41-43	116-119	Emmaus vandrerne ————— Luk 24,13-35	160-163
Guds folk vender hjem		Den opstandne Jesus og Thomas ——— Joh 20,19-29	164-167
Altret genopbygges og templet grundlægges ————— Ezra 1,1-6+3,1-9	120-123	Jesus møder disciplene ved Tiberias sø Joh 21,1-18	168-171
Nehemias bygger murene ————— Neh 1,1-4+2	124-127	Pinse	
Arbejdet bliver færdigt ————— Neh 4+6,15-16+9,32-37	128-131	Jesu farvel til sine venner ————— ApG 1,3-14	172-175
		Guds gave til os mennesker ————— ApG 2,1-8+12-17+22-24	176-179
		Helligåndens frugter ————— ApG 2,37-47	180-183
		Afkrydsningsskema —————	184-185
		Litteraturliste —————	186

Dagens tekst
Jos 1,1-9
s.198

Baggrundsstof

Tid

Vi befinder os omkring 1400-tallet f.Kr. Tiden før 1400-tallet f.Kr. kaldes for Egyptertiden og går fra 1800-1400 tallet f.Kr. Herefter begynder Ørkentiden som strækker sig til 1200-tallet f.Kr.

Guds handlemåde

Gud er suveræn. Alligevel er han afhængig af mennesker for at få udført sine planer. Men han udvælger selv sine redskaber.

Moses, den store leder og profet, som havde ført israelitterne ud af Egypten, var død, 120 år gammel, og en anden måtte nu tage hans plads. Gud udvalgte Josva, Nuns søn af Efraims stamme, til opgaven.

Gud omgikkes ikke med Josva ansigt til ansigt, som han gjorde med Moses, men Josva var fuld af visdoms ånd, for Moses havde - efter Guds befaling - lagt sine hænder på ham. Folket lyttede til ham og fulgte de befalinger, Herren havde givet.

Herren var med Josva.

Josvabogen

Bogens hovedtanke er Herrens trofasthed.

Hovedpersonen i Josvabogen er ikke Josva, men Herren. Derfor er det en lovsang til Herrens ære og et mægtigt vidnesbyrd om hans magt og trofasthed.

Josvas oprindelige navn var Hoseas, som betyder frelser, men Moses forandrede hans navn til Josva (4 Mos 13,16).

I Hebr omtales Josva som et forbillede på "vor frelses banebryder" - Jesus.

Mosebøgerne viser os, hvordan det udvalgte folk i overensstemmelse med Herrens løfter blev talrige som "stjernerne på himmelen" (1 Mos 15,5). Josvabogen viser, hvordan det andet af Herrens løfter til Abraham, nemlig at hans efterkommere skulle få Kana'ans land til ejendom, gik i opfyldelse (1 Mos 12,7).

Tegnet af Cecilie Vemmelund 10 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om en mand, som fik en meget stor opgave af Gud. Manden hed Josva, og han skulle føre Guds folk, israelitterne, over Jordanfloden og til det land Gud havde lovet dem.

(Spil Josva og få eventuelt en anden leder til at spille Gud. Han kan sidde gemt et sted under et bord eller andet, så det kun er stemmen, man hører).

1. Jeg er meget ked at det (lyd som om du græder). Min gode ven, Moses, er lige død. Jeg har fulgt Moses i meget lang tid og har set ham gøre mange undere, som Gud havde sagt, han skulle gøre.
2. Pludselig lyder der en stemme. Det er Gud, der ville tale med mig. Han siger: "Min tjener Moses er død. Nu skal du lede mit folk over Jordanfloden, og til det land jeg har lovet dem." Jeg må lytte meget godt efter. Jeg skal jo huske alt, hvad Gud siger til mig (hånden op til et lyttende øre).

3. Gud siger også til mig: "Vær modig og stærk." Lille mig, tænker jeg. Jeg er da hverken modig eller stærk. Kan jeg mon det, som Gud vil have mig til?
4. Gud siger videre: "Gør som Moses sagde til dig, så skal jeg nok passe på dig. Bliv ikke bange for noget, for jeg er med dig hele tiden."
5. Pyha (tør sved af panden), tænker jeg. Gud siger, han er med mig og vil hjælpe mig, så tror jeg godt, jeg kan klare det. Hvis der er noget, jeg ikke kan finde ud af, så kan jeg jo bare folde mine hænder og tale med ham om det.
6. Josva var nu klar til at lede folket, fordi Gud havde sagt at han ville hjælpe ham. Fortæl børnene, at uanset hvor de er - derhjemme, på besøg hos mormor eller her i legestuen, så er Gud med dem og vil gerne hjælpe dem, når de har det svært. De skal bare folde hænderne og bede til ham, så vil han svare dem.
7. **Lad pointen være klar: Gud er med os overalt hvor vi går og hvad vi end laver.**

Til de voksne

"Herren selv går foran dig, han vil være med dig, han vil ikke lade dig i stikken og ikke svinge dig; vær ikke bange og lad dig ikke skræmme" (5 Mos 31,8).

Tekstens pointe

Gud har forskellige opgaver til alle os mennesker, og han vil være med og hjælpe os med at udføre dem.

Tegnet af Ida Petersen 10 år

Især for de små

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

Opgaver.

- hvad betyder det at få en opgave?
- har I nogle opgaver derhjemme?
- hvad betyder det at være modig og stærk. Her er det vigtigt at fortælle, at der er forskellige måder at være stærk på. Det er ikke musklerne, der tæller i denne situation, men om man er stærk i troen på Gud og har tillid til ham.

At Gud hjælper.

Gud ønsker at hjælpe med det, som vi synes er svært. Vi må bede til ham, og så hører han vores bøn. Gud svarer altid på vores bøn, men han svarer, hvad han synes, er det bedste for os.

Indledning

Jeg vil gerne fortælle jer en historie fra Bibelen. Gud havde et stort folk, israelitterne, som han havde lovet et dejligt land. Folket var blevet ført ud af Egypten, væk fra den onde Farao og var nu på vej til det lovede land. Men deres leder, Moses, var død og derfor skulle de have en ny leder. Gud valgte en mand, der hed Josva. Josva var en klog mand, og derfor vidste Gud, at han kunne klare opgaven. Moses havde, inden han døde, talt med Josva om opgaven, så Josva vidste lidt om, hvad han skulle.

Selve teksten

Gud talte med Josva om hans opgave. Israelitterne var tæt på det land, som Gud havde lovet dem. De skulle over Jordanfloden og så ville de være i det lovede land. Det var Josvas opgave at lede folket resten af vejen.

Gud sagde, at Josva skulle være modig og stærk, og at han ville gå med folket hele vejen.

Fortæl om:

- at Gud kaldte på Josva og gav ham denne opgave.
- hvad Josva mon tænkte og gjorde, da han lyttede til, hvad Gud sagde, han skulle gøre.
- at Gud sagde, at når israelitterne var nået over Jordanfloden, så ville han give dem alle de steder, hvor de satte deres fødder. Han fortalte dem, at et meget stort område skulle være deres.
- at Gud sagde, at han ville være med dem, uanset hvad der skete. Hvis de kom i krig, så ville de vinde kampen.
- at Josva skulle følge loven, som Moses havde fortalt ham om. Det var meget vigtigt, at Josva ikke gik den anden vej end den, Gud viste ham. Fulgte han loven, så ville Gud og lykken være med ham.

Slut af med at fortælle, at Gud altid holder, hvad han lover. Han svigter os ikke. Når Gud først har valgt os til en opgave, vender han os ikke ryggen, så vi står alene med det hele. Nej, han hjælper og støtter os hele vejen igennem.

Ideer til fremlæggelse

- du kan fortælle, hvad Gud sagde til Josva med nogle få fagter og tale med forskellige tonehøjder, så børnene forstår alvoren i Josvas opgave.
- du kan spille Josva og enten optage på bånd, hvad Gud siger og så afspille det som en samtale mellem Gud og Josva, eller få en anden leder til at være Guds stemme, eventuelt gemt under et bord, så kun stemmen høres.
- en tredje mulig fremlæggelse kunne være at tegne Guds folk på en tavle eller planche og vise, hvor de gik fra (Egypten) over Jordan og hele vejen til det lovede land.

Tegnet af Emma Pedersen 7 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud kalder på os alle og hvis vi siger ja til en opgave, er han parat til at hjælpe os, støtte os - ja, han er med os hele vejen. Han vil udruste os til den opgave, han kalder til.

Indledning

Profeten Moses havde ledt Guds folk ud af Egypten, væk fra Farao og var nu 120 år gammel. Lige inden Moses døde, gik han op på Nebobjerg, og Gud viste ham det land, han havde lovet sit folk, israelitterne. Moses døde der i Moabs land, og nu skulle der vælges en ny leder, der kunne føre folket over Jordan og ind i det lovede land. Gud valgte manden Josva (Nuns søn), som havde været i Moses' tjeneste. Han var fuld af visdoms ånd, for Moses havde, inden han døde, lagt sine hænder på ham.

Selve teksten

Fortæl om:

- hvad det vil sige at være fuld af visdoms ånd.

- det store område som Gud sagde skulle være deres. Han ville give dem alle de steder, hvor de satte deres fod.

Tal om:

- hvad Josva mon har tænkt, da Gud kom og fortalte ham om denne opgave.
- hvad det betyder, at Gud sagde til Josva: " Ingen vil kunne holde stand imod dig, så længe du lever" (v.5).
- at Gud ville være med ham, ligesom han var med Moses. Sikke et fantastisk løfte.
- om de kender nogen, der er blevet kaldet af Gud til en opgave.
- hvordan det mon kan være fx at rejse med far og mor som missionærer – eller at invitere andre med til børneklub eller junior.
- at mange nok gerne vil være fri for opgaven, men Gud kalder og Gud udruster (1 Tess 5,24).

Fortæl om:

- hvad det var for en lov, Moses havde pålagt Josva at følge, da han indsatte ham (5 Mos 31 v.8).
- at Gud sagde til Josva, at hvis han fulgte loven omhyggeligt, så ville lykken være med ham.
- hvad det betyder, at Josva skulle have denne lovbog på læberne og grunde på den dag og nat.

Tal om:

- at Gud hele tre gange i teksten siger til Josva, at han skal være modig og stærk.
- hvad det betyder at være modig og stærk?
- har I været i en situation, hvor I skulle være modige og stærke? Måske derhjemme eller i skolen?

Fortæl om:

- hvad Gud sidst i dagens tekst siger til Josva om, at han ikke skal være bange og ikke lade sig skræmme. For Gud Herren er med ham overalt, hvor han går.

Tegnet af Katrine Jensen 10 år

Til eftertanke

Nær ikke rædsel, og lad dig ikke skræmme, for Herren din Gud er med dig overalt, hvor du går.
(jf. Jos 1,9 s. 198)

Tal om:

- det at blive bange for noget, at blive skræmt.
- har I prøvet det?
- hvad I gjorde for at blive trøstet?
- at Gud altid er til at tale med - om alt muligt. Vi må altid folde vore hænder og bede til ham.
- at Gud vil være med os altid, hvis vi ønsker det.

Ideer til fremlæggelse

- lad børnene læse et par vers hver, men der er en del lidt svære ord og navne i teksten, så vær parat til at hjælpe.
- find kortet bagerst i Bibelen og vis børnene, hvor israelitterne vandrede fra og til - altså fra Egypten, over Jordan og til det lovede land. Vis hvilket stort område Gud vil give sit folk.
- få en anden leder til at hjælpe dig med at spille teksten. Spil evt. selv Josva, og lad den anden leder være Gud. Han kan stå bag et ophængt lagen med lys op bagfra, så man kun kan se hans skikkelse og høre hans stemme. Herfra kan man så fremlægge teksten som en samtale mellem Gud og Josva, så Josva også får nogle få replikker.

Huskeord
Min hjælp kommer
fra Herren, Himlens og
jordens skaber.
(Sl 121,2 s.552)

Baggrundsstof

Tid og sted

Vi befinder os i Ørkentiden, som gik fra 1400-1200 tallet f.Kr.

Israelitterne og deres leder Josva havde slået lejre ved Jordanfloden, hvor Jeriko lå på den anden side.

Guds handlemåde

Da Moses ledte folket, handlede Gud igennem ham. Nu var Josva blevet folkets nye leder, og Gud var med ham på samme måde, som han var med Moses. Folket havde tillid til Josva og ville gøre alt det, som han befalede dem at gøre. De adlød ham, ligesom de adlød Moses. Israelitterne skulle først gå seks gange rundt om Jeriko, og på den syvende dag måtte de blæse kraftigt i hornene og udstøde kampråb. Syv er et helligt tal, et symbol på det fuldkomne, som angiver, at alt er Guds værk. At alle skulle gå tavse rundt om Jeriko de første seks dage, må for israelitterne have været en hård lydigheds- og trosprøve. Tænk bare på, hvor mange spottende ord, de sikkert blev mødt med fra Jerikos borgere uden at kunne tage til genmæle for at forklare deres mærkelige adfærd.

Oftentimes sætter Gud sine børn på den hårdeste prøve ved at vente med sin hjælp til allersidste stund og i den yderste nød. Derved opnås "den prøvede tro" som omtales i 1 Pet 1,7.

Svære ord og begreber

Band: At lægge band på noget – alle ting, personer og dyr - betyder, at det blev gjort urørligt for mennesker og udleveret til Herren - vel at mærke til Herrens unåde. Derfor var det ensbetydende med udslættelse/tilintetgørelse. Jerikos befolkning var afgudsdyrkere, som Guds folk ikke måtte blive smittet af.

Pagtens ark: Ark betyder kasse eller kiste. Heri lå lovens tavler med De ti Bud.

Ed: Ed betyder at sværge, love/aftale.

Tegnet af Johanne Svendsen 13 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om manden Josva, der var den nye leder for Guds folk, israelitterne. De var lige kommet ned til Jordanfloden, og Josva havde sendt to mænd over floden og ind i byen Jeriko for at udspionere byen; de ville nemlig indtage den. Nu skal vi høre, hvordan det gik (fortæl beretningen og brug gerne små lego/duplo mænd og remedier til at gøre det mere spændende med).

1. Josva sagde til to mænd, at de skulle gemme sig inde i byen for at finde ud af, hvordan der så ud, og hvem der boede der. De gemte sig hos en kvinde, der hed Rahab.

2. Men kongen i Jeriko fandt ud af, at de to mænd var i byen og ville tage dem til fange. Heldigvis hørte Rahab det og gemte de to mænd oppe på taget (gem evt. duplo mændene under et klæde). Hun sagde til kongens mænd, at de var gået ud af byen igen. Kongens mænd red ud af byen for at finde dem.

3. Hun hjalp de to mænd med at flygte ved at hejse dem ud af sit vindue med et reb (hejs to duplomænd ned fra et bord), og mændene flygtede tilbage til Josva. Fordi Rahab havde hjulpet dem, lovede de, at der ikke ville ske hende og hendes familie noget, når de indtog byen. Hun skulle bare binde en rød snor i vinduet (bind en rød snor i vinduet).

4. Da de to mænd vendte tilbage, fortalte de Josva alt, hvad de havde oplevet.

5. Den næste dag rejste hele folket ned mod Jordanfloden. De havde Pagtens Ark forrest (en lille kasse) for at minde dem om, at Gud skulle være foran dem.

6. Ved Jordanfloden skilte vandet sig, så der blev en vej midt igennem floden, og israelitterne kunne gå tørskoet over mod Jeriko.

7. Gud sagde nu noget mærkeligt til Josva. Alle israelitterne skulle de næste seks dage gå én gang rundt om Jeriko og blæse i nogle horn (tag evt. et horn med og blæs i det).

8. På den syvende dag skulle folket gå syv gange rundt om Jeriko og blæse i hornene og råbe et kampråb. Og så skete der noget meget mærkeligt - muren rundt om Jeriko faldt, og Josva og israelitterne kunne gå lige ind i byen og indtage den.

9. **Pointen er at stole på, hvad Gud siger, for han gør undere også i dag.**

Til de voksne

Hav tillid til Gud selvom hans veje kan se mærkelige ud. Han har en plan med den enkelte af os.

Tegnet af Lilla Szilas 10 år

Især for de små

Tekstens pointe

Gud er med i alt, hvad der sker, også når det ser håbløst ud.

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

- **spioner** – ved I, hvad spioner er, og hvad de bruges til? Måske har I selv prøvet at udspionere nogen for sjov.
- **at gemme sig**. Har I prøvet at gemme jer for nogen eller lege gemmeleg?

Indledning

Vi skal nu høre en beretning fra Bibelen om Josva og Guds folk, israelitterne. Josva havde ført folket til Jordanfloden, som de skulle over og dernæst skulle de indtage byen Jeriko. Gud var med Josva og folket og fortalte hele tiden Josva, hvad de skulle gøre. Folket adlød Josva og gjorde, hvad han befalede dem.

Selve teksten

Gud sagde til Josva og israelitterne, at de skulle indtage byen Jeriko. Derfor valgte Josva to mænd blandt folket, som skulle udspionere folkene i Jeriko. De gik over Jordan og ind i Jeriko og gemte sig hos en kvinde, der hed Rahab.

Fortæl om:

- kongen, der havde hørt, at der var kommet nogle israelittiske mænd ind i Jeriko, og at han ville tage dem til fange.

- Rahab, der fortalte de to mænd, at alle folk i Jeriko var meget bange for Josva og israelitterne, fordi de havde hørt, at Gud havde givet dem dette land. De havde også

hørt om de mange undere, Gud havde gjort. Derfor var de bange for, hvad israelitterne ville gøre ved dem.

- at Rahab hjalp de to mænd både ved at gemme dem for kongens mænd og med at flygte. Fordi hun gjorde det, lovede mændene, at der ikke skulle ske hende og hendes familie noget, når israelitterne kom og indtog byen.

- den røde snor, som Rahab skulle binde i vinduet for at være sikker på, at hun og hendes familie/slægt ville være i sikkerhed, når israelitterne kom.

- hvad Gud sagde til Josva om, hvordan de skulle indtage Jeriko.

- hvor mærkeligt det må have været for israelitterne at gå rundt om Jeriko og blæse i hornene. Hvad har de mon tænkt? Nyttede det noget - eller bliver vi bare til grin? - at de gjorde, hvad Gud havde befalet dem, selvom det virkede meget skørt.

- hvor stort det må have været at se Jerikos mur falde, da de havde gået den syvende og sidste runde på den syvende dag. Herefter kunne de gå lige ind i byen og indtage den.

- at israelitterne også holdt deres løfte til Rahab. Hun havde bundet den røde snor fast i vinduet, og hun og hendes familie/slægt blev ført ud af byen og blev reddet fra ødelæggelse. De fik lov til at slutte sig til det israelittiske folk og blive en del af dem.

Slut af med at fortælle, at det nytter at stole på Gud og hans ord. Han holder, hvad han lover. Hav altid tillid til ham, for han er den eneste sande Gud, som vi må få lov til at tro på.

Ideer til fremlæggelse

- fortæl beretningen med nogle få hjælpemidler (en rød snor - et horn hvis du har det...).

- en del af teksten kan godt laves som et dramastykke (kap. 2), som lederne spiller med få replikker.

- der kan også være én, der læser teksten op, som børnene mimer til.

- syng sangen: "De gik rundt om Jeriko" - samtidig med at de går rundt i en cirkel. Ved det sidste vers skal de falde ned på gulvet.

Tegnet af Lilla Szilas 10 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud svigter ikke. Når han kalder på dig og giver dig en opgave, så hjælper han dig med at udføre den. Måske synes du, det kunne være gjort på en mere enkel og smart måde, men sådan arbejder Gud ikke. Han har valgt dig til at udføre opgaven - på hans måde.

Indledning

Da Gud indsatte Josva som leder for israelitterne, sagde han til ham, at de skulle gå over Jordan og ind i det lovede land. De skulle erobre landet, og ingen ville kunne holde stand imod dem. Josva stoledede på Gud og gjorde, hvad han sagde. Han sendte to mænd fra sit folk ind i Jeriko som spioner for at undersøge byen. Jeriko var den første by, de skulle erobre.

Selve teksten

Fortæl om:

- de to mænd, der blev sendt ind i Jeriko for at udspionere byen.

- skøgen Rahab, som gemte de to mænd for Jerikos konge og løj om, at de var gået ud af byen igen.

- kongens mænd, der red ud af byen for at finde de to mænd.

Tal om:

- hvad en skøge er.

- hvordan I mon tror, andre så på Rahab.

- om det var rigtigt af Rahab at lyve for at beskytte de to israelittiske spioner.

- om I har prøvet at lyve for at beskytte en kammerat eller en anden, I holder af?

- om det er rigtigt at "stikke en hvid løgn"?

- hvorfor folket i Jeriko var så bange for Josva og israelitterne?

Fortæl om:

- hvad ed betyder.

- den ed, som Rahab og de to israelitter aflagde med hinanden: at hun og hendes familie og slægt ville blive reddet, når israelitterne erobrede byen.

- tegnet - den røde snor, som Rahab skulle binde fast i vinduet, så de kunne blive reddet.

Tal om:

- hvor bange Rahab egentlig må have været for at lukke de to israelitter ind i sit hus. Hun havde jo hørt så meget ondt om dem.

Var det mon Gud, der sagde, at hun skulle tage imod dem?

- hvad ville der ske, hvis Rahab fortalte kongen om de to israelittiske spioner og deres planer med Jeriko?

Fortæl om:

- hvad Gud sagde til Josva, om måden de skulle erobre Jeriko på.

- hvad Josva mon tænkte, da Gud sagde, at de skulle gå syv gange rundt om Jeriko, og så ville muren falde.

- hvad folket skulle gøre, når de gik rundt om Jeriko: blæse i hornene og have pagtens ark med. Først på den syvende dag måtte de råbe et kampråb.

- at muren faldt og israelitterne kunne erobre byen, som Gud havde lovet.

Tal om:

- hvad israelitterne må have tænkt, da de gik rundt om byen.

- indbyggerne i Jeriko - de fulgte helt sikkert med inde fra byen og talte sammen om, hvad der skete udenfor.

- hvad de mon har tænkt og sagt. Det må have været mærkeligt og måske også lidt uhyggeligt for dem.

- hvad kampråbet mon har været.

- Rahab og hendes familie og slægt, som blev reddet fra sværdet.

Tegnet af Johanne Svendsen 13 år

Til eftertanke

Sæt dit håb til Herren, og
følg hans vej.
(jf. Sl 37,34 s.500)

- at Gud ofte udvælger de ringe, dem, som andre ser ned på i hans tjeneste - hvorfor mon?

- at Rahab er med i Jesu slægtsregister.

Fortæl til sidst om:

- at Josva sagde, at ingen måtte genopbygge Jeriko.

- at Herren var med Josva og israelitterne hele tiden, og at rygtet om erobringen af Jeriko nåede ud i hele landet.

Ideer til fremlæggelse

Teksten egner sig fint til et dramastykke, hvor børnene kan spille de forskellige personer (Josva, Rahab og de to spioner, og gå rundt om et bord eller andet ved erobringen af Jeriko). Børnene kan evt. sige enkelte replikker, eller en leder kan læse beretningen op. En anden leder kan optage hele dramastykket på video, og så kan I alle se det bagefter. Tag evt. noget klæd-udtøj med, som børnene kan have på. Det gør det endnu mere spændende.

Huskeord
Se, Gud er min
hjælper, Herren
styrker mig.
(Sl 54,6 s.509)

Baggrundsstof

Tid og sted

Vi befinder os i Ørkentiden (1400-1200-tallet f. Kr), som er perioden efter Egyptertiden, hvor Moses førte folket ud af Egypten.

Josva og israelitterne var nået til det lovede land, som Gud ville give dem i eje. De havde netop indtaget byen Jeriko, som lå tæt på Jordanfloden. Nu satte de så kursen mod Aj, som lå ved Bet-Aven - øst for Betel (kap. 7,2).

Guds handlemåde

Gud havde gennem hele ørken-vandringen været med israelitterne og med Moses, som dengang var folkets leder. Efter Moses blev Josva indsat som leder, og Gud var også med ham. Israelitterne adlød Josva og gjorde, hvad han sagde. De stolede på Gud og havde tillid til Ham.

Gud havde lovet folket, at ingen kunne holde stand imod dem, fordi Han holdt hånden over dem.

Da folket ikke adlød Guds ordre om at lægge al Jerikos ejendom i band, måtte Han straffe dem. Gud svigter aldrig. Det var folket, som havde syndet. Josva misforstod Gud og troede ikke, at Han var med dem mere.

Selv den mindste synd kan forhindre Guds hjælp. Det gælder til hver en tid, at uopgjort synd hindrer Guds hjælp og velsignelse (Sl 32,1-5). Det måtte israelitterne mærke på deres egen krop, før de forstod det. Synd er altså krænkelse af Guds ære, og syndens løn er døden.

Da synden hos det israelitiske folk var gjort op, vendte Gud om fra sin glødende vrede (v. 26).

Svære ord og begreber

At hellige folket: De skulle forberede sig på at ofre/bede til Gud. Det gjorde de ved at vaske sig og ordne deres tøj. I dag behøver vi ikke at gøre noget selv for at komme i nærheden af Gud. Vi bliver retfærdiggjort for Jesu skyld.

Tegnet af Julie Weber 8 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om en mand, der gjorde noget, som Gud havde sagt var forbudt. Manden hed Akan. Nu skal I bare høre (fortæl beretningen set ud fra Akans øjne og brug gerne nogle remedier evt. en jakke, nogle småpenge og en Toms guldbarre).

1. Vi havde lige været i krig og havde vundet kampen over folkene, der boede i Jeriko. Gud havde hjulpet os med at vinde, og han havde sagt, at alt, hvad der var tilbage i byen, var hans, så det måtte vi ikke tage.
2. Men pludselig så jeg noget, der lå på jorden (læg jakke, penge og guldbarre på jorden). Det er noget, der skinner. Det må jeg lige se

nærmere på. Nøj, det er penge og en rigtig flot jakke og noget guld.

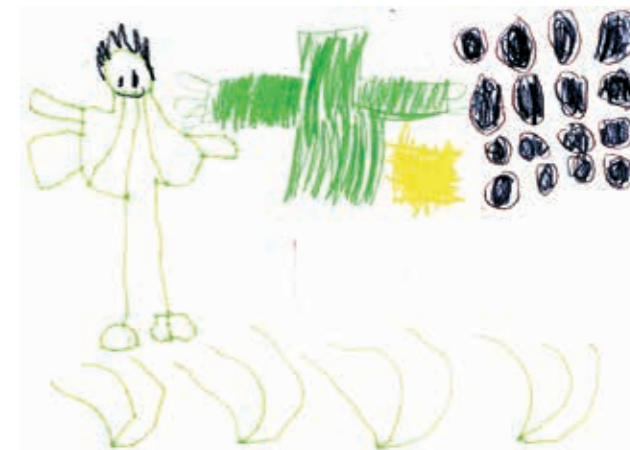
3. Det tror jeg lige, jeg tager med hjem. Det kan jeg nemlig godt bruge. Nå nej, Gud har jo sagt, at vi ikke må tage noget med hjem, for det er Hans.
4. Nej, jeg tager det med hjem (tag jakken på og gem tingene i lommen). Det er der nok ingen, der ser. Så gemmer jeg det bare.
5. Pyha, nu kom jeg hjem, uden nogen så det. Så nu graver jeg et hul i sandet, og putter det derned (gem tingene). Så er der helt sikkert ingen, der opdager det.
6. Hvad er nu det, jeg kan høre. Det lyder som Josva, vores leder. Jeg må hellere lige gå ud og høre, hvad han siger. Han siger, at der er nogen, der har taget nogle ting, der var Guds. Hvordan kan han vide det? Jeg har jo gemt det godt. Nu peger Josva på mig og siger, at det er mig, der har stjålet tingene.
7. Nøj, hvor er jeg ked af det. Men Gud er nødt til at straffe mig, fordi jeg gjorde noget, som var forbudt.
8. **Fortæl børnene pointen: Gud bliver ked af det, hvis vi gør noget, han har sagt, vi ikke må. Men han svigter os ikke.**

Til de voksne

"Ingen skabning kan være usynlig for ham, alt ligger blottet og åbent for hans øjne, og ham står vi til regnskab for" (jf. Hebr 4,13).

Tekstens pointe

Gud svigter os ikke, selvom vi tit kommer til at gøre noget, der er forkert

Tegnet af Sander Munk 5 år

Især for de små

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

- **at gøre noget der er forkert.** Har I gjort noget, som jeres far og mor har sagt, I ikke måtte?
- **at blive straffet.** Hvis jeres far og mor har opdaget, at I har gjort noget forkert, er I så blevet straffet?
- **at stjæle.** Må man stjæle, hvis ingen ser det? Hvad hvis det bare er en lille ting? Hvorfor ikke?
- **at sige undskyld.** Man må sige undskyld, hvis man har gjort noget forkert. Altså sige, at man er ked af det, man har gjort over for det menneske, man har såret.
- **at sige undskyld.** Man må også bede til Gud om tilgivelse for den synd, man har begået.

Indledning

Nu skal vi høre en historie fra Bibelen, som handler om Guds folk, israelitterne, og hvad der skete, efter de havde indtaget byen Jeriko. Gud var med israelitterne og havde hjulpet dem med at vinde kampen over Jerikos befolkning. Men Gud havde også sagt, at alle de ting, der var tilbage inde i Jeriko, var Hans, og dem måtte ingen røre. Hvis der var nogen, der gjorde det, ville de blive straffet.

Selve teksten

Guds folk – israelitterne var glade. Gud havde været med dem, som Han havde lovet, og de havde vundet kampen over Jeriko. Nu skulle de videre til den næste by, Aj - og også indtage den. De havde sendt nogle spioner ind i byen, og de havde fundet ud af, at to - tre tusind mænd var nok, da der ikke boede så mange mennesker i byen.

Fortæl om:

- hvad der skete, da israelitterne prøvede at indtage byen Aj: at mange blev dræbt og resten jaget på flugt.
- hvor fortvivlet Josva blev, da han hørte, hvad der var sket. At han troede, at Gud havde svigtet ham og israelitterne.
- samtalen mellem Josva og Gud. Gud fortalte, at der var en mand iblandt hans folk, der havde stjålet, og at det var derfor, det gik dem, som det gjorde. Gud var vred over det, der var sket.
- hvordan Josva fandt frem til Akan, som havde stjålet tingene. Hvordan de skulle træde frem stamme for stamme, slægt for slægt, familie for familie og til sidst mand for mand.
- at loddet faldt på Akan, som havde stjålet en jakke, nogle penge og en guldbarre.
- at han og hans familie blev straffet med døden, fordi de havde overtrådt Guds bud.
- at Guds glødende vrede vendte, da Akan og hans familie var blevet straffet for det, de havde gjort. Nu kunne Gud igen gribe ind og hjælpe israelitterne med at indtage byen Aj.
- hvordan Josva planlagde et baghold, vandt kampen og indtog Aj.

Slut af med at fortælle, at Gud ikke svigtede sit folk, men at han ikke kunne hjælpe dem, så længe der var synd imellem dem. Gud hader nemlig synden og vil, at vi skal gøre op med den, altså bede ham om tilgivelse.

Ideer til fremlæggelse

Beretningen kan sagtens fremlægges med brug af nogle få hjælpemidler, såsom en jakke, nogle penge og en Toms guldbarre (som så evt. kan deles mellem børnene bagefter), eller man kan hjemmefra tegne nogle skitser på noget karton, som man så kan vise børnene, samtidig med at man fortæller beretningen. De kan så blive farvelagt af børnene til sidst.

Tegnet af Ronja Munk 7 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud ser alt, hvad vi gør, også selvom vi tror, at vi kan skjule det. Nogle gange straffer han synden i vores liv, men han svigter os aldrig.

Indledning

Selvom Josva havde advaret folket om ikke at tage nogle af ejendele fra Jerikos befolkning, havde Akan (en mand af Judas' stamme) alligevel stjålet en jakke, nogle penge og en guldbarre. Hele folket kom under Guds vrede og Hans velsignelse/hjælp blev holdt tilbage. Det fik israelitterne snart at mærke.

Selve teksten

Fortæl om:

- spionerne, som udspionerede Aj.
- nederlaget ved byen. To-tre tusinde mænd gik til angreb, sikre på at vinde, men led et stort nederlag.

Tal om:

- hvorfor israelitterne tabte kampen?
- om Gud havde svigtet sit folk - eller straffede han dem bare?
- om Gud også straffer os?

Fortæl om:

- Josva og israelitternes ældste, som flængede deres klæder og kastede sig til jorden.
- at Josva havde misforstået Gud, fordi han troede, at Gud havde svigtet ham.
- samtalen mellem Gud og Josva, hvor Josva fik at vide,

at folket var kommet under Guds dom, fordi de havde syndet.

- Akan, som havde stjålet, selvom han godt vidste, at det var forkert.

Tal om:

- det med at misforstå/ikke stole på Guds ord. Hvorfor hjalp du os ikke, Gud? Vi skulle være blevet på den anden side af Jordan! (v.7-8)
- at selv den mindste synd kan forhindre Gud i at hjælpe.
- at det også gælder for os i dag.
- hvordan vi får Guds hjælp/velsignelse tilbage?

Fortæl om:

- hvordan Josva fandt frem til, at det var Akan, der havde overtrådt Guds bud.
- at Akan havde skjult de stjalne ting, men at han havde glemt, at Gud ser alt.
- at Gud straffede Akan og hans familie med døden.
- at Guds vrede vendte, da Akan og hans familie var blevet straffet.

Tal om:

- Akan og den dårlige samvittighed, han må have haft.
- om man kan skjule noget for Gud.
- at Djævelen også vil lokke os til at gøre noget forkert.
- hvordan vi kan sige nej til Djævelen, når han kommer og frister os?

Fortæl om:

- at Gud sagde til Josva, at han ikke skulle være bange. Gud ville give sejr til israelitterne, når de nu gik i krig mod Aj igen.
- at Josva lagde en smart plan. Han sendte fem tusind mand om bag byen i et baghold.
- hvordan Josva skulle narre hele Ajs hær ud af byen.
- hvordan Josva gav tegn til folkene bag byen ved at

Tegnet af Esben Sulkjær 5 år

Til eftertanke

For syndens løn er død, men Guds nådegave er evigt liv i Kristus Jesus, vor Herre. (Rom 6,23 s.1026)

række sværdet ud mod byen.

- at israelitterne vandt krigen over Ajs indbyggere med Guds hjælp.

Tal om:

- tegnet, som Josva skulle give (v.18). Er der andre steder i Bibelen, hvor en anden gør ligeså? (2 Mosebog 17,9-13).
- at Gud hjalp israelitterne med at vinde. Vil han også hjælpe os i dag med de ting, vi synes er svære?
- om der er noget, vi skal være bange for, når vi tilhører Gud?

Ideer til fremlæggelse

Teksten (nok mest kap. 7) kan med fordel udføres som et dramastykke, hvor børnene får udklædnings-tøj på, og hvor remedierne er de ting, som Akan stjal og gemte i sit telt (jakke, penge og guldbarre). Børnene kan spille personerne Akan, Josva, Gud og folket og måske have nogle få replikker.

Huskeord
Vær ikke bange, og lad dig ikke skræmme.
(jf. Jos 8,1 s.203)

Dagens tekst
Jos 24,13-18
+23-24
s.219

Baggrundsstof

Tid og sted

Vi befinder os lige i slutningen af Ørkentiden, som strækker sig til 1200-tallet f. Kr. Efter denne periode begynder Dommertiden.

Josva havde samlet alle Israels stammer i Sikem på det mindere, hellige sted, hvor Abraham og Jakob i tro på Guds løfter havde bygget altre for Herren.

Guds handlemåde

Gud havde været med israelitterne hele vejen fra Egypten og indtil nu. Han havde lovet dem, at de skulle få løfternes land i eje, og dette løfte havde Han holdt. Gennem alle krige og erobringer havde Gud holdt sin hånd over folket og givet dem sejr.

Josvas afskedstale til folket og dets ledere er præget af dyb uro for fremtiden. Folket stod nu ved en skillevej. De måtte vælge, om de ville leve et lykkeligt liv sammen med Gud, eller om de ville gå deres egne veje uden at spørge efter Herrens vilje.

Gud havde på forunderlig vis opfyldt løftet til Abraham om at give israelitterne Kana'an i eje og samtidig opfyldt sine domsord over kana'anæerne.

Selvom Josvabogen er en meget krigerisk bog, kan den på mange måder være nyttig til lærdom, overbevisning og retledning både om Guds hellighed og magt, men også om Hans store kærlighed.

Tegnet af Nomi Hæg 13 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

Nu skal vi høre lidt om, hvad Gud igennem Josva sagde til sit folk israelitterne. De var nemlig nået til det land, som Gud havde lovet, han ville give dem. Det var der, de skulle bo, og det var et dejligt land (fortæl beretningen meget levende. Spil eventuelt Josva der står over for folket, gerne udklædt med lang kjortel og stok i hånden. Brug få remedier såsom vindruer, tøj mm. for at vise, hvad Gud havde givet israelitterne. Få et par andre ledere til at spille israelitterne).

1. Josva havde samlet alle israelitterne og sagde: „Nu skal jeg fortælle, hvad Gud siger til jer. Så lyt godt efter. Han siger: Se på alt det, I har fået af mig - et kæmpestort land, hvor I kan bygge og bo. Alle de mange frugter, som I bare kan plukke fra vingårdene og olivenlundene (vis børnene nogle vindruer og evt. andre frugter). Det er en gave fra mig til jer.

2. Nu vil jeg så gerne have, at I gør noget for mig. Men I bestemmer selv, om I vil gøre det. Følg mig. Tro på mig som I hele tiden har gjort, for så vil jeg være med jer, og passe godt på jer.”
3. Så svarede israelitterne: „Vi vil meget gerne følge Gud og tro på ham. Han har jo hjulpet os ud fra Egypten, hjulpet os forbi de folk, som ikke kunne lide os, og nu er vi kommet her til dette dejlige land. Ja, han har passet godt på os hele tiden.”
4. Josva sagde: „Så fjern alle de fremmede guder, I har hos jer, og følg den eneste sande Gud, som har lovet altid at hjælpe jer og passe på jer.”
5. Til det svarede israelitterne: „Herren vor Gud vil vi tjene, og ham vil vi adlyde.”
6. Fortæl børnene, at det er godt at tro på Gud. At hvis de vælger at tro på ham, ligesom israelitterne gjorde, så ønsker han at hjælpe dem og passe på dem.
7. Lad pointen være klar – vælg Gud og tjen ham med glæde, for han er den eneste sande Gud.

Til de voksne

”Frygt nu Herren, og tjen ham i oprigtighed og trofasthed” (jf. Jos 24,14).

Vi må vælge, hvem vi vil følge her i livet. Vil vi stole på os selv og vor egen formåen, eller vil vi stole på Gud. Kunne vi blot svare som Josva: ”Jeg og mit hus vil tjene Herren” (jf. Jos 24,15).

Tegnet af Sille Kjær Knudsen 7 år

Især for de små

Tekstens pointe

Gud ønsker, at vi skal følge ham, for han elsker os og vil altid være med os.

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

- **gaver** – hvornår får I gaver? Jul, fødselsdag. Hvorfor? Har I fået en gave fra Gud? Hvad var det?
- **at skulle vælge noget**. Har I prøvet det? Måske var det svært at vælge, fordi begge ting var gode. Det kan også være, det var meget let, fordi I vidste, hvad I kunne tænke jer.
- **fremmede guder**. Hvad kan man tro på? Og kan de hjælpe, hvis man har brug for det?
- **at tro på Gud**. Hvorfor? Kan han hjælpe os med vores problemer? Må vi komme med alt det, som vi tænker på? Både store og små problemer?

Indledning

I dag skal vi høre om, hvad Gud gennem Josva sagde til israelitterne. De var kommet til det dejlige land, som Gud havde lovet dem. Gud havde sørget for dem og været med dem hele vejen fra Egypten og indtil nu.

Selve teksten

Gud havde talt med Josva, og nu skulle Josva så fortælle alt det, Gud havde sagt til israelitterne. Hele folket stillede sig op foran Josva og lyttede godt efter. De var spændte på, hvad Gud ville sige til dem.

Fortæl om:

- alt det, som israelitterne havde fået af Gud uden at gøre noget for det.
- at det var en gave til dem. Det skønne land, et sted at bo og mad at spise.
- de fremmede guder, som Josva sagde, de skulle smide væk og i stedet tjene Herren. De blev nødt til at vælge, hvem de ville tro på. At det var vigtigt at bestemme sig, for de kunne ikke tro på både afguderne og den levende Gud.
- at Josva sagde: „Jeg og mit hus vil tjene Herren.“ Han havde valgt, hvem han ville tro på.
- israelitternes svar. De havde set Gud gøre store undere, og han havde beskærmet dem mod alle farer og hjulpet dem væk fra Egypten, fra trællehuset, så de ville også vælge Gud. Nævn gerne nogle af de konkrete ting, som Gud havde hjulpet dem med undervejs igennem ørkenen.
- at Josva, efter at have hørt israelitternes svar, befalede dem at fjerne de fremmede guder, som de havde i deres telte og i stedet vende deres hjerter til Herren, Israels Gud og tjene og adlyde ham.
- hvad "fremmede guder" konkret er i vores tid.

Slut af med at fortælle, at Gud ønsker, at vi skal tro på ham. At det er vigtigt, fordi han er den eneste levende og sande Gud. Han kan hjælpe. Det kan fremmede guder ikke. Gud har ikke sagt, at det er let at tro på ham, men han har lovet at hjælpe os med de ting, vi synes, der er svære - alle vore problemer og det, vi er kedede af. Vi må komme til ham, bede til ham og tale med ham. Han hører altid vores bøn, selv det mindste suk vi sender op til ham. For han er stor og mægtig, og ingenting er umuligt for ham.

Ideer til fremlæggelse

Fortæl beretningen med nogle få remedier. Her kan bruges et kort over Israel og nogle frugter. De kan evt. være pakket ind, sådan at børnene forstår, at det var en gave fra Gud. Dernæst kan man bruge to pakker, som et af børnene kan vælge imellem. Så er det nemt at dreje samtalen ind på det med at vælge. Det kan enten være to ens pakker eller to vidt forskellige.

Tegnet af Karoline Munk Rasmussen 6 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud ønsker, at vi skal tilhøre ham, at vi skal vælge ham. For han er den eneste sande Gud! Han svigter os aldrig, selvom vi til tider svigter ham.

Indledning

Israelitterne havde nu, under Josva's ledelse, fået det lovede land i eje. De havde kæmpet mange krige, og de havde vundet dem allesammen, fordi Gud havde været med dem. Nu havde Josva samlet alle israelitterne i Sikem, og Gud talte gennem ham og sagde, at han stadig ønskede at være deres Gud, hvis de ville vælge ham.

Selve teksten

Fortæl om:

- alle de ting Gud havde givet israelitterne uden at de behøvede at gøre noget for det (land, byer, vingårde og olivenlunde). Det var Herren, der skulle have æren for det hele.
- at Josva gjorde det meget klart for folket, at det var et helhjertet valg. De kunne ikke både tjene Gud og de fremmede guder, som den oprindelige befolkning dyrkede, og som mange af israelitterne også havde hos sig.

Tal om:

- hvorfor det er så vigtigt at tjene Herren?
- om vi ikke bare kan leve livet, som vi vil nu og så vælge Herren, når vi bliver gamle?
- om der også findes fremmede guder/afguder i vores tid?

Fortæl om:

- Josvas valg: "Jeg og mit hus vil tjene Herren." Han havde taget stilling til, hvad han ville vælge.
- folkets svar. At de nu i denne stund sagde, at de aldrig ville svigte Herren, for han havde gjort store undere for øjnene af dem og havde bevaret dem hele vejen fra Egypten og til det lovede land. De havde set, hvor stor Gud var, så de ville også vælge Herren.
- at Josva kendte folkets hjerter og vidste, hvor let det var at aflægge et løfte i denne højtidelige stund, men hvor vanskeligt det kunne blive, når de i deres hverdag blev mødt af modgang.

Tal om:

- om det er svært at sige "Ja" til at tjene Herren?
- modgang - Gud har ikke lovet, at det kun vil gå godt, når man tror på ham.
- hvilken slags modgang vi kan møde?
- om det er Djævelen, der frister os?

Fortæl om:

- at Josva opfordrede israelitterne til at fjerne de fremmede guder, de havde hos sig og vende deres hjerter til Gud.
- at folket til sidst svarede, at de ville tjene og adlyde Herren, deres Gud.
- at Josva faktisk mange gange i kapitlet opfordrede israelitterne til at vælge Herren, fordi han vidste, hvor vigtigt det var, og at israelitterne alle gange svarede, at de ville følge Herren.

Tal om:

- hvad der ville ske, hvis israelitterne valgte **ikke** at tjene Herren.
- hvordan det så ville gå dem?
- at det er vigtigt, at vi tager imod Gud i dag.
- at det er let at tro på og bekende Gud til børnemøde

Tegnet af Karoline Munk Rasmussen 6 år

Til eftertanke

Herren vor Gud vil vi tjene, og ham vil vi adlyde. (jf. Jos 24,24 s.219)

og junior, men at det er meget sværere at holde fast, når man bliver drillet med det i skolen.

- hvordan Djævelen vil prøve at lokke os bort fra Gud (frister os til at synde ved at lyve, bagtale, stjæle mm.).
- hvad vi kan/skal gøre for at blive bevaret i troen på Herren vor Gud.

Ideer til fremlæggelse

Spil eventuelt selv Josva - gerne udklædt, og lad også børnene få noget tøj at have på. De kan så sammen med en anden leder spille israelitterne, der står foran Josva og hører på, hvad han siger. Lederne kan have flere replikker, mens børnene i kor et par gange kan sige: "Vi vil tjene Herren."

Huskeord
Men søg først Guds
rige og hans retfærdig-
hed, så skal alt det andet
gives jer i tilgift.
(Matt 6,33 s.865)

Baggrundsstof

Denne beretning foregår i Kapernaum, en større by i Galilæa. Det var en by, Jesus ofte vendte tilbage til for at undervise i synagogen. Faktisk står der i v.1 i teksten, at det rygtedes, at Jesus var hjemme. Det var altså en by, Jesus ofte opholdt sig i.

Jesus vækker så stor opsigt, at han ikke blot samler de lokale folk, men der var også kommet mennesker rejsende hertil helt fra Jerusalem.

Farisæerne

Farisæerne er der også. De havde et stort kendskab til loven, men var ikke præster. Farisæerne gik meget op i, at Moselov blev overholdt til punkt og prikke. De skilte sig ud fra folket. For dem var Jesu forkyndelse en fare for folket. De mente ikke, Jesus overholdt loven, når han kunne finde på at sætte Guds bud til side for at hjælpe et menneske i nød på en sabbat.

Vanskelige ord

Jesus bruger udtrykket Menneskesønnen om sig selv. Det er et udtryk, som stammer fra Dan 7,13. Det siger os noget om, hvem han er, og hvad hans gerning på jorden er. Han er Guds Søn og udsending til jorden. Han lever som et almindeligt menneske i Israel, men **samtidig** er han Guds Søn og udstyret med fuldmagt til at tilgive synder. Farisæerne mente, at kun Gud kunne tilgive synder, men som Guds Søn kan Jesus også gøre dette.

Tegnet af Amalie Høeg 6 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre, hvordan Jesus gjorde en mand rigtig glad. Han kunne ikke gå, men han havde fire gode venner, som fortalte, at Jesus var kommet til byen.

1. Mandens venner havde set og hørt, hvordan Jesus helbredte syge og gjorde mange andre fantastiske ting. "Du skal møde ham Jesus," sagde de til den lamme mand.
2. De lagde manden på et tæppe og gik afsted med ham hen til Jesus. Men der var godt nok mange mennesker i og omkring huset, hvor Jesus var. Hvordan skal vi komme forbi dem alle sammen og hen til Jesus – tænkte de.
3. En af vennerne fik øje på trappen op til det flade tag. Han gik derop og begyndte at lave et hul i taget. Det skulle være stort nok til, at en mand kunne komme igennem det. Da hullet var stort nok, bandt de et reb i tæppet, som

manden lå på, og firede ham langsomt ned foran Jesu fødder.

4. Nu lå den lamme mand og kiggede spændt op på Jesus. Jesus blev glad for at se, at vennerne kom med deres lamme ven. Han sagde til den lamme mand: "Dine synder tilgives dig."
5. Hov, skulle han ikke gøre den lamme mand rask? Jo, det ville han også gerne - men fordi Jesus er Guds Søn, så kunne han tilgive manden hans synder. Det var meget bedre end at gøre ham rask. Det betød nemlig, at manden kunne komme til Himlen sammen med alle andre, som også tror på Jesus.
6. For at fortælle alle tilhørerne, at han **var** Guds søn, sagde Jesus derefter til den lamme mand: "Rejs dig, tag dit tæppe og gå hjem." Den lamme mand rejste sig op på sine ben, der med ét var blevet raske, tog sit tæppe og skyndte sig hjem for at fortælle, hvad der var sket. Hans venner, som sad oppe på taget og fulgte med, skyndte sig også ned, omfavnede ham, priste Gud og sagde: "Aldrig har vi set noget lignende."

Ideer til fremlæggelse

Brug Lego eller Playmobil figurer som personerne i beretningen og brug en skotøjsæske som hus. Man kan så nemt fortælle om det flade tag og hullet, som laves i det.

Til de voksne

Manden fik meget mere end han kom for. Han blev helbredt fra sin lammelse, men han fik også alle sine synder tilgivet.

Alt er muligt for Jesus. Han vil os alt godt i livet her på jorden og velsigner os med utrolig mange gaver, men det, han allerhelst vil give os, er dog tilgivelse for vores synder og et evigt liv.

Tegnet af Lilla Szilas 10 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus **kan** helbrede mennesker fra deres sygdomme, men han kan også noget, der er endnu større; han kan tilgive den lamme mands - ja alle menneskers - synder, fordi han døde på korset. Den lamme mand fik ikke blot to raske ben, men også tilgivelse for sine synder.

Indfaldsvinkler

Snak om venskab. Hvad vil man gøre for sine venner?

Selve teksten

Der var fem gode venner. De havde været venner i lang tid. Nu var de blevet voksne. Den ene af vennerne kunne ikke gå. Han var lam. De andre havde set og hørt, hvad Jesus havde gjort rundt omkring i Galilæa. De havde set ham helbrede syge og give mad til mange mennesker i ørkenen.

Nu fortalte de deres lamme ven, at de havde en plan. De ville tage ham med hen til det sted, hvor de havde hørt, at Jesus var. Det var nemlig i den by, de boede i - Kapernaum, og man kunne tydeligt se, at der skete noget, for der var helt fyldt med mennesker i gaderne. De var allesammen på vej hen til huset, hvor Jesus var.

Den lamme sagde: "Tror I, han kan gøre mig rask? Ingen læger har kunnet." Ja, det troede vennerne helt bestemt, at Jesus kunne. "Ok, når I nu er helt sikre på det, så må I gerne bære mig derhen," sagde den lamme mand.

Det gjorde de så. De lagde ham på et tæppe og tog fat i hver sit hjørne og så afsted. Det var lidt tungt, men fordi de var fire til at bære, gik det alligevel. Endelig kom de hen til huset. De kiggede på hinanden. Der var godt nok mange mennesker. "Hvordan skal vi komme forbi dem og hen til Jesus?" Vennerne tænkte sig om. Den lamme sagde: "Det er nok bedre, at I bærer mig hjem igen." "Nej, nu er vi kommet helt her hen, og vi ved med sikkerhed, at Jesus kan hjælpe dig, så vi skal nok finde ud af noget."

En af vennerne løb rundt om huset. Der var folk ved alle vinduerne og ved bagdøren, så de kunne ikke komme ind den vej. Så fik de øje på trappen op til det flade tag. Pludselig fik de en god idé. En af vennerne gik op på taget og lavede et hul i taget. Han lavede det større og større, så det til sidst var stort nok til, at en mand kunne komme gennem det. Så gik han ned til de andre. "Kom, vi bærer dig op på taget, og så firer vi dig langsomt ned foran Jesus," sagde han til den lamme mand.

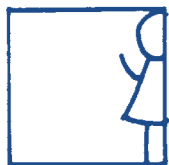
Som sagt så gjort. Ganske langsomt og forsigtigt firede de deres lamme ven ned gennem hullet. Der blev helt stille i huset og alle kiggede op mod loftet. "De er da ikke rigtig kloge," var der nogle, som sagde. "De må virkelig tro, at Jesus kan hjælpe deres ven, siden de gør det der," var der andre, som sagde.

Nu lå den lamme mand lige foran Jesus. Hvad sker der mon nu, tænkte de allesammen? Hvad vil Jesus gøre? Jesus blev glad for at se, at vennerne troede på, at han kunne hjælpe deres lamme ven. Derfor sagde han: "Dine synder tilgives dig." Nogle kloge mænd, som også var kommet ind i huset, undrede sig over det, Jesus sagde til den lamme mand. De havde læst meget i Bibelen og mente, at det kun var Gud i Himlen, som kunne tilgive de ting, vi mennesker gør forkert. Men Jesus er Guds Søn, så han kan også tilgive. Derfor sagde han: "Hvorfor tænker I, at det kun er Gud, der kan tilgive?" Ups, de blev lidt flove og overraskede over, at han vidste, hvad de stod og tænkte på. "Jeg er Guds Søn, og derfor kan jeg tilgive synder, ligesom jeg også kan sige til den lamme mand, at han skal rejse sig og gå."

Det sagde Jesus til den lamme mand, og tænk! Pludselig kunne han rejse sig op og gå. Han tog tæppet og skyndte sig hjem for at fortælle det til sin familie. Hans venner, som stadig sad oppe på taget, skyndte sig ned, priste Gud og sagde: "Aldrig har vi set noget lignende."

Ideer til fremlæggelse

Brug Lego/Playmobil figurer som personerne i beretningen og brug en skotøjsæske som hus. Det er en god illustration til det flade tag, og hvor let man kan lave et hul i det.

Især for de store

Tekstens pointe

Jesus giver mere end vi beder om. Han gjorde manden rask, men tilgav ham også hans synder. Det var den største gave, for det betød, at Jesus senere måtte dø på korset for denne mands og alle menneskers synder.

Indfaldsvinkler

Tal om venskab:

- hvad vil det sige at have venner?
- hvordan er det ikke at have venner?
- hvad gør venner for og med hinanden?

Tegnet af Johanne Svendsen 13 år

Indledning

Folk flokkedes om Jesus. Han var næsten adrig alene. Folk ville se ham og høre, hvad han havde at sige. Der var helt fyldt i det hus i Kapernaum, hvor Jesus var gået ind.

Selve teksten

Fortæl om:

- den lamme mand og hans gode venner, som var helt sikre på, at Jesus kunne hjælpe deres ven.
 - de undere, de havde set Jesus gøre: mennesker blev raske og 5000 mennesker fik mad midt ude i ørkenen.
 - at den dag, Jesus kom til deres by - Kapernaum - greb de chancen. Det var dog lettere sagt end gjort, for der var overfyldt i det hus, hvor Jesus var gået ind. Vennerne vidste og troede dog stadig, at Jesus var den eneste, som kunne hjælpe deres lamme ven.
 - udfordringen – hvordan overhovedet komme i kontakt med Jesus i dette overfyldte hus?
 - at de ikke gav op, selvom det så ud til at være umuligt at få deres lamme ven hen til Jesus, fordi der var så mange andre mennesker. Hvis de bare masede sig frem, ville de andre blive sure. Måske havde nogle gået langt for at komme til at høre og se Jesus. Der var mennesker rundt om huset ved alle vinduer og døre. De tænkte sig om. Hvad skulle de dog gøre?
- Tal om:
- hvad børnene mon ville have gjort i en lignende situation?
 - mon de ville have givet op og var gået hjem igen?

Fortæl videre om:

- vennernes kreativitet og evne til at finde på en usædvanlig løsning.
- hullet i taget. Tænk, at de ikke var bange for at blive til grin.

Tal om:

- at blive til grin overfor andre – måske er der nogle af børnene der har prøvet det? – måske i skolen?
- om børnene ville risikere det – for at en af deres venner kunne komme til at høre om/møde Jesus?

Fortæl om:

- at vennerne virkelig ønskede at hjælpe deres ven og var overbevist om, at Jesus kunne hjælpe. De stolede 100% på Jesus og gav ikke op, selvom det så svært ud.
- at det faktisk lykkedes for dem at få deres lamme ven helt hen til Jesus.
- hvad Jesus gjorde og sagde.

Tal om:

- hvad de mon havde forventet.
- hvilke tanker de mon havde, da Jesus ikke gav den lamme mand hans førlighed.
- at Jesus gav den lamme mand meget mere end raske ben. Han gav noget, som var endnu bedre. Han tilgav manden hans synder. Det kunne Jesus gøre, fordi han er Guds Søn. Jesus måtte lide og dø på et kors for at kunne tilgive den lamme mand - og alle andre mennesker deres synd.

Fortæl om:

- den lamme mands reaktion på det, Jesus sagde og gjorde.
- at han nu kunne gå lettet og glad hjem.

Tal om:

- hvad han mon synes var bedst - at se Jesus, tale med Jesus, blive rask eller at få sine synder tilgivet?

Tegnet af Kathrine T. Bruun 8 år

Til eftertanke

Hvad er det letteste, at sige til den lamme: Dine synder tilgives dig, eller at sige: Rejs dig, tag din bære og gå? (Mark 2,9 s.897)

- at Jesus elsker alle mennesker og ønsker, at vi har det godt.
- at vi altid må komme til Jesus med alle vore sygdomme og alle vore bekymringer.
- at vi ikke altid får det, som vi beder om, men at Gud altid hører bøn.
- hvordan vi reagerer, når Jesus ikke giver os det, vi forventer.
- at han giver os utrolig meget. Det må vi huske at takke ham for.
- at vi mest af alt må vi takke for, at han også frelste os, da han døde på korset.
- at det betyder, at vi også kan få tilgivelse for det, vi har gjort forkert, og at vi kan være sammen med ham i Himlen engang.

Ideer til fremlæggelse

Lad børnene være personerne i begivenheden fx den lamme mand og de fire venner, der bærer ham hen til Jesus.

Lav en forhindringsbane. Nogle stole de skal rundt om, et bord de skal under og nogle ting de skal over, så det bliver lidt besværligt.

Huskeord
Søn, dine synder
tilgives dig.
(jf. Mark 2,5 s.897)

Baggrundsstof

Tid

Jesus tager til Jerusalem for at deltage i en af jødernes fester. Der står ikke noget i Bibelen om, hvilken fest det er.

Sted

Jerusalem er omgivet af en mur med mange porte gennem muren ind til byen. I Nehemias bog kap. 3 læser vi, hvordan de genopbygger muren og bygger Fåreporten, Fiskeporten, Jeshanaporten, Dalporten og Møgporten. Det er uvist, om portene har været brugt til det, deres navne antyder. Betesda dam, hvor Jesus kommer forbi og helbreder den syge mand, ligger ved Fåreporten.

Sabbat

Det var på en sabbat, Jesus helbredte den syge ved Betesda dam.

Sabbatten er jødernes hvile- og helligdag. Den dag må man ikke arbejde, men man skal i stedet deltage i gudstjeneste og fællesmåltider. Ligesom Gud hvilede på den syvende dag, efter at han havde skabt Himlen og jorden, skulle jøderne hvile på sabbatten.

Der var mange andre strenge love for jødernes sabbat. Der var regler for hvor mange skridt, man måtte gå på en sabbat. Man måtte heller ikke bære på noget. Derfor gav det problemer, at Jesus bad manden om at bære sin bære.

Tegnet af Rebekka Holm 7 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om en mand, der mødte Jesus – og så skete der noget helt vidunderligt med ham.

Selve teksten

1. Der var engang en mand, der havde været syg i rigtig mange år. Han var lam og kunne ikke gå på sine ben. Derfor kunne han ikke arbejde og tjene penge til sig selv og sin familie.
2. Hver dag lå han ved en lille sø sammen med mange andre syge. De lå der og ventede på, at der skulle komme bølger på vandet - en speciel slags bølger. Engang imellem kom der en engel ned fra Himlen og rørte ved vandet, så der kom bølger på det. Når det skete, skyndte de syge sig ned til vandet, alt hvad de kunne. Den, der var hurtigst og først kom ned og rørte ved vandet, blev helbredt fra sin sygdom. Det var helt utroligt, men det skete flere gange, så derfor lå de syge tål-

modigt og ventede dag efter dag. De håbede, det en dag blev deres tur til først at komme ned til vandet, så de kunne blive raske.

3. En søndag kom Jesus gående forbi. Han kender alle mennesker, selvom de ikke kender ham. Det gør han, fordi han er Guds Søn. Derfor kendte han også alle de syge, der lå ved dammen. Jesus gik hen til manden og begyndte at tale med ham. Jesus sagde: "Vil du være rask?"
4. Manden svarede, at det ville han meget gerne... "men når englen kommer ned og rører ved vandet, skynder de andre sig ned til vandet. Jeg kan desværre ikke gå, og jeg har ikke nogen venner, som kan bære mig eller støtte mig, så jeg hurtigt kan komme ned til dammen. Derfor er der altid en anden som kommer før mig og bliver rask."
5. Da Jesus hørte, hvad manden fortalte, sagde han: "Rejs dig, tag din bære og gå." Og tænk - mandens ben blev raske, og han tog sin bære og gik omkring.
6. Det var helt utroligt. Han kunne ikke gå i går eller i morges, da han stod op - eller for en time siden, men da Jesus sagde: "Rejs dig," så kunne han. Hans ben blev raske, så han kunne gå omkring, og han begyndte at tro på Jesus og følge ham.

Til de voksne

Jesus kender alle mennesker helt til bunds. Derfor kendte han også mandens situation. Han vidste, hvor længe han havde været syg, at han havde ligget ved dammen i 38 år uden nogen til at hjælpe sig med at komme ned til vandet. Han vidste, at manden ønskede at blive rask. Han spørger alligevel manden, om han vil være rask. Vi må altså komme til Jesus med alt. Vi kan bede om det, der ligger os allermest på sinde. Han hører os, og giver os det, der er bedst for os - hvad enten vi selv kan se det eller ej.

Tegnet af Lasse Kirk Jakobsen 9 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus vil gerne hjælpe mennesker. Men fordi han elsker alle mennesker meget højt, vil han allerhelst frelse mennesker. Det gjorde han, da han døde på korset og derefter opstod fra de døde. Hvis vi tror det, bliver vi frelst.

Indfaldsvinkler

- at være syg – derhjemme eller hvis det er mere alvorligt - på sygehuset. Heldigvis bliver der passet godt på de syge i Danmark. De får mad og bliver hjulpet med det, de trænger til.

Indledning

I dag skal vi høre om nogle syge, som havde det helt anderledes.

Selve teksten

Der var fest i Jerusalem. Der var mange mennesker i gaderne, og der var travlhed overalt. Jesus skulle også til fest. Han gik ind i Jerusalem gennem en port, der hed Fåreporten. Lige inden for porten var der en dam.

Her lå der mange syge, både blinde, lamme og krøblinge. De lå der hver eneste dag og ventede på, at der skulle komme bølger på vandet i dammen. Engang i mellem kom en engel ned fra Himlen og rørte ved vandet, så der kom bølger på det. De syge holdt nøje øje med vandet, for når det skete, ville den første, som kom ned til vandet og rørte ved det, blive helbredt fra sin sygdom.

Der lå en mand ved dammen. Han havde ligget der og ventet i 38 år. Han havde ventet så længe, fordi han var lam. Han kunne ikke selv komme ned til vandet uden hjælp, for han havde ingen kørestol eller krykker. Han

var afhængig af hjælp fra andre mennesker, men der var ingen til at hjælpe ham.

Da Jesus kom forbi, gik han hen til manden. Jesus kendte ham godt og vidste, at han havde ventet i 38 år, fordi han var lam og ikke kunne gå. Det vidste Jesus, fordi han kender alt om alle mennesker. Der står endda i Bibelen, at han ved, hvor mange hår, vi har på hovedet. Det ved vi ikke engang selv.

Jesus spurgte manden: "Vil du være rask?" Var det ikke et mærkeligt spørgsmål? Selvfølgelig ville han det. Det var jo derfor, han havde ligget ved dammen i 38 år, selvom det var svært for ham at tro på, at han nogensinde kunne blive rask, fordi han ikke selv kunne gå ned til vandet. Derfor sagde manden til Jesus: "Herre, jeg kender ikke én eneste, der kan hjælpe mig ned til vandet, og der er altid en anden, som kommer ned til vandet før mig, når en engel har været nede og lave bølger på vandet. Derfor har jeg ligget her i 38 år."

Jesus sagde: "Rejs dig, tag din bære og gå." Hold da op. Var det ikke godt for manden. Hvad tror I, han gjorde? Han prøvede at rejse sig op - først trådte han på det ene ben og så på det andet. Så stod han lidt og vaklede, for benene var lidt tynde og ude af træning, fordi han ikke havde brugt dem i så lang tid. Jo, benene kunne bære ham - han var blevet rask. Så pakkede han sine ting sammen og gik omkring - ellevild af glæde. Ja, måske prøvede han også at hoppe lidt?

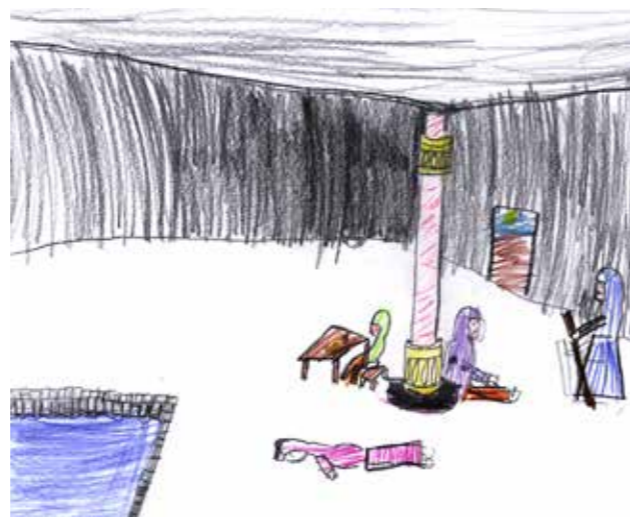
Senere samme dag mødtes de igen - Jesus og manden. Manden var glad, og gik lige hen til Jesus. Jesus sagde til ham: "Nu da du er blevet rask, skal du huske på mig. Du skal arbejde og gøre de samme ting, som alle andre mennesker, men du må ikke glemme mig."

Jesus ved nemlig godt, at vi let får travlt med alle mulige ting og at vi har rigtig let ved at glemme ham - især når vi har det godt og ikke har nogen problemer.

Ideer til fremlæggelse

Fortæl historien set fra manden synsvinkel.

Hvordan havde - følte manden det, før og efter Jesus kom forbi.

Tegnet af Jonas Nørgaard 9 år

Især for de store

Indfaldsvinkler til teksten

Tal om hvordan det må være ikke at kunne gå eller have andre handicaps.

Prøv fx at lægge tre på gulvet, bind deres ben sammen med tørklæder flere steder, og lad dem så prøve at rejse sig op.

Tekstens pointe

Jesus kender alle mennesker og ønsker, at alle skal have det godt. Han har magt, så han kan helbrede bare ved at sige et ord. Men det Jesus ønsker allermost for os mennesker er, at vi skal komme til tro på ham og følge ham.

Indledning

Der var fest i Jerusalem og der var samlet en masse mennesker i den anledning. Jesus var også rejst op til Jerusalem.

Fortæl om:

- at Jesus tager hen til en dam i udkanten af byen, i stedet for at feste med de glade og raske mennesker ved templet inde i byen.

- at dammen, er kendt for at være det sted, hvor alle de syge mennesker er samlet.

- at dér er stemningen ikke festlig. Her er alle dem med problemer - alle dem, som ikke kan leve et almindeligt liv - dem, der ikke kan gå på arbejde og tjene penge.

- at de syge ligger her og venter på, at en engel kommer ned fra Himlen og rører ved vandet. Når det sker - og der kommer bølger i vandet, vil den første, som kommer ned til vandet og rører ved det, blive helbredt fra sin sygdom.

Tal om:

- hvorfor mon Jesus tager hen til dammen i stedet for at feste med alle de andre inde ved templet.

Fortæl om:

- at Jesus standser ved en mand, som virkelig har brug for hjælp. Jesus ser den enkelte og ikke bare en masse syge mennesker.

- at manden ikke kender Jesus, men at Jesus kender manden. Hele hans sygdomsperiode på 38 år og hans ønske om at blive rask, er kendt af Jesus. Han ved, hvad hans problem er, at han ikke har nogen til at hjælpe sig ned til vandet.

- Jesus stiller et meget enkelt spørgsmål: "Vil du være rask?" Han kunne også have spurg: "Skal jeg hjælpe dig?"

Tal om:

- hvad tror I, at manden tænker, da Jesus stiller det spørgsmål.

- husker vi at bede til Jesus, når alt ser håbløst ud?

Fortæl om:

- at manden tænker meget praktisk. Han begynder at tale om, hvorfor det ikke kan lade sig gøre for ham at blive rask. Han fortæller om bølgerne i dammen, og at han altid kommer for sent.

- at manden måske tænker, at det, Jesus kan hjælpe med, er at bære ham ned til vandet, og at det jo ikke er sikkert, at der kommer bølger lige nu. Han tror ikke på, at Jesus vil blive hos ham og vente på, at det sker.

- at manden ønsker at blive rask og få hjælp af Jesus, men at han tror, det er umuligt, fordi han kun tænker på, hvad mennesker kan gøre. Han tænker ikke på, at der kan være andre muligheder end at komme ned til dammen. Han ved ikke, at Jesus har magt, og at intet er umuligt for ham.

- at det er det utrolige ved Jesus - han er ikke begrænset af det, som mennesker kan gøre. Han er Guds søn, og

Tegnet af Birgit Hansen 7 år

Til eftertanke

Da Jesus så ham ligge der og vidste, at han allerede havde været der i lang tid, sagde han til ham: „Vil du være rask?“ (Joh 5,6 s.963)

derfor har hans ord ufattelig stor magt.

- at Jesus siger til manden: "Rejs dig, tag din bære og gå." Og det sker. Jesu ord kan helbrede. Ligesom Jesu ord kan velsigne fem brød og to fisk, så der bliver mad nok til mere end 5000 sultne mennesker. Hans ord skabte også jorden, naturen, dyrene og menneskene. Han sagde: Der blive lys og der blev lys.

Tal om:

- det forunderlige, at Jesus ser og kender den enkelte af os.

- at Jesus ønsker at helbrede og hjælpe mennesker også i dag.

- at vi må lade alle vore ønsker komme frem for Jesus.

Ideer til fremlæggelse

Teksten egner sig fint til at opføre som dramastykke. Giv børnene roller. Lad evt. en voksen læse hele teksten, så børnene bare skal mime eller gøre de ting, personerne gør.

Huskeord
Men på jer er selv alle
hovedhår talt.
(Matt 10,30 s.870)

Baggrundsstof

Tid og sted

Jesus har været på den østlige side af Genesaret sø, hvor han har helbredt en mand, som var besat af dæmoner. Befolkningen der blev dog ængstelige for Jesus og bad ham forsvinde, fordi de blev bange for hans magt til at helbrede den dæmonbesatte mand. Derfor tager Jesus tilbage vest for Genesaret sø. Her venter folkemængden på ham. Jesus har været væk i mindst en dag, og alligevel venter de på ham. Der var en utrolig stor interesse for at se og høre på Jesus. Han gjorde så mange fantastiske ting.

Vanskelige ord

Synagogeforstander: Jairus er hovedansvarlig for gudstjenesten og dermed en slags åndelig leder i lokalsamfundet. Han er godt inde i synagogens ritualer og har ansvaret for dem, som læser op af Bibelen og prædiker i synagogen. Han har også ansvar for økonomien. Han er altså en fremtrædende person, og han viser Jesus utrolig stor agtelse ved at kaste sig ned på knæ foran ham i fuld offentlighed. Han beder Jesus om en stor tjeneste.

Græde koner: Ved dødsfald er det skik og brug, at familie og pårørende samles i den afdødes hjem og viser sorg og medfølelse ved at græde og jamre højlydt.

Fløjtespillere: der er mindst to fløjtespillere med ved en jødisk begravelse.

Tegnet af Ronja Munk 7 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om en far og en mor og deres datter. De har ikke andre børn, derfor kan I nok forstå, at de er meget glade for hende. Hun er 12 år og går i skole, men en dag kan hun ikke komme i skole, for hun er blevet syg. Hendes sygdom er meget alvorlig, så forældrene ved, at deres pige, som de holder så meget af, snart skal dø af sin sygdom.

1. Hendes far går hen for at lede efter Jesus, som han har hørt så meget godt om. Han finder ham og siger: "Vil du ikke nok komme hjem til mig, for min datter er meget syg." Det vil Jesus gerne, så han går med.
2. På vejen er der utrolig mange mennesker, som følger med, og der er hele tiden nogle, som vil tale med Jesus, derfor går det meget langsomt fremad. Folk skubber og maser for at komme helt tæt på Jesus.
3. Pludselig stopper Jesus, fordi han mærker, at der er én, som rører ved ham. Han spørger: "Hvem rørte ved mig?" En kvinde bliver helt rød i hovedet. Hun kommer hen til Jesus og med rystende ben falder hun på knæ og siger, at det var hende. Hun forklarer, at hun har været syg i mange år og har brugt alle sine penge på at købe medicin, men ingenting har hjulpet.
4. Så hørte hun om Jesus. Hun turde ikke spørge om hans hjælp, men hun tænkte, at hvis bare hun rørte ved Jesus, kunne det være, hun blev rask. Ganske rigtigt, da hun rører ved det nederste stykke af Jesu tøj, bliver hun rask med det samme. Jesus siger til hende: "Det er godt, du tror på mig."

5. Endelig bevæger flokken sig videre hen mod Jairus' hus. Pludselig kommer der én løbende og siger: "Det er for sent - din pige er død. Nu behøver Jesus ikke komme."
6. Jesus hører det og siger til Jairus: "Du skal ikke være bange, tro på mig, så vil din datter blive frelst."
7. Så går de videre. Inde i Jairus' hus tager Jesus pigen i hånden og siger: "Pige, rejs dig op." Straks bliver hun levende igen. I kan tro, de er glade for Jesu besøg i Jairus' hus.

Tegnet af Sander Munk 5 år

Til de voksne

Jairus går til Jesus med sin nød. Han tror, Jesus kan hjælpe - også selvom det ser helt håbløst ud. Han erfarer, at Jesus har magt over døden, og at Jesus elsker ham så højt, at han vil bruge tid på at komme til hans hus. Vi må også komme til Jesus med vore bekymringer og sorger; han vil også hjælpe os.

Især for de små

Tekstens pointe

De fleste mennesker omkring Jesus tror, at han kan helbrede, for det har de set ham gøre før. De kan dog ikke tro, at han kan gøre nogen levende, som er døde.

Indfaldsvinkler

Tal med børnene om de har søskende, og hvad de betyder for dem og deres forældre.

Selve teksten

I dag skal vi høre om en far og en mor og deres datter. De har ikke andre børn, derfor kan I nok forstå, at de er meget glade for deres pige. Hun er 12 år og går i skole, men en dag kan hun ikke komme i skole, for hun er blevet syg. Det er en alvorlig sygdom. Hendes far og mor sender bud efter lægen, men lægen siger til dem, at der ikke er noget at gøre. Sygdommen er så alvorlig, at hun snart vil dø af den.

De bliver utrolig kede af det. Hvad skal de gøre? Pludselig kommer hendes far - Jairus - til at tænke på, at

han har hørt om Jesus, som kan gøre syge mennesker raske. Derfor tager han fri fra arbejde og går hen for at lede efter Jesus. Jairus finder ham og kaster sig ned på knæ for Jesu fødder og siger: "Vil du ikke nok komme hjem til mig, for min datter er meget syg." Det vil Jesus gerne, så han går med Jairus.

Det går ikke så hurtigt fremad, for der utrolig mange mennesker, som følger med, og der er hele tiden nogle, som vil tale med Jesus. Folk skubber og maser for at komme helt tæt på Jesus.

Pludselig stopper Jesus og siger: "Hvem rørte ved mig?" Der bliver helt stille og disciplene, som følges med Jesus, kigger på hinanden og tænker: Hvad sker der nu? Peter siger: "Helt ærligt, Jesus - der er så mange mennesker her, som skubber og maser, så der er sikkert mange, som har rørt ved dig." "Nej," siger Jesus, "der er én, som har rørt ved mig på en speciel måde."

Folk kigger rundt på hinanden, og en kvinde bliver helt rød i hovedet og meget bange. Hun kommer hen til Jesus, og med rystende ben falder hun på knæ og siger, at det var hende. Hun forklarer, at hun har været syg i 12 år, og at hun har brugt alle sine penge på medicin, men ingenting har hjulpet. Nu havde hun - ligesom Jairus - tænkt, at hun ville tage hen til Jesus. Hun turde dog ikke spørge om hans hjælp, men hun tænkte, at hvis bare hun rørte ved Jesus, kunne det være, at hun blev rask. Ganske rigtigt, da hun rører ved det nederste stykke af Jesu tøj, bliver hun rask med det samme. Jesus siger til hende: "Det er godt, du tror på mig."

Jairus er ved at blive utålmodig. Bare vi når det, tænker han. Hele flokken - med Jesus i midten - skal til at gå videre, men så kommer der én fra Jairus' hus. Han trækker Jairus i ærmet og siger, at det er for sent. Hans lille pige er død. Nu behøver Jesus ikke gå den lange vej hen til deres hus. Jesus hører det og siger til Jairus: "Du skal ikke være bange, stol på mig. Det er ikke for sent."

Så går de videre og kommer hen til huset. Her er rigtig mange mennesker samlet. De græder og trøs-ter pigens

mor. Jesus beder alle blive udenfor huset og vente. Kun pigens far og mor og tre af disciplene får lov til at komme med ind.

Til alle dem, der græder, siger Jesus: "Græd ikke. Pigen er ikke død, hun sover bare." De begynder at le, for de ved, at hun er død. Hun trækker ikke vejret mere.

Inde i huset tager Jesus pigens hånd og siger: "Pige, rejs dig op." Straks bliver hun levende igen, og der bliver stor glæde i huset over, at Jesus kom på besøg hos dem og gjorde deres lille pige rask.

Ideer til fremlæggelse

Brug evt. illustrationer fra www.thebricktestament.com

Især for de store

Tekstens pointe

Jesus har al magt i Himlen og på jorden. Derfor kommer ingen forgæves til ham hverken med stort eller småt. Han vil altid hjælpe - ikke på vores præmisser - men på sine egne. Intet er umuligt for ham.

Indfaldsvinkler til teksten

Tal om problemer, man kan have, og hvad man kan gøre ved dem. Man kan fx gå til sine forældre og bede om hjælp, hvis der er noget, man ikke kan finde ud af.

Indledning

Vi kigger ind hos en familie, hvor livet går sin gang med arbejde, skole osv. Pludselig bliver der vendt op og ned på det hele. Der opstår sygdom i familien. Det er alvorlig sygdom. Hvad sker der?

Fortæl om:

- at før var alt så godt. Nu var der kommet sygdom i familien. Deres eneste datter var blevet syg. Hvorfor - har de sikkert spurgt. Hun er kun 12 år. Det er en alvorlig sygdom, og det ser ud til, at hun skal dø af det. De har forsøgt alt - alle de dygtigste læger - megen dyr medicin. Pigens far har en fremtrædende og høj stilling i samfundet, så de har ikke manglet penge i familien. Det er dog ikke alt, man kan købe for penge.

Tal om:

- hvad man ikke kan købe for penge.

Tegnet af Jonathan Laue 6 år

Fortæl om:

- at sidste udvej er at gå til Jesus med problemet. De har hørt om ham og hans under. Måske han kan hjælpe. De er villige til at prøve alt.

- at Jairus maser sig hen foran Jesus. Han er sikkert blevet mødt med sure miner fra skaren. "Hov, hov ikke skubbe. Vi vil alle gerne være tæt på Jesus og høre, hvad han siger."

Men Jairus er ligeglad. Han har et meget vigtigt ærinde og for at være helt sikker på, at Jesus vil lytte til ham, kaster han sig ned på knæ foran Jesus. Det var ellers ikke noget, en fin mand plejede at gøre.

- at Jesus ikke afviser ham. Han vil gerne gå med Jairus hjem.

Tal om:

- at Jesus har omsorg for og kærlighed til hvert eneste menneske.

- at Jesus altid lytter til den enkelte.

- konkret bøn - og konkrete bønnesvar! Måske er der nogle af børnene, der har oplevet noget, de gerne vil dele med de andre. Det vil også være godt med et konkret, personligt eksempel.

- at Gud nogle gange svarer "ja," andre gange "vent," og somme tider svarer "nej," på vores bøn - men at vi altid må komme til Jesus med alle vores bekymringer og sorger - hvad enten de er store eller små - og at han altid hører og altid svarer, når vi beder til ham.

Fortæl om:

- at der er andre, som kræver Jesu opmærksomhed på vej mod Jairus' hus. En kvinde har været syg i 12 år. Hun maser ikke og kaster sig heller ikke ned, men nærmer sig forsigtigt bagfra og drister sig til at røre ved Jesu kappe. - at Jesus straks mærker, at der udgår en kraft fra ham, og at kvinden bliver rask. Han kender hende og ved, hvem hun er. Alligevel ønsker han at få hende frem i lyset, og derfor siger han: "Hvem rørte ved mig?" Kvinden kommer frem fra sit skjul rystende af skræk.

Så falder også hun i ydmyghed på knæ foran Jesus og forklarer sit ærinde.

Tal om:

- kvindens tro og tillid til Jesu magt.

- om vi har den samme tro, tillid og forventning til Jesus i vores liv.

Fortæl videre om:

- at Jesus fortsætter vandringen mod Jairus' hus.

- at der kommer en budbringer og siger, at det er for sent. Pigen er død.

- at det ikke er for sent for Jesus. Han siger: "Frygt ikke, tro kun." Jesus har ikke kun magt over sygdomme, men han har også magt over døden.

- at der hjemme hos Jairus er fyldt med grædende og jamrende familiemedlemmer og venner. De er der for at trøste familien og for at vise deres medfølelse.

Tal om:

- hvordan vi kan hjælpe og trøste nogle, der er bange eller kede af det.

Fortæl om:

- at tre af Jesu disciple går med ind i huset, mens resten bliver udenfor. Der er der ro, så Jesus kan tale med familien. Han kommer ind i pigens værelse og går hen til sengen, hun ligger i. Hun ser ud, som om hun sover, men hun trækker ikke vejret længere, hun er død. Jesus tager hendes hånd og taler til hende. Normalt er det sådan, at hvis man siger noget til én, der er død, svarer eller reagerer de ikke. De kan ikke høre mere. Det er dog anderledes, når Jesus taler til pigen. Pigen bliver levende igen og kan stå ud af sengen. - at hun bliver lige så rask og frisk som før, så pigens

Tegnet af Sander Munk 5 år

Til eftertanke

Jesus siger: „Frygt ikke, tro kun.“
(Luk 8,50 s.932)

mor straks må i gang med at lave noget mad til hende. - at der blev fest og glæde i hjemmet den dag. Tænk at deres pige blev levende igen.

Tal om:

- at tre af Jesu disciple på andre tidspunkter kom helt tæt på Jesus. Hvilke? På forklarelsens bjerg og i Getsemane have.

- hvorfor Jesus mon havde netop de tre med på disse steder?

- om det også kan ske for os, at vi får nogle specielle oplevelser med Jesus? Fortæl gerne om en af dine egne oplevelser.

- at Jairus' datter døde igen senere. Alligevel er denne opvækkelse et billede på det evige liv.

- at Jesus betragter døden som en søvn, som vi kan vækkes af lige så let, som når mor vækker os, fordi vi skal i skole.

- det evige livs håb - at vi engang skal mødes hjemme hos Jesus - at livet dér er fuldkomment godt - og at vi så aldrig mere skal skilles igen.

Ideer til fremlæggelse

- lav tre billeder af familien. Lav dem evt. som collage af tapet- stof- og garnrester.

1. En glad familie.

2. Familien er ked af det fordi én er syg/død.

3. Glæden er vendt tilbage, fordi Jesus har været på besøg.

- dramtiser beretningen enten med replikker, eller hvor lederen læser teksten og børnene mimer til.

Huskeord
Jesus siger: „Mig er givet al magt i Himlen og på jorden.“
(jf. Matt 28,18 s.895)

Jesus møder mennesker

Helbredelsen af den døve og stumme

Dagens tekst
Mark 7,31-37
s.904

Baggrundsstof

Sted

Helbredelsen af den døve og stumme foregår ved Galilæas Sø. Det er en sø, der har form som en harpe. Størrelsesmæssigt er den 20 km lang og 11 km bred. Søen ligger 212 m under havets overflade. Søen hedder også Genesaret sø (Luk 5,1) og Tiberias sø (Joh 6,1).

Bjerge

I parallelteksten i Matt 15, 29-31 står der, at Jesus gik op på bjerget ved Galilæa Sø og satte sig der. Der står ikke, hvad bjerget hed. Der er sket mange vigtige begivenheder i Jesu liv på forskellige bjerge. Bjergprædiken blev - som navnet antyder - holdt på et bjerg. Jesus blev fristet på et bjerg. Forklarelsen på bjerget i Matt 17,1, hvor Jesus tog Peter, Jakob og Johannes med op på et bjerg. Her ser de i et syn Elias og Moses. Missionsbefalingen udtalte Jesus på et bjerg, og så går Jesus ofte op på et bjerg for at bede og være alene. I denne tekst helbreder han en mand, som er både døv og stum på et bjerg

Lovprisning

Da Jesus har helbredt manden, står der i Matt 15,31, at skaren, som altid var omkring Jesus, priste Israels Gud. Når Gud gør mægtige ting, skaber det lovsang i menneskers hjerter og sind. Man kan ikke lade være med at lovprise Gud for hans magt til at helbrede og gøre undere. "Han lagde mig en ny sang i munden, en lovsang til vor Gud" (Sl 40,4).

Tegnet af Karoline Munk Rasmussen 7 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

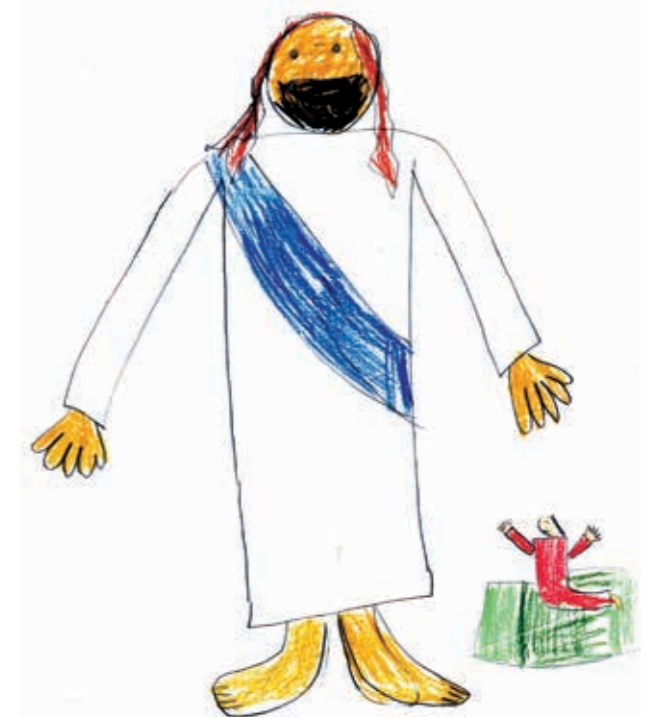
Jesus går op på et bjerg. Måske trænger han til at komme væk fra de mange mennesker, som altid flokkes om ham, men de finder ham altid.

1. Nu kommer de til ham med mange lamme, blinde, stumme og døve.
2. En mand, som er døv og desuden har svært ved at tale, bliver også bragt hen til Jesus. Hvad betyder det at være døv? Det er én, som intet kan høre. Han kan ikke høre, hvad far og mor siger, han kan heller ikke høre musik, biler eller fuglefløjt, ja, han kan ikke engang høre, hvad han selv siger. Så I kan nok forstå, at manden ikke har det godt. Det er svært for ham at arbejde og på den måde tjene penge til at få mad og tøj. Derfor kommer de hen til Jesus med ham. Det er det bedste, de kan gøre. De har hørt og set Jesus gøre undere og helbrede mange slags sygdomme.

3. Jesus tager manden med lidt væk fra skaren. Der er der ro, så de kan være lidt alene. Væk fra alle tilskuerne.
4. Her gør Jesus nogle helt specielle ting med manden. Først stikker han fingrene i ørerne på manden. De ører, han ikke kan høre med. Herefter spytter Jesus og rører ved mandens tunge. Den tunge, der gør, at han ikke kan tale så godt. Så ser Jesus op mod Himlen. Han sukker og siger: "Luk dig op." Han siger det til ørerne og til tungen, og straks sker der noget. Mandens ører bliver åbnet, så han kan høre. Hans tunge bliver også rask, så han kan tale rigtig.
5. Hold da op - sikke en dag for manden. Han blev godt nok glad, og han kunne slet ikke lade være med at skynde sig hjem til sin familie og venner for at fortælle om det. Ja, faktisk fortalte han det til alle, han mødte.

Til de voksne

Jesus ser den enkeltes behov. Nogle gange siger han bare et ord, og mennesker bliver raske. Denne gang gør han nogle fysiske ting, så den døve mand kan følge med i, hvad der sker. Der skete to store undere, for efter mødet med Jesus kunne han både høre og tale. Mon ikke han har brugt meget af sit liv på at fortælle om, hvad Jesus havde gjort for ham? Når vi giver Jesus lov til at komme til i vore liv, sker der store ting med os, og det skaber tro og lovprisning i vore hjerter.

Tegnet af Karoline Munk Rasmussen 6 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus helbreder på mange måder. Nogle gange med ord - andre gange i handling, men uanset hvordan, er det Jesus, som gør dem raske, fordi han ikke kan lade være med at hjælpe de mennesker, som har brug for hans hjælp.

Indfaldsvinkler

Tal med børnene om de fem sanser Gud har skabt os med (se, tale, høre, lugte og smage). Hvordan klarer man sig uden en eller to af dem?

Selve teksten

En mand, der var døv og stum, var hjemme som sædvanlig. Pludselig kommer nogle af hans venner og familie løbende hen til manden. De skriver på en tavle: "Kom! Du skal med hen til Jesus. Han er oppe på bjerget, og vi har hørt og set, at han i mange andre byer har gjort folk raske. Det gælder alle mulige slags sygdomme."

"Jamen, tror I også, han kan hjælpe mig," skriver manden tilbage. Ja, det er de helt sikre på, for de har hørt om rigtig mange mennesker, som er blevet hjulpet af Jesus. Så skynder manden sig ind for at tage det pæne tøj på, og så tager de af sted.

De puster lidt, for de skal et stykke op ad bjerget. Endelig kan de høre Jesus tale med alle de mange mennesker, som flokkes rundt om ham.

De baner en vej, så manden kan komme helt hen til Jesus. De forklarer Jesus problemet: "Vores ven her kan ikke høre, og han har svært ved at tale. Vil du ikke nok lægge hånden på ham og gøre ham rask?"

Jesus siger ikke nej. Han siger heller ikke ja. Han siger slet ikke noget. I stedet tager han manden i ærmet og fører ham lidt væk fra skaren. Jesus havde brug for at være alene med manden og komme lidt væk fra de mange mennesker.

Jesus lægger ikke bare hånden på manden. Han siger heller ikke: Bliv rask eller noget i den stil. Han gør noget andet. Først stikker Jesus fingrene i ørerne på manden. Manden kan godt se og mærke, at Jesus stikker fingrene ind i ørerne på ham. Han kan også se det næste, Jesus gør - nemlig at han spytter og rører ved mandens tunge. Så ser Jesus op mod Himlen. Han sukker og siger: "Effatha." Det betyder: Luk dig op.

Hvem er det, han taler til? Han siger det til mandens ører og til hans mund. Straks da Jesus har sagt det, kan manden høre og tale helt uden problemer. Han står lidt og lytter til alle de lyde, han ikke kunne høre før. Er det en fugl? Hov, der løber en lille bæk med noget vand, der siger kluk, kluk. Så kan han også høre mennesker, der snakker og et lille barn, der græder. Nu kan han også høre noget, der siger mæh. Hvad er dog det? "Det er fårene, der siger sådan," forklarer hans venner.

Manden er utrolig glad og overvældet over alle de ting, han kan høre. Han er også glad for, at han kan tale. Han fortæller til alle, han møder på vejen hjem, hvad der er sket, og han fortæller det til familien derhjemme og til de venner, som ikke var med. "Tænk, Jesus gjorde mig rask. Ham vil jeg tro på."

Ideer til fremlæggelse

Teksten har en del handling og kan derfor fint illustreres ved, at lederen viser, hvad Jesus gjorde, da han helbredte manden. Hvordan Jesus trak manden til side, stak fingrene i ørerne, spyttede og rørte ved munden, så op mod Himlen, sukede og sagde: Luk dig op.

Tegnet af Sille Kjær Knudsen 7 år

Især for de store

Tekstens pointe

Endnu en gang tager Jesus sig tid til det enkelte menneske. Han hjælper en, der har brug for hjælp, og han gør det på en måde, så manden kan følge med i, hvad der sker.

Indledning

En mand er døv og stum. Hvordan tror I mon, det er? En dag sker der noget helt fantastisk, som forandrer hele hans liv. Det er rygtedes, at Jesus, som kan helbrede mennesker, er i nærheden. Nogle af mandens venner og familie tager ham med hen til Jesus. De baner en vej, så manden kan komme helt hen til Jesus. Her forklarer de problemet: "Han kan ikke høre og har svært ved at tale. Vil du ikke nok lægge hånden på ham og gøre ham rask?"

Tal om:

- hvordan mandens liv har været besværligt, når han ikke kunne høre og tale.
- hvordan har han kommunikeret?
- om han har haft et job?
- hvilket mon?

Fortæl om:

- at Jesus tager manden med lidt væk fra skaren. Der kan de være alene i fred og ro. Jesus vil væk fra alle tilskuere.
- at Jesus ikke siger noget, det vil manden jo heller ikke kunne høre. I stedet for gør Jesus en række konkrete ting, som manden kan se og mærke:
 - a) han stikker fingrene i ørerne på manden.
 - b) han spytter.

- c) han rører ved mandens tunge.
- d) han ser op mod Himlen.
- e) han sukker.
- f) til sidst siger han: "Effatha." Det betyder: Luk dig op.

Tal om:

- hvordan det mon har været at stå dér foran Jesus.
- at han kunne mærke, at Jesus rørte ved hans ører og tunge.
- at han kunne se, at Jesus kiggede op mod Himlen.
- at han ikke vidste, hvad der nu skete.

Fortæl videre om:

- at straks da Jesus har sagt: "Luk dig op," kan manden høre og tale helt uden problemer. Han kan høre alle de lyde, han ikke kunne høre før: Fuglene, der synger - vandet, der klukker - børnene, der griner - mænd og kvinder, der snakker - får, der siger mæh osv. Han kan høre Jesus fortælle om Gud og Himlen, og ikke nok med det, han kan også selv tale, og det benytter han sig af.
- at han fortæller om det glædelige, der er sket ham. Det fortæller han til alle, som han møder på sin vej. Det gør han, selvom Jesus sagde til ham, at han ikke skulle sige det til nogen.
- at manden simpelthen ikke kan lade være, hans mund flyder over af taknemmelighed over det, der er sket med ham.
- at skarerne rundt om Jesus heller ikke kan tie stille. De siger om Jesus: "Han har gjort alting vel. Han får både de døve til at høre og de stumme til at tale."

Tal om:

- at Jesus er den samme i dag - og at han gør undere også blandt os.
- at Jesus alene kan røre ved et menneskehjerte og sige sit: "Luk dig op."

Tegnet af Marianne Thoresen 7 år

Til eftertanke

Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser. Blinde ser, og lamme går, spædalske bliver rene, og døve hører og døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige. (Matt 11,5 s.871)

- at det er et under, hver gang det sker, at et menneske kommer til tro på Jesus.
- om vi er ligeså fulde af taknemmelighed, at vores mund flyder over.
- om vi fortæller lige så begejstret om det, Jesus har gjort for os til andre.
- at Gud skaber lovsangen i vore hjerter, når vi får set hans frelse. "Han lagde mig en ny sang i munden, en lovsang til vor Gud" (Sl 40,4).

Ideer til fremlæggelse

Leg en slags gæt og grimasser, hvor man ikke må bruge ord, men med sin krop viser fx en døv mand, en blind mand, en stum mand osv.

Huskeord
Han har gjort
alting vel.
(Mark 7,37 s.904)

Jesus møder mennesker

Jesus og kvinden i Simons hus

Dagens tekst
Luk 7,36-50
s.930

Baggrundsstof

Farisæerne

Simon var en farisæer. Han tilhørte en special retning af farisæerne, der ikke blot lagde særlig meget vægt på at leve livet fuldt ud efter Moseloven, men de havde også føjet mange bestemmelser til, som de også levede efter. De holdt sig ofte for sig selv - langt borte fra almindelige mennesker, som i deres øjne var meget syndige.

Tid/sted

Handlingen foregår kort efter, at Johannes Døber har sendt sine disciple hen for at spørge Jesus, om han virkelig er Messias. Det er Johannes nemlig blevet i tvivl om, mens han sidder i fængsel.

Kultur

Normalt var det sådan, at alle gæster fik vasket deres fødder, når de kom på besøg. Det var nødvendigt, fordi man gik i sandaler på meget støvede veje. Værten ved festen bød gæsten velkommen med et kys og ved at vaske deres fødder. Han tilbød også gæsterne olie, som de kunne smøre sig med. Det lindrede huden at få olie på, efter at have været ude i den stærke, varme sol. Hvis værten ikke selv vas-kede gæsternes fødder, skulle han bede én af sine tjenere om at gøre det. Hvis værten ikke tog sig af disse ting, var det tegn på manglende respekt. Simon bød ikke Jesus velkommen på denne måde.

Tegnet af Christina Bøndergaard 9 år

Inspiration til Legestuen

Indledning

I dag skal vi høre om en mand, der syntes, at han måtte være noget særligt i Jesu øjne, men som fandt ud af, at Jesus elsker alle mennesker lige højt.

Selve teksten

1. Simon var en meget fornem mand. I dag skulle der være fest hjemme hos ham. Han havde gjort alt klart. Han havde også inviteret Jesus, men gjorde ikke noget særligt ud af, at Jesus skulle komme på besøg. Han bød ham ikke engang varmt velkommen.
2. Midt under festen kommer en kvinde ind i Simons hus. Hun går hen til Jesus og begynder at græde. Hun græder og græder, og hun vasker hans fødder med sine tårer. Da hun er færdig med det, tørrer hun dem med sit hår. Derefter hælder hun noget olie ud over Jesu fødder, så der kommer til at dufte dejligt i hele rummet.

3. Alle kigger på hende. De andre gæster kender hende godt. Hun er en af dem, de ikke så godt kan lide. Hun gør så mange ting forkert.
4. Simon kan slet ikke lide, at hun er kommet ind til hans fest. Han tænker: Hvorfor sender Jesus ikke hende væk? Hvorfor lader han hende gøre det der?
5. Jesus ved, hvad Simon tænker, og han prøver at forklare Simon noget. Han forklarer, at kvinden gør dette, fordi hun vil vise, at hun elsker Jesus, fordi han har tilgivet hende, alt det hun har gjort forkert. Hun elsker Jesus meget, fordi hun har gjort meget forkert.
6. Jesus ønsker også at tilgive Simon, men Simon kan ikke se, at han har brug for det. Han synes ikke, at han har gjort særlig meget forkert. Derfor elsker Simon ikke Jesus særlig meget, og synes ikke, at han har brug for tilgivelse fra Jesus.
7. Nu synes Simon at festen er helt ødelagt, men han har fået noget at tænke over.

Tegnet af Amalie Hæg 6 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus elsker alle mennesker lige højt. Han vil tilgive alle, som kommer til ham, uanset om de har gjort mange eller få ting forkert. Kvinden får tilgivelse af Jesus, og det viser hun sin taknemlighed over, ved at salve Jesu fødder.

Indfaldsvinkler

- Tal om at få gæster og holde fest:
- hvordan forbereder vi os?
 - hvordan tager vi imod gæsterne?

Selve teksten

Farisæeren Simon er en fin mand, der er kendt i hele byen. En dag holder han en fest. Han inviterer også Jesus, sikkert fordi han gerne vil finde ud af, hvem ham Jesus er. Men Jesus bliver ikke budt velkommen, da han kommer til festen.

Mens de spiser, kommer der en kvinde ind i Simons hus. Hun går hen til Jesus og begynder at græde. Hun græder og græder, og hun vasker hans fødder med sine tårer. Da hun er færdig med det, tørrer hun dem med sit hår. Derefter hælder hun noget olie ud over fødderne, så der kommer til at dufte dejligt i hele rummet. Alle kigger på hende. De andre gæster kender hende godt fra byen. Det er en af dem, de ikke kan lide. Hun gør så mange ting forkert.

Simon kan slet ikke lide, at hun er kommet ind til hans fest. Han tænker sikkert: Hvorfor sender Jesus ikke hende væk. Hvorfor lader han hende gøre det der?

Jesus ved, hvad Simon tænker og siger, at han gerne vil fortælle en historie: En mand lånte penge ud til to andre mænd. Den ene lånte 500 kr. og den anden 50 kr. Der var stor forskel på beløbet, men den flinke mand bestemte sig for at sige til dem begge, at de ikke behøvede at betale pengene tilbage. Det blev de meget glade for. "Hvem af dem blev mest glad?" spørger Jesus. "Ham, der havde lånt 500 kr., fordi han skyldte flest penge," svarer Simon.

"Rigtigt," siger Jesus. "Kvinden har gjort meget forkert. Når hun får tilgivelse for det alt sammen, bliver hun meget glad og viser sin glæde ved at vaske mine fødder. Den, der ikke har gjort så meget forkert, bliver ikke så glad. Er det sådan, du har det, Simon?" spørger Jesus

Nu synes Simon, at festen er helt ødelagt, men mon ikke han har fået noget at tænke over?

Kvinden **måtte** hen til Jesus. Hun købte noget dyrt olie og hældte det ud over hans fødder. Det gjorde hun, fordi hun vidste, at hun havde gjort mange ting forkert. Hun var meget glad for, at Jesus ville tilgive hende. Simons havde godt nok inviteret Jesus med til festen, men han viste ikke respekt ved at byde ham velkommen. Simon var meget i tvivl om, hvad han skulle tænke og tro om Jesus. Han kunne heller ikke se, at han havde særlig meget brug for Jesu tilgivelse. Simon mente ikke, at han gjorde særlig mange ting forkert.

Heldigvis ser Jesus **ikke** forskelligt på mennesker. Han vil tilgive alle, uanset om de så har gjort meget eller lidt forkert.

Ideer til fremlæggelse

Vis børnene hvad der illustrerede gæstfrihed i Israel. Et vaskefad og et håndklæde til at få vasket fødder og lidt olie/creme til at smøre fødder, hænder eller ansigt. Dæk op til fest med dug på bordet, kopper og tallerkener. Lad gerne en af de andre ledere være kvinden der kommer ind og afbryder festen, mens børnene er i gang med at få fortalt dagens tekst.

Tegnet af Amalie Hæg 6 år

Især for de store

Tekstens pointe

Tilgivelse har alle syndere brug for. For Jesus er der ikke forskel på store og små syndere. Han elsker alle mennesker lige meget og vil tilgive alle dem, der kommer til ham.

Indledning

Farisæeren Simon er en fin mand, der er kendt i hele byen. En dag holder han en fest. Han inviterer også Jesus, sikkert fordi han gerne vil finde ud af, hvem ham Jesus er. Men Jesus bliver ikke budt velkommen, da han kommer til festen.

Fortæl om:

- at Jesus inviteres til fest hos farisæeren Simon.
- at Jesus ikke bliver taget imod på sædvanlig vis, fordi Simon er ikke klar over, at det er en særlig gæst, han har fået på besøg.
- at der midt under festen kommer en kvinde ind for at vaske og salve Jesu fødder. På den måde viser hun, at hun har brug for Jesus, og at hun er glad for, at Jesus vil have med hende at gøre.

Tal om:

- hvordan vi kan vise vores glæde og taknemmelighed

over at tro på Jesus både i hverdagen, og når vi er til børneklub eller til gudstjeneste.

Fortæl om:

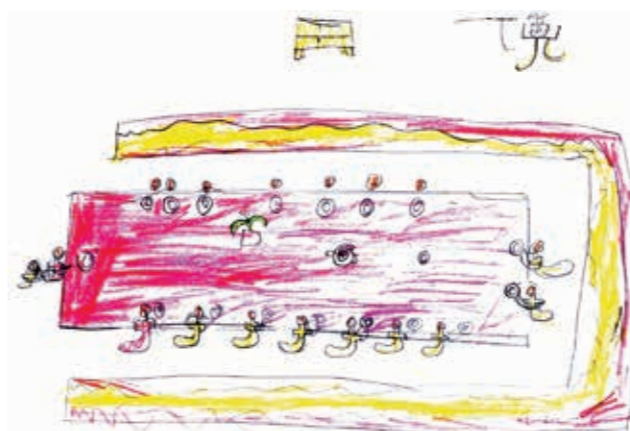
- at Simon er meget utilfreds med kvindens besøg. Han bryder sig ikke om hende, fordi hun gør så mange ting forkert.
- at kvinden kommer til Jesus, fordi hun tror på ham, mens Simon bare vil kigge lidt skeptisk på Jesus og se, hvad han siger og gør.
- at kvinden ved, at hun gør mange ting forkert. Hun ved også, at Jesus er noget særligt. Kvinden viser sin kærlighed til Jesus helt konkret og fysisk ved at vaske hans fødder, tørre dem med sit hår og salve Jesus med olie. Hun ved, at hun har brug for Jesus. Hun har brug for at få hans tilgivelse. Hun kommer til Jesus for at finde fred. Det er det bedste et menneske kan gøre - at gå til Jesus for at finde fred.
- Simon, der ikke kan forstå, at Jesus er noget særligt. Han ligner et almindeligt menneske. Hans forældre hedder Josef og Maria. De bor i Nazaret. Det ved Simon. Han kan slet ikke forstå, at Jesus lader sig vaske af den kvinde, som kommer ind til festen uden af være inviteret. Hun har gjort mange ting forkert, det ved alle i byen. Simon kan heller ikke se, at han har brug for at få tilgivelse af Jesus. Han lever sit liv så godt, han kan, efter Moseloven.

Tal om:

- hvem vi ligner - kvinden eller farisæeren.
- hvordan vi kan ligne farisæeren - hvilke tanker har vi om de andre, der ikke opfører sig så pænt.
- hvad vi tænker fx om dem, der bander.
- hvordan vi kan ligne kvinden.
- hvilke ting vi kan gøre for Jesus.

Fortæl om:

- at Jesus elsker kvinden og Simon lige meget. Uanset hvor mange og hvilke synder de har begået, så betyder de lige meget for ham. Det prøver Jesus at fortælle Simon ved at fortælle en historie om en mand, som lånte

Tegnet af Hanna Bøndergaard 9 år

Til eftertanke

Hendes mange synder er tilgivet, siden hun har elsket meget. Den, der kun får lidt tilgivet, elsker kun lidt. (Luk 7,47 s.930)

penge ud til to andre mænd. Den ene havde lånt 500 kr. og den anden 50 kr. Der er stor forskel på beløbet, men den flinke mand bestemmer sig for at sige til dem begge, at de ikke behøver at betale pengene tilbage. Det bliver de glade for, men ham, der havde lånt 500 kr. blev mere glad, fordi han skyldte flest penge.

- at sådan er det også med Simon og kvinden. Simon synes ikke, at han gør så mange ting forkert. Kvinden gør mange ting forkert. Jesus vil gerne tilgive dem begge, og han elsker dem begge. Simon kan næsten ikke få øje på noget, han har gjort forkert, og derfor elsker han ikke Jesus nær så meget som kvinden. Hun kan ikke leve uden at have fået Jesu tilgivelse. Hun får et dejligt budskab fra Jesus at gå hjem med: "Din tro har frelst dig. Gå bort med fred" (v.50).

Tal om:

- hvad det vil sige at **være** en synder.
- vigtigheden af at se hvem vi selv er: en synder, som trænger til frelse.
- at det ikke er god opførsel og pæne tanker, der frelser, men at vi bliver frelst ufortjent af Guds nåde. "For af nåde er I frelst ved tro. Og det skyldes ikke gerninger, for at ingen skal have noget at være stolt af" (Ef 2,8-9).

Huskeord
Din tro har frelst dig.
Gå bort med fred.
(Luk 7,50 s.930)

Baggrundsstof

Religiøse forhold

Efter kong Salomos død i 932 f.Kr. blev Israel delt i to riger: Sydriget (Juda), der bestod af Juda og Benjamin stamme under Salomos søn, Rehabeams ledelse, og Nordriget (Israel), som bestod af de øvrige ti stammer. Deres konge kom til at hedde Jeroboam. Læs evt. om denne deling i 1 Kong 11,26 – 12,25.

Nordriget var det største område. Her lod kong Jeroboam fremstille to tyrekalve af guld, som han satte op i henholdsvis Betel og Dan. Disse byer blev gudsyrelsessteder for Nordrigets befolkning, dog blev dette til synd og afgudsdyrkelse for dem. De tilbød disse guldkalve og glemte den levende Gud, og da Nordriget også fik mange ugudelige konger, som ikke rettede sig efter Guds befalinger, og da folket ikke ville lytte til Guds profeter (fx Elias og Elisa) om at vende om til Herren, måtte Gud til sidst straffe dem. Det blev til Nordrigets undergang, da Gud sendte assyrerne ind i landet (år 721 f.Kr.). De tog nemlig det meste af befolkningen med til Assyrien, hvorfra de aldrig kom tilbage. I stedet bosatte nogle af assyrerne sig i Nordriget, og da de giftede sig med de tilbageblevne israelitter, fremkom der det blandingsfolk, som vi kender som samaritanerne. Sydriget, som kun bestod af Juda og Benjamin stamme, havde den fordel, at de havde Jerusalem – og dermed templet, Guds hus. Det var et meget lille land, og det blev regeret af forskellige konger, som ikke alle levede efter Guds befalinger. Gud sendte forskellige profeter til at vejlede sit folk, men det var kun et fåtal af dette lille folk, som ville leve efter Herrens bud og befalinger. På grund af denne lille flok, kom det dog ikke til at gå så galt for Sydriget som for Nordriget, men Gud måtte også straffe dem. De blev i 586 f.Kr. indtaget af babylonerkongen Nebukadnesar, men fik - efter 70 år i eksil - lov til at vende tilbage til deres gamle land. Det er altså en meget uheldig og gudløs periode af Israels historie, vi befinder os midt i.

Tid/sted

Esajas levede i Sydriget ca. 700 f.Kr. Han var profet, mens Uzziija, Jotam, Akaz, Hizkija og muligvis Manasse

Tegnet af Cecilie Carlsen 8 år

er konger i Sydriget. Frafaldet hos folket var stort, og selv om nogle af landets konger levede efter Herrens befalinger, gjorde ikke alle op med folkets afgudsdyrkelse, ja, nogle af kongerne gik direkte imod Herrens befalinger (læs evt. 2 Krøn 26 -33). Det er i Esajas' tid, at Nordriget går til grunde.

Esajas

Esajas kaldes til profet af Gud i kong Uzzijias dødsår, dvs. omkring år 740 f.Kr. Vi læser om denne kaldelse i Es 6, og der er ingen tvivl om, at denne kaldelse har haft afgørende betydning for ham og hans fremtidige virke. Esajas boede i Jerusalem, og han havde et nært forhold til de ledende i landet.

At være profet er at modtage åbenbaringer direkte fra Gud - at være Guds talerør, og Esajas skulle både i ord og handling advare folket mod den afgrund, som de bevægede sig hen imod. Hans budskab kan måske sammenfattes i ordene: "Holder I fast ved mig, holder jeg fast ved jer, siger Herren" (Es 7, 9). Han virkede i ca. 40 år, hvor han måtte forkynde Guds ord i en af de mest alvorlige og skæbnsvangre perioder af folkets historie.

Esajas blev kaldet til at forkynde omvendelse og frelse eller dom for Sydriget – ja, han blev også kaldet til at forkynde Guds kærlige og frelsende plan for alle mennesker, da Esajas fik lov til at profetere omvendelse og frelse gennem Jesus, Guds søn (fx Es 7,14 og Es 53).

Guds handlemåde

Gud er kærlig og langmodig. Han vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden (1 Tim 2,4), men han ønsker ikke at tvinge nogen ind

i sit rige. Mennesket har fået en fri vilje. Gud sender profeter, præster og forkyndere, Han lader sit kald lyde til omvendelse og frelse, men mennesket må selv bestemme, om det vil tage imod Hans kald eller ej. Sådan var det for Juda-rige dengang, og sådan er det for os i dag.

Pædagogiske overvejelser

Det er en meget svær tekst at forklare for små børn. Derfor har jeg valgt at fokusere på vers 18–20 til Inspiration for Legestuen og Især for de små. I afsnittet Især for de store har jeg derimod valgt at give et indblik i Israels vanskelige politiske og åndelige situation.

Inspiration til Legestuen

Indledning

Har I nogen sinde tænkt på, hvor dejligt, det er, at mor eller far vasker jeres tøj, lægger det ind i skabet, og at I bare kan lukke skabet op og tage noget rent tøj på, hvis det gamle er blevet vådt eller beskidt. Der er mange ting, vi kan vaske rene. Ketchup, jord, cola eller hvis bukserne ved et uheld er blevet våde, men det er ikke alt, mor kan vaske rent.

Engang, da jeg var lige så lille som jer, gjorde jeg noget, som jeg slet ikke måtte. Mor havde lige malet vores stakit, og hun havde udtrykkeligt sagt, at jeg ikke måtte komme i nærheden af dette stakit. Alligevel gjorde jeg det. Hvad tror I der skete? Jeg fik maling på tøjet (vis noget tøj med maling på). Tror I man kan få det af igen? Hvad, hvis jeg bruger rigtig meget sæbe? (hvis du har mulighed for det, så brug en balje og anskueliggør vask/rens af forskellige pletter – det kunne også være olie, som man prøver at få rent med sæbe/rensebenzin).

Hvad nu, hvis vi bliver beskidte indvendige?

Tegnet af Jacob Boll 8 år

Selve teksten

1. Hvordan kan jeg blive beskidt indvendig? Sker det, når jeg spiser jord?
2. Nej, jeg tænker på, når vi gør andre mennesker kede af det, eller når vi er uartige. Der er ingen mennesker, der altid er søde og rare. Vi kan let komme til at sparke en anden, når vi ikke får vores vilje, vi kan række tunge ad én, som har drillet os, eller vi kan sige til mor, at hun er dum, når hun siger, at vi skal i seng.
3. Det er alt sammen noget, som Gud kalder synd. Børn synder, far og mor synder – ja, alle mennesker synder. Hvordan kan vi få dette forkerte, disse synder ud af os igen?
4. Ja, vi kan ikke bruge sæbe. Det smager slet ikke godt, vi kan endda blive syge af det - og så hjælper det overhovedet ikke.
5. Hvad skal vi så gøre? Hvordan kan vi blive rene igen?
6. Gud siger, at vi må fortælle Ham alt, hvad vi er kede af, alt, hvad vi har gjort forkert; så vil Han rense det væk.
7. Måske tænker du: Hvordan? Det lyder da helt umuligt.
8. Jo, for mennesker er det også umuligt, men for Gud er alle ting mulige. Gud sendte Jesus til jorden for at dø på et kors for alt det, som vi gør forkert, derfor kan Jesu blod rense os for al vores synd.
9. Derfor er det også godt at komme i legestue og høre om Jesus og at tro på, at han er den, der kan rense os fuldstændig rene – han er vores frelser.
10. Brug evt. sangen: "Syndens mange sorte pletter" til at illustrere dagens tekst.

Til de voksne

Gud siger: "Kom, lad os gå i rette med hinanden." Det er godt at få talt ud, når der er noget vi er kede af - noget, som vi har gjort forkert over for en anden - og så få tilgivelse. Det kender vi i forholdet mennesker imellem; sådan må vi også få lov til at komme til Gud, uanset hvem vi er, og hvordan vi har det og få tilgivelse hos ham. Ingen synd er for lille eller for stor, uden Gud – for Jesu skyld - kan slette den ud/ tilgive os. "Er jeres synder som skarlagten, kan de blive hvide som sne" (v.

18). Intet er umuligt for Gud (Matt 19,26). Han ønsker, at alle mennesker skal se, hvem Jesus er: at han har betalt for alle vore synder og dermed åbnet vej ind i Guds Himmel. Gud vil, at alle mennesker skal frelses, og at de skal komme til erkendelse af sandheden (1 Tim 2,4).

Især for de små

Tekstens pointe

Gud ønsker, at vi skal komme til ham med vore synder, så han kan tilgive og frelse os.

Indfaldsvinkler til teksten

- Dårlig samvittighed. Når vi gør noget forkert, er det bedste, som vi kan gøre, at få gjort op over for den, vi har gjort noget galt over for. Fortæl gerne en personlig oplevelse.
- Pletter, som kan vaskes rene – og nogle, som ikke kan. Se evt. under Inspiration til Legestuen.
- Farver. Nævn nogle farver.
- Hvilken farve har sne? Er der noget der er hvidere end sne?
- Skarlagen: et rødt farvestof udvundet af insekter. Det er en højkrødt farve. Den blev i sin tid fremstillet af tørrede skjoldlus af arten Cochenille og brugt til farvning af tøj.
- Purpur: et kostbart lilla farvestof udvundet af en snegl Nucella lapillus. I tynd opløsning er farven blå. Prisen er 17.820,00 kr. pr. gram. Purpur kan også fremstå i en rød nuance (se 2 Krøn 2,6).

Indledning

Brug sangen "Syndens mange sorte pletter" som begyndelse på selve tekstgennemgangen. Hvad er synd? Hvordan bliver vi rensede for vor synd?

Selve teksten

Ordet "Kom" kender vi alle godt. Det kan siges på mange måder: hårdt, utålmodigt, surt, kommanderende, venligt osv.

Gud kalder også og siger: "Kom." Dette "kom" er et kærligt kald til Israels folk – og til os i dag. Der er noget, jeg gerne vil snakke med jer om; der er noget, vi lige skal talt igennem, noget, vi skal have gjort op med hinanden. Det er godt at få talt ud med far og mor, hvis vi har gjort noget, som er forkert. Selv om vi ved, at det aldrig bliver godt, før vi får fortalt det, så prøver vi ofte at skjule det, men vores dårlige samvittighed kommer op i os den ene gang efter den anden. Det er først, når vi har fortalt det og har fået tilgivelse, vi kan glemme det, og vi igen bliver glade og frie.

Tegnet af David Skarsholm 10 år

Sådan er det også godt at få gjort op med Gud. Vi får det aldrig godt, før vi får et møde med Gud, hvor vi får gjort op med alt det, som vi har gjort forkert - det, som Bibelen kalder synd.

Syndens pletter er nogle meget vanskelige pletter at få rensede væk. Det er kun Gud, der kan tilgive og rense alle syndens pletter af os. Hvordan kan han det? Jo, da Gud sendte Jesus, Hans eneste søn, ned til vor jord for at dø på Golgatas kors for alle menneskers skyld, da skaffede han et rensmiddel, som kunne fjerne selv de allersværeste syndepletter.

Rød er en af de vanskeligste farver at fjerne, og her siger Gud: "Er jeres synder som skarlagen, kan de blive hvide som sne" (v. 18), derfor må vi komme til Gud, når han kalder på os, og lade os rense af Hans søns blod; kun hos ham, kan vi få rensede vore hjerter, så de bliver hvide som sne.

"Jesu, hans søns, blod renses os for al synd" (1 Joh 1,7).

Især for de store

Tekstens pointe

Gud kalder mennesker til frelse og tjeneste

Indledning

Fortæl kort om:

- Rigets deling.
- Nordriget og dens undergang.
- Sydriget og dets politiske og åndelige situation (se under baggrund).

Selve teksten

Brug en aktuell lovovertrædelse til at fortælle om en rets-sag, og hvad dens konsekvenser er (tag fx en avisartikel

eller et klip fra en tv-avis med på en computer).

Fortæl om:

- Sydrigets lovovertrædelser:
 - ulydige mod Herren (v. 2-3).
 - svigtet Herren (v. 4).
 - hjertet sygt (v. 5).
 - tror kun på Gud i det ydre (v. 11-15).

Fortæl om:

- deres ydre gudsdyrkelse (slagtofre, brændofre, afgrødeofre, røgelsesofre og afholdelse af helligdage som sure pligter, de helst ville være foruden).
- Guds reaktion på det (regnede det ikke – var ligeglåd med det).

Tal om:

- hvordan det er i Danmark.
- ligheder.
- har vi også en kun en ydre gudsdyrkelse? Bander ikke, stjæler ikke, går måske i kirke om søndagen, til junior, beder Fadervor osv. Gør vi det kun, fordi vi plejer at gøre det – eller måske fordi vi skal? Vil vi også helst være fri for det?
- om vort daglige liv er præget af Guds kærlighed og tilgivelse til os? Har Gud førstepladsen i vort liv? I vor hverdag? På skolen? På sportspladsen?

Fortæl om:

- hvad en profet er (se under Esajas i begyndelsen af tekstforklaringen).
- Elias og hans kald (Es 6).
- Elias' villighed til at gå, når Gud kaldte – også når det var svært – også når der kun var få, der lyttede til Gud.
- Elias' udholdenhed. Han prædikede i 40 år, tilsyneladende uden at ret mange lyttede til ham.

Tal om:

- om Gud også har profeter i dag?
- Guds kald i dag.
- hvordan kalder Gud?

Tegnet af Viktor Skarsholm 8 år

Til eftertanke

Gud vil, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden. (jf. 1 Tim 2,3 s.1088)

- hvordan kan vi høre Guds kald?
- at Gud kalder til frelse og til tjeneste.
- at Gud ønsker, at alle mennesker skal frelses og komme til erkendelse af sandheden (1 Tim 2,4).

Fortæl om:

- Guds rettergang (v. 18).
- ordet "kom" (se under Især for de små) – og tal om Guds kærlige "Kom."
- at det er nødvendigt med et opgør for at tilgivelsen - frelsen kan modtages - jf. det menneskelige plan.
- Guds dom: "er jeres synder som skarlagen, de kan blive hvide som sne" – for Jesu skyld.
- farverne: skarlagen og purpur (se under Især for de små).
- de stærke farver, der kan blive fuldstændig hvide - hvordan?
- hvornår vi bruger den hvide farve? Ved dåb, bryllup. Hvid betyder renhed.
- at intet er umuligt for Gud (Luk 1,38). Selv de største synder kan Gud tilgive, hvis vi giver ham lov til det.

Tal om:

- at Gud ønsker at frelse alle mennesker (Joh 3,16).
- at Gud ikke tvinger nogen. Mennesket har fået sin egen frie vilje.
- at Judarige ikke tog opgøret med Gud. De lyttede ikke til Elias' budskab fra Gud, og Gud var nødt til at straffe dem.
- at efter opgøret med Gud er der to muligheder: forbudelse eller frelse.
- hvordan det er med os? Er vi villige til at høre Guds kald og gå på Hans veje?

Huskeord
Jesu, hans søns, blod
renses os for al synd.
(jf. 1 Joh 1,7 s.1122)

Baggrundsstof

Kong Akaz var konge i Juda, Sydriget, fra 741 f.Kr. – 725 f.Kr. Han regnede ikke med Gud. Han ofrede til afguderne og forærede alt sølv og guld fra templet til assyrerkongen for at få hjælp mod deres fjender, og på denne måde kom Sydriget i et afhængighedsforhold til Assyrien (2 Kong 16,7-9).

Da Hizkija blev konge i Sydriget (ca. 725 f.Kr. - 697 f.Kr.), fik de en konge, der stolede på Gud. I hans regeringstid blev offerhøjene nedlagt, og han gjorde oprør mod Assyrien (2 Kong 18,4-8). Det var i hans regeringstid, at assyrerkongen Salmaneser i år 721 f.Kr. erobrede og underlagde sig Nordriget, og lod nogle assyrere bosætte sig der i deres sted; dette blandingsfolk blev til de såkaldte samaritanere. Dette skulle og kunne være en advarsel til Sydrigets indbyggere om, hvor alvorligt det er at glemme Herren og Hans befalinger, men folket tog ikke ved lære af det; de tilbad godt nok den levende Gud, men stolede ikke på, at Han kunne hjælpe dem i **alle** situationer. Da assyrerne, under ledelse af Sankerib, efterhånden var blevet et mægtigt rige og havde indtaget de fleste af de omkringliggende lande, vendte de blikket mod det lille Sydrige. De indtog alle dens befæstede byer og manglede nu kun Jerusalem. Judaisterne søgte hjælp hos Egypterne (Es 36,6), og Hizkija prøvede at forhandle med Sankerib. Da Sankerib forlangte guld og sølv, gav Hizkija ham alt, hvad han forlangte, ja, selv guldet fra templets døre, som han selv havde beklædt dem med (2 Kong 18, 13 -16). Men intet hjælp, og nu stod Sankerib med sin mægtige hær rundt om Jerusalems mure og tillod intet og ingen at komme ud eller ind. Alt så håbløst ud.

Tid og sted

Dagens tekst foregår i og omkring Jerusalem i år 701 f.Kr.

Guds handlemåde

Gud straffer synden, men elsker synderen. Hizkija havde ikke holdt sig til Herren i alle situationer. Han stolede ind imellem på sin egen dømmekraft, og han prøvede at

Tegnet af Mikkel Risbjerg Kristensen 8 år

”købe” sig til fred med Assyrien, men Gud glemte ham ikke. Da Hizkija vendte sig i bøn til Ham, hørte Gud hans bøn og vendte det, som menneskeligt så håbløst ud, til en vældig sejr. ”Bed, så skal der gives jer” (Matt 7,7).

Inspiration til Legestuen

Sæt børnene i ring omkring en ”mur.” Den kan laves af Duplo-klodser, Fischer Price eller blot noget papir eller pap. Placer nogle figurer og ting indenfor indhegningen måske i fx Playmobil eller Duplo: en konge på en trone, en mand (Esajas) og et bord (templet) og evt. flere mænd. Der skal også bruges et par figurer inden for/uden for muren til hofchef, sekretær, skriver og kommandant.

Tekstens pointe

Jesus hører os, når vi beder til ham.

Indledning

Engang for rigtig længe siden var byen Jerusalem belejret af soldater fra et fremmed land. Der var rigtig mange; så mange, at det ikke var muligt for nogen men-

nesker at komme hverken ud eller ind af byen. De måtte klare sig med det mad, de havde i byen, og de kunne heller ikke komme af med deres affald. Til at begynde med tænkte folk ikke så meget på det, men efterhånden som tiden gik, kunne de små børn ingen mælk få, og der var næsten ingen mad at købe nogle steder. Der kom også til at lugte mere og mere, fordi skraldespandene stod alle vegne. Hvad skulle de gøre?

1. Kongen sendte nogle folk uden for muren for at lytte til en mand, som fjendens konge havde sendt ud til sine soldater.
2. Han gjorde nar ad alle dem, der boede i Jerusalem. Han drillede dem og sagde: Stoler I på Gud? Prøv at se jer omkring! Har Gud kunnet hjælpe de folk, som bor omkring jer? Nej, de er alle blevet erobret af os.
3. Kongens folk sagde slet ingenting, men gik ind til kongen i Jerusalem igen. Kongen hed forresten et meget svært navn – Hizkija – kan I sige det?
4. Da kong Hizkija fik at vide, hvad fjendens soldater sagde, blev han meget ked af det. Han vidste næsten ikke, hvad han skulle gøre. Så kom han i tanke om Esajas. Han var en profet – en mand – som Gud talte med, og som fortalte andre mennesker, hvad Gud ville have sagt. Esajas måtte kunne bede til Gud for kongen og for dem, der stolede på Gud.
5. Esajas sagde: ”I skal ikke være bange. Den mægtige fjende, som I er meget bange for, skal pludselig flygte bort fra jer – hjem til sit eget land – uden at gøre jer noget. Sådant har Gud bestemt det.”
6. En dag fik kong Hizkija et brev fra fjenden – Assyrerkongen – som endnu engang hånede ham og sagde, at Gud ikke kunne redde dem fra at blive erobret af hans mange soldater.
7. Kong Hizkija blev meget ulykkelig, tog ind i templet (en slags kirke), bredte brevet ud for at vise Gud, hvad der stod i det. Kongen bad: Hjælp os, Gud!
8. Esajas kom med svar fra Gud: Jeg vil redde dig fra fjenden.
9. Om natten døde rigtig mange af fjendens soldater, og fjenden måtte flygte.

Tegnet af Nomi Hæg 12 år

10. Det er godt at stole på Gud – og at bede til ham. Han vil også svare og hjælpe os.

Til de voksne

Hizkija hentede Esajas, da han havde brug for hjælp. Hizkija sagde til ham: Herren **din** Gud har hørt alt dette. Nu må du rette en bøn til Gud (kap. 37,4). Hizkija følte ikke, at han selv kunne bede, men så kunne han få en anden til at gøre det. Gud hører altid bøn. ”Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig” (Sl 50,15).

Især for de små

Tekstens pointe

Gud glemmer os ikke. Han elsker os, og Han hører os altid, når vi beder til Ham. Vi kan komme til Ham under alle forhold.

Indfaldsvinkler til teksten

- at være trængt op i en krog (enten bogstaveligt i skolegården eller med vore meninger, opførsel eller påklædning, som andre ikke kan lide).
- at blive drillet, fordi man tror på Jesus.

Indledning

Sydriget, Juda, har fået en ny konge, som hedder Hizkija. Han er en god konge, fordi han regner med Gud. Da Assyrien angriber Judas byer, glemmer han alligevel, hvordan Gud før har hjulpet Israels folk, og Hizkija tror, at han selv skal klare det. Han sender nogle penge til assyrerne for at de ikke skal angribe ham, men alligevel indtager assyrerkongen Sankerib Judas byer og har nu omringet og belejret kongens by, Jerusalem.

Selve teksten

Genfortæl teksten og læg vægt på tekstens pointe: Bed til Gud, for Ham er intet umuligt.

Fortæl om:

- Jerusalem med dens tykke mure, kongeslottet og Guds tempel.
- belejringen med de mange soldater.
- det umulige ved at få noget ud og ind af byen.

Kong Hizkija sendte tre mænd ud for at forhandle med kong Sankeribs kommandant. De fik besked på ikke at sige noget; de skulle kun lytte.

Fortæl om:

- hvordan Sankeribs kommandant hånedes Hizkija:
- hvem er det, Hizkija stoler på, siden han tør gøre oprør mod den mægtige kong Sankerib? (v.4).

Tal om:

- om Hizkija tror, at han kan få hjælp fra andre lande? (v. 6).
- at Hizkija kun har et meget lille folk – kun en by tilbage (v.8).
- at Gud jo har tænkt at straffe Hizkija, og det er Sankerib, der skal udføre straffen, ligesom Sankeribs forgænger, Salmaneser, blev brugt til at udslætte Nordriget (v.10).
- at hvis Hizkija bøjer sig for Sankerib, så vil han belønne dem med korn, brød og vin. De vil aldrig komme til at mangle noget (v.17).
- hvordan det er gået deres nabolande? Har Gud hjulpet dem? Mon Gud kan/vil redde Jerusalem? (v.20).

Fortæl om:

- at Hizkijas mænd gik ind til kongen og fortalte ham alt, hvad de havde fået at vide.
- at Hizkija blev meget ulykkelig. Hvad skulle han gøre?
- at han gjorde det eneste rigtige. Han gik ind i templet for at bede til Gud. Han sendte desuden besked til

Tegnet af Mikkel Risbjerg Kristensen 8 år

Esajas, Guds profet og talerør. Hizkija sagde til Esajas: Måske har Gud allerede fortalt dig, hvordan Sankerib håner den levende Gud. Hvad skal jeg gøre? Du må bede til Gud for mig!

- Esajas' svar: Frygt ikke! Vær ikke bange! Gud vil være med jer. Han vil få Sankerib til at vende tilbage og dø ved sværdet i sit eget land.

Fortæl videre om:

- assyrerkongen, der havde sendt et brev til Hizkija, hvor han endnu engang hånedes den levende Gud og sagde, at Gud ikke kunne redde dem fra Sankeribs og hans vældige hær.
- at Hizkija endnu engang gik ind for Guds ansigt, bredte brevet ud og sagde: Herre frels os, så alle kan se, at du er Herre (kap 37, 20).
- Esajas, der kom med svar: Gud vil selv ordne denne sag.
- at Herrens engle den selv samme nat slog 185.000 mænd i assyrernes lejr ihjel, og at Sankerib måtte flygte tilbage til Nineve. Senere blev Sankerib slået ihjel af sine sønner.

Gud hjalp Hizkija, da det så helt håbløst ud. Gud hjalp på underfuld måde. Sådan må vi også bede til Gud, når vi er i nød, og Han vil høre os. Vi kan altid stole på Gud og det, Han siger. Synes vi ikke selv, vi kan bede, kan vi altid - som Hizkija - få en anden til at bede for eller med os.

"Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig" (Sl 50, 15).

Især for de store

Tekstens pointe

Gud er den mægtigste. Vi kan komme til Ham under alle forhold; Gud kan besejre alt og finde en udvej, selvom alt ser håbløst ud. For Gud er intet umuligt.

Indfaldsvinkler til teksten

Se under Især for de små.

Indledning

Teksten er lang, men det er godt fortællestof, så man kan sagtens fortælle dagens tekst måske med nogle spørgsmål, hvor man angiver hvilket vers, man kan finde svaret i.

Assyrien er blevet et mægtigt rige og har indtaget mange af Sydrigets nabolande. Nordriget har assyrerkongen Salmaneser erobret 20 år før dagens tekst,

Tegnet af Mikkel Risbjerg Kristensen 8 år

og nu har assyrerkongen Sankerib erobret næsten alle Sydrigets byer og har nu omringet Jerusalem med sin mægtige hær.

Fortæl om:

- Jerusalem med dens tykke mure, kongeslottet og Guds tempel.
- befolkningens forhold under belejringen.
- assyrernes mægtige hær omkring Jerusalem.

Fortæl om:

- mændenes møde uden for muren.
- kommandantens anklage og forhånelser af kong Hizkija. Se under Især for de små.
- at Hizkijas mænd går uden at tage til genmæle.

Tal om:

- hvorfor mon Hizkijas mænd ikke svarer kommandanten imod?
- om der nogle gange er episoder, hvor vi som kristne skal tie, når Gud og Hans folk bliver hånet? Hvorfor?

Fortæl om:

- at mændene gik til kong Hizkija og fortalte alt, hvad de havde fået at vide af kommandanten.
- hvordan Hizkija reagerede på mændenes tilbage melding.
- hvem han sendte bud efter.
- hvorfor han sendte bud efter Esajas (kunne ikke selv bede v.4).

Tal om:

- om vi kan have brug for at andre beder for os.
- om Gud også hører andres bøn for os.
- om vi kan bede for andre.

Fortæl om:

- Esajas' svar til kongen.
- kong Sankeribs nye brev til kong Hizkija.
- hvad Hizkija nu gør (denne gang beder han selv v. 15).
- hvorfor Hizkija vil have, at Gud skal svare ham (ikke for egen vinding men for at andre skal se, at Gud er Herre v.20).
- at Gud griber ind og på en enkelt nat dræber 185.000

Til eftertanke

Gud står de hovmodige imod, de ydmyge viser han nåde.

(jf. Jak 4,6 s.1112)

soldater fra Sankeribs hær (v. 36).

- at Sankerib bliver dræbt af sine egne sønner (v.38).

Tal om:

- bøn.
- bønnen (ja, nej, vent – men at Gud altid svarer).
- konkret bøn – og konkrete bønnen (nævn gerne andre eksempler fra Bibelen – eller fra dit eget liv med Gud).

Fortæl om:

- Sankerib (tror på egen kraft og formåen).
- Hizkija (tror på Gud, men vil selv hjælpe til – 2 Kong 18,14–16 og Es 36,6).
- Esajas (Guds profet og talerør).

Tal om:

- hvad der mon fik Sankerib til at tænke sådan om sig selv?
- har du nogle gange tænkt som ham?
- hvorfor mon Hizkija ville "købe sig til venner" i stedet for at stole på Gud?
- har du prøvet det?
- om der findes mænd som Esajas i dag? (fortæller om Gud, lever med Gud, beder for andre).

Huskeord
Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig.
(Sl 50,15 s.507)

Baggrundsstof

Tid/sted

Nordriget, Israel bestod af 10 af folkets 12 stammer og var for længst gået til grunde, og det meste af folket ført i eksil omkring år 722 f.Kr.

Vi befinder os i Sydriget – også kaldet Judariget, der bestod af Juda og Benjamin stamme med Jerusalem som hovedstad.

Josija blev konge over Juda som otte-årig ca. år 640 f.Kr. og var konge i 31 år. Han døde i en krig mod Egypten. Han var en af de allerbedste konger, folket havde haft og senere fik.

Religiøse forhold

Læs om religiøse forhold under emnet Jeremias' kaldelse.

Enkelte konger bl.a. Josijas farfar, Manasse, forsøgte efter et møde med Gud at forbyde folket at ofre og tilbede afguder, men det holdt kun kort (han havde ellers gjort meget ondt i Guds øjne). Josijas far, Amon indførte igen afgudsdyrkelse i stor stil.

Josija begyndte at søge Gud som 16-årig. Fire år senere begyndte han at fjerne samtlige afguder og offerhøje m.m. Næsten samtidig blev Jeremias kaldt som profet, og en religiøs reformation begyndte.

Guds handlemåde

Gud brugte Josija til at lede folket tilbage til ham. En konge, som levede efter Guds Ord. Da Josija i fortvivelse over egen og folkets synd bøjede sig for Gud uden undskyldninger og bad om tilgivelse, viste Gud igen sin kærlighed og barmhjertighed: Josias skulle opleve fred og ikke se den straf, som senere ville komme over folket (fordi de tidligere, og allerede igen under den næste konge vendte sig bort fra Gud).

Tegnet af Emilie Rasmussen 4 år

Inspiration til Legestuen

Er der nogen af jer, der har prøvet at så noget i urtehaven sammen med far eller mor? (vis gerne frøposer med gulerødder, salat og lign.). Jeg har prøvet det mange gange – og jeg synes det er fantastisk, at et lille frø kan blive til en plante – og endda til noget man kan spise og som smager godt.

1. Desværre er det ikke kun de fine planter, der kommer op af jorden i urtehaven. Der er nemlig også nogle andre små frø i jorden, som man ikke kan se, når man sår gulerødder eller salat.
2. De kommer også op – det er små ukrudtsfrø – og dem er der rigtig mange af nede i jorden – i hvert fald i vores urtehave.

3. Ukrudt kan man ikke bruge til noget som helst. Derfor er det bedst at få det rykket op så hurtigt som muligt. Hvis ikke, kan det gå så galt, at de små gulerodsplanter eller salaten slet ikke bliver til noget. Nogle gange må man tage redskaber til hjælp, når man arbejder i haven: hakke, rive, skovl osv.

4. Ligesom der kan være gode frø og ukrudtsfrø i en urtehave, kan der også være gode og dårlige ting i et menneskes hjerte. Gud vil gerne, at der skal vokse gode tanker frem i os mennesker – tanker, som vi kun kan få fra Gud.

5. Der var engang en dreng, der blev konge, da han var otte år. Han hed Josija. Det var ikke let at blive konge, når man kun er en lille dreng, som kun lige var begyndt at gå i skole. Heldigvis havde han nogen, der kunne hjælpe ham med at være konge.

6. Da Josias blev ældre fandt han ud af, at det er vigtigt at tro på Gud og at lytte til det, som Han siger. Det var der mange mennesker i hans land, der ikke gjorde.

7. I stedet for at tro på Gud, havde de lavet nogle billeder, som de bad til, og som de troede kunne hjælpe dem. Josija vidste, at det var meget bedre at tro på Gud. Derfor fortalte han om Gud og hjalp sit folk til at tro på Ham, som både kan se, høre og hjælpe alle dem, der tror på Ham.

Til de voksne

Josija blev et redskab i Guds hånd. Han fjernede alle de afguder, folket havde ladet opstille – og bad Gud om tilgivelse. På den måde hjalp han sit folk med at lære Gud at kende, så de kunne leve og tro på Ham.

Tegnet af Marianne Thoresen 7 år

Især for de små

Tekstens pointe

At være et forbillede, som andre følger.

Indfaldsvinkler til teksten

- hvordan bliver man konge eller dronning?
- kan et barn være konge eller dronning?
- hvad ville I gøre for mennesker, hvis I var konge eller dronning og kunne være med til at bestemme?
- idoler – hvem vil I gerne ligne og gøre som?

Indledning

Der var engang... en konge, som boede langt, langt væk i landet Juda, i byen Jerusalem. Han var ikke nogen god konge, nej - han gjorde mange onde ting. En dag døde den onde konge og så skete der det, at hans søn, der kun var otte år gammel, blev den nye konge.

Selve teksten

Drengens navn var Josija, og nu sad han der på kongetronen, som var alt, alt for stor til en lille dreng. Tænk jer, at styre et land, når man ikke er mere end otte år... pyha! Der var måske nogle ting, som drengекongen Josija ikke havde så meget forstand på, men han var dog både bedre og klogere, end hans far havde været; for han søgte nemlig Gud i Himlen og troede på ham – den Gud, som vi også tror på. Og se, det var klogt gjort.

Men folket, som Josija var konge for og bestemte over, tjå - de troede på afguder, altså døde guder, som var lavet af sten, guld eller træ, og dem bad de til. Josija kunne se, at de guder var både blinde og døve, og at de slet ikke kunne hjælpe med noget som helst. Så da kong Josija var blevet en ung mand, besluttede han, at det skulle være slut med alle disse døde guder. Han rejste rundt i landet og ødelagde alle afguder og andre – han knuste dem fuldstændig, så de blev til støv – nu kunne ingen mere bede til dem. Han vidste jo, at det var det bedste for hans folk.

Men kongen var slet ikke færdig endnu. Han fik nogen til at gøre Guds hus, templet (en slags kirke) rigtig fin i stand, så folket havde et sted, hvor de kunne bede til den Gud, der både kan høre, se og hjælpe dem. Og kongen selv bad Gud om tilgivelse for alt det forkerte, han og hans folk havde gjort. Og tænk, Gud ville gerne tilgive og hjælpe Josija.

Nu kaldte kongen hele folket sammen og fortalte dem alt det, han vidste om Gud og at det var ham, de skulle tro på og bede til. Og så holdt de en stor fest – hvor de ofrede mange, mange dyr til Gud som tak, fordi han stadig ville være deres Gud.

Josija var konge i 31 år – så døde han i en krig. Han var en rigtig god konge, fordi han viste sit folk vejen til Gud og var et godt forbillede for dem – dengang gjorde folket nemlig næsten altid, som kongen gjorde.

Se, det lød næsten som et eventyr... der var engang en konge... men det var faktisk ikke, for det her er virkelig sket engang for længe siden. Vi kan læse om Josija og hans folk i Bibelen.

Man kan være et godt forbillede for andre - også selv om man er lille - fx ved at være en god kammerat, ved at hjælpe andre eller ved - som Josija gjorde - at fortælle andre, at der er en Gud, som det er godt at tro på, fordi han vil tilgive os alt det forkerte, vi gør, og hjælpe os med alt andet i livet.

Ideer til fremlæggelse

Læs det ovenstående eventyr.

Hav en kurv foran dig med ting, som kan fange børnenes interesse - fx en kongekrone, en tegning med en STOR kongetrone med en lille dreng på, Bibelen (for at symbolisere den levende Gud som Josija - og vi - tror på), billeder af afguder (statuer) og et tempel – fx hentet fra internettet eller en børnebibel.

Start/slut med at lege "kongens efterfølger." En person – kongen - går forrest. Alt hvad han gør, skal de øvrige børn gøre fuldstændig på samme måde: fx hoppe, råbe til en afgud, fægte med armene, bede til Gud...

Især for de store

Indfaldsvinkler til teksten

- kan et barn være konge eller dronning?
- hvis det nu var jer, der var konge og fik stor magt - hvad ville I så gøre for de mennesker, der boede i jeres land?
- redskaber - hvad er det? Hvad bruges de til? (fx hakke, rive, skovl – til at fjerne ukrudt).
- hvad er et forbillede/et idol?
- har I nogle idoler, som I ser op til og gerne vil ligne?

Tegnet af Nomi Hæg 12 år

Tekstens pointe

Gud vil, at vi skal være et redskab for Ham og et forbillede for andre.

Selve teksten

Der var engang en meget dårlig konge i landet Juda. Han gjorde så meget ondt for sit folk og over for Gud, men da han døde skete der noget!

Fortæl om:

- et af de redskaber, Gud brugte for at få ryddet op i mange dårlige ting, nemlig drengkongen Josija, som blev konge, da han var otte år.
- det store ansvar, han pludselig stod med.
- at der heldigvis var hjælp at hente fra andre til at styre.
- at han havde hørt noget om den levende Gud – og at han havde indset, at det ikke hjalp at bede/ofre til døde, døde og blinde afguder.
- at han som 16-årig begyndte at søge sin forfaders – Davids – Gud (kap.34,3).

Fortæl om:

- hvordan Gud hjalp kong David (vælg et eller flere eksempler).
- hvordan Josija - 20 år gammel – havde indset, at hvis Israels folk ville tro på og tjene Herren, var han nødt til at ødelægge/knuse alle offerhøje, afguder, altre.

Tal om:

- at man ikke både kan bede til afguder og til Gud (sammenlign evt. med ukrudt der fjernes fra haven – hvis man ikke fjerner ukrudtet, gror det hele efter og blomster/planter bliver ikke til noget).

Fortæl om:

- at Josija på den måde sørgede godt for sit folk.
- arbejdet med at udbedre skaderne og sætte templet i stand.

- at templet skulle bruges til at tilbede Gud.
- pengegiven, der var gemt i templet.
- bogrullen – Mosebøgerne med Guds love - som de fandt i templet.
- Josija, der flænger sine klæder – og er klar over, hvor alvorlig situationen er: Guds vrede, dom og straf over et ulydigt folk.

Tal om:

- hvad det betyder at flænge sine klæder – og hvad man tilkendegiver med det (nævn evt. andre bibelske beretninger, hvor der er nogen, der handler ligeså – fx Jakob i 1 Mos 37,34 og Ezra i Ezra 9,3).

Fortæl om:

- Josija, der nu tydeligt indser, at han og folket slet ikke har levet efter Guds ord. Det, Gud havde sagt til Moses, de ikke måtte gøre, havde de gjort (afgudsdyrkelse).
- Josija, der beder om tilgivelse uden at undskylde sig.
- profetinden Hulda, der forklarer Guds ord for Josija.
- Guds løfte til Josija (2 Krøn 34,26-28).
- kongen, der kalder hele folket sammen for at fortælle dem alt det, han nu ved om Gud.
- at han læser op af bogrullen og sørger for, at de nu kun beder til den levende Gud og følger Ham.
- den store påskefest/takkefest hvor der bl.a. blev ofret masser af dyr som tak til Gud, fordi Han stadig ville være deres Gud, selvom de i mange år havde gjort Ham imod og nærmest havde glemt Ham (afhængig af alder og baggrundsviden kan fortælles lidt om påsken, der skulle holdes for at jøderne kunne mindes, hvordan Gud havde ført dem ud af slaveriet i Egypten).

Tegnet af Amalie Hæg 8 år

Til eftertanke

Han gjorde, hvad der var ret i Herrens øjne; han fulgte i sin far Davids spor og veg ikke til højre eller venstre. (2 Krøn 34,2 s.414)

- Josija, der dør i en krig mod Egypten – efter at have været konge i 31 år.

Tal om:

- at man også som barn kan være et forbillede og gå foran med et godt eksempel i børneklubben og i skolen ved at være med til at undgå mobning af kammerater mm.
- at man på den måde kan være med til at vise, hvad det betyder at tro på Gud.
- at det kan være svært at sige nej til gruppepres.
- at det er vigtigt at have gode forbilleder.
- hvad der kan være vores afguder i dag (fx noget, som optager os helt vildt eller sluger al vores tid og dermed tager den tid, vi ellers ville have til at læse og høre om Gud).

Ideer til fremlæggelse

- Brug evt. eventyret for de små og fyld selv lidt mere på.
- "Den varme stol", hvor Josija (en voksen) placeres – evt. i en stol, der kunne ligne en kongetrone - foran børn og øvrige voksne, som så stiller en masse spørgsmål (Hvor var du konge? Hvor gammel var du, da du blev konge? Hvordan var det at være konge i den alder? Var det ikke lidt fejt af dig at ødelægge alt det, folket havde bygget så flot?(statuer, afguder m.m.) osv. for på den måde at fortælle beretningen om Josija).

Huskeord
Vær et forbillede (for de troende) i tale, i adfærd, i kærlighed, i troskab, i renhed.
(jf. 1 Tim 4,12 s.1089)

Baggrundsstof

Tid/Sted

Jeremias bliver kaldet som profet i år 626 f.Kr. Han var formentlig ret ung og havde nok regnet med, at han skulle være præst, som hans far var det. Jeremias boede i Anatot i Benjamin, en del af Sydriget - også kaldet Judariget - med Jerusalem som hovedstad. Josija var konge i Sydriget på det tidspunkt. Det havde han været siden han var otte år, nu var han 21 år. (Nordriget - også kaldet Israel - var allerede for mange år siden gået i opløsning, og folket var ført i eksil). Bogen er en blanding af historie, biografi og profeti og står ikke i kronologisk orden. Den kan derfor være svær at få et klart overblik over.

Religiøse forhold

Folket og deres ledere havde vendt Gud ryggen. De levede på alle måder på tværs af, hvad Gud havde pålagt dem. De havde lavet offerhøje, fremstillet støbte og udskårne gudebilleder og misbrugte templet til afgudsdyrkelse og ofringer til deres guder. De tilbad ikke den levende Gud, som altid havde været med dem og gang på gang havde advaret dem mod at gøre Ham imod/synde.

Om Kong Josija står der imidlertid, at "han gjorde, hvad der var ret i Herrens øjne." Han gjorde en stor indsats for at få ødelagt offerhøje, altre mm. og forbød folket

Tegnet af Simon Houmaa Lodahl 11 år

at ofre til Ba'al og andre afguder. Denne religiøse reformation var netop begyndt, da Jeremias bliver kaldet til profet.

Guds handlemåde

Gud havde gentagne gange advaret sit folk mod at gøre ham imod. Han havde sendt adskillige advarsler, og han havde lovet, at han ville velsigne og være med dem, hvis de holdt sig til hans ord, **men de ville ikke høre**, og nu var den hellige Gud vred. Derfor kalder Han nu Jeremias som profet til at forkynde Guds ord ind i folkets aktuelle situation. Han skulle forkynde dom, men også et kald til omvendelse både gennem almindelig tale og gennem forudsigelser om det, som skulle ske, hvis de ikke vendte om til Herren.

Inspiration til Legestuen

Tekstens pointe

Vi er skabt og kendt af Gud. Han passer på os.

Indledning

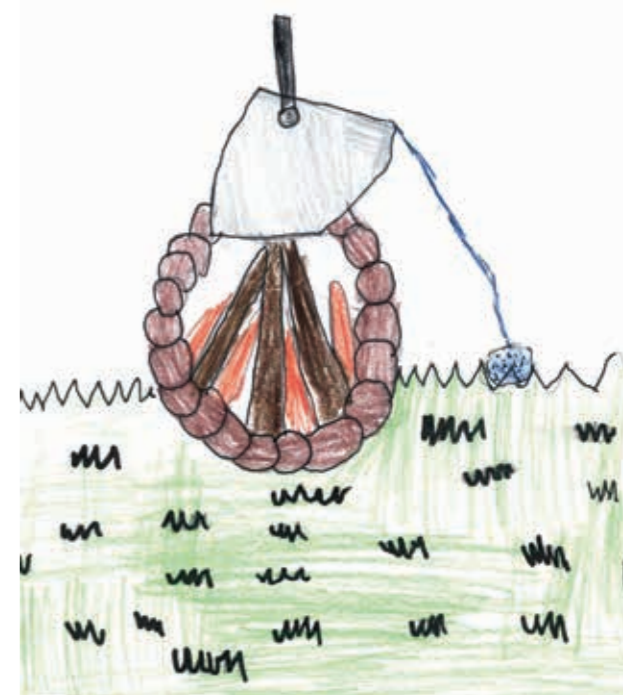
Tag en dukke eller pude under blusen, så du ser gravid ud. Tal med børnene om, at de også engang lå i mors mave og voksede. Deres mor vidste ikke, hvordan det lille barn så ud. Havde det mon mørkt eller lyst hår, blå eller brune øjne, var det mon en dreng eller en pige mm.? (brug evt. dukken som eksempel på, hvordan "den skjulte baby" kan se ud eller vis et billede af et stort foster - hvor man kan se, at det er et barn men ikke hvilken hårfarve mm.). Mor kendte det ikke særlig godt, mens det lå i hendes mave. Alligevel kunne hun mærke, at det var der - maven voksede og det sparkede - og mor glædede sig rigtig meget til at se sit lille barn og lære det at kende.

Skabt og kendt af Gud

1. Gud ved og kender alt om os. I Bibelen står der, at han kendte os allerede **inden**, vi blev skabt i mors mave. Det er faktisk Gud, der har skabt os (vælg om du vil nævne Jeremias for børnene - du kender børnenes alder og baggrund).
2. Gud vidste godt, hvor dejlig du ville blive, og at du ville vokse og blive så stor, som du er nu. Gud ved også, hvad der skal ske med dig, når du bliver endnu større. Han ved, hvilken børnehave du måske skal passes i, hvilken skole du skal gå på.
3. Han ved også om du fx skal være brandmand, når du bliver voksen, dagplejemor, arbejde på en bondegård, eller... (nævn arbejde, og vis billeder af "arbejdsfolk"/job, som jeres børn kender til).
4. I er jo fars og mors barn, og de vil gøre alt for at passe godt på jer og hjælpe jer, fordi de elsker jer. Når I er bange, er det godt at sidde hos mor/far eller holde i hånd, ikke?
5. Men er det ikke også dejligt at tænke på, at vi også er Guds børn? Han elsker os og kender os rigtig godt, og han har lovet altid at passe på os og hjælpe os. Nogle gange kan vi blive kedede af det og bange, men da må vi huske på, at det ser Gud også, og at han altid vil være med os.

Til de voksne

Gud siger: "For du er dyrebar i mine øjne, højt agtet og jeg elsker dig" (Es 43,4). En stor kærlighedserklæring! Gud ønsker, at vi skal tilhøre ham og leve vores liv i fællesskab med ham, der har skabt os og kender alt til vores liv. Han vil os det bedste - han vil frelse os.

Tegnet af Amalie Hæg 7 år

Især for de små

Tekstens pointe

Det er vigtigt, at vi hører, hvad Gud har at sige til os, og at vi gør, som han siger.

Indfaldsvinkel

Snak med børnene om:

- hvad de bruger munden til - bl.a. til at snakke med, så andre kan høre og forstå hvad de siger: fx hvad de gerne vil lege/spise, eller hvad de ikke vil være med til. Sige gode ord/ting - onde/svære ord.

- hvad de bruger ørerne til - at lytte med. De hører måske rigtig godt efter, hvis der skal ske noget hyggeligt. Andre gange lader de, som om de ikke hører, fx hvis mor siger, at de skal i seng og de ikke har lyst, eller hvis de skal tømme opvaskemaskine, men meget hellere vil noget andet. Måske er de så optaget af at lege, at de virkelig ikke hører, at nogen kalder på dem eller snakker til dem.

Selve teksten

I dag skal vi høre om en mand, der fik rigtig meget brug for sine ører og sin mund. Han hed Jeremias. Vi kan læse om ham i Bibelen. Han levede for rigtig mange år siden. En dag hørte han en stemme, der sagde noget til ham. En stemme han aldrig før havde hørt. Faktisk var det Gud, der talte til ham.

Gud sagde: "Nu skal du høre Jeremias. Jeg har skabt dig og kendte dig allerede inden du lå i din mors mave og voksede. Og inden du blev født, havde jeg bestemt, at du skal være min **profet**" (en mand, som Gud fortæller noget vigtigt til, for at han bagefter skal fortælle det videre til sit folk).

Jeremias blev meget bange og ked af, at Gud ville have ham til at være profet. Han vidste, at det ville betyde, at han ville få mange uvenner, og at han ville blive ensom, når han skulle sige noget til folk, som de ville blive sure over at høre. "Nej, nej, Gud - jeg er alt for ung og jeg duer slet ikke til at fortælle folket om dig. Du må hellere finde en anden."

"Nej, ved du nu hvad, Jeremias. Nu må du høre, hvad jeg siger, for du bliver nødt til at være min profet. Der, hvor jeg vil have dig til at gå hen, må du gå, og det, jeg vil have dig til at sige, må du sige til folket. Du skal ikke sige, at du er for ung, og du skal ikke være bange, for jeg vil altid være med dig, hjælpe dig og passe på dig."

Og ved I, hvad der så skete? Gud rakte sin hånd ud og rørte ved Jeremias' mund. "Nu lægger jeg mine ord i din mund," sagde han. Det betød, at Jeremias ikke selv skulle finde på, hvad der skulle siges. Gud ville give ham de rigtige ord.

Han skulle bl.a. fortælle, at hvis folket ikke ville tro på Gud og gøre som Han sagde, så ville der blive krig i deres land.

Når vi skal høre om Jeremias i dag, er det fordi Gud vil sige til os, at vi kan:

- bruge vores ører til at høre godt efter, når der bliver fortalt om Gud i børneklubben.
- tjene Gud ved at gøre, som Gud ønsker. Vi kan invitere en ven til at komme med i børneklubben - vi kan bede for andre - vi kan være gode ved andre børn - eller vi kan gøre det, som far eller mor beder os om, selvom vi måske ikke har lyst (det havde Jeremias heller ikke, men han gjorde det alligevel).
- komme til Gud altid og sige: Gud, jeg er så ked af det, jeg gjorde forkert - vil du tilgive mig?

Ideer til fremlæggelse

Køb eller lav selv - af karton eller af en paptallerken - et par store ører og en stor mund. Vis det fx i forbindelse med indledningen, eller når I fortæller om Gud og Jeremias - hvad de **sagde** til hinanden og **hørte** (stik evt. fingrene i ørerne og snerp munden sammen, for at vise, hvad der kan ske, når der er noget, vi ikke vil høre/sige).

Lad en ikke synlig person sige det, Gud siger til Jeremias - evt. i en mikrofon.

Tegnet af Simon Houmaa Lodahl 11 år

Lad en anden person mime Jeremias, hans reaktion på Guds kaldelse - forskrækket, afværgende... Lad ham evt. tænke højt og sige det, Jeremias sagde til Gud.

Især for de store

Tekstens pointe

Gud kalder Jeremias - og os - til at tjene ham.

Indfaldsvinkel

Brug evt. ideen med ørerne/munden som ved "Især for de små."

Indledning

I Juda lavede de flotte figurer af sten og træ. Men de nøjedes ikke med at se på dem. Nej, de brugte deres mund til at bede til dem. De troede, at døde figurer kunne høre, se og hjælpe dem. De havde glemt at høre efter, hvad Gud i Himlen havde sagt: At Han alene skulle være deres Gud, og at de skulle leve efter Hans bud, så det ville gå dem godt. Gud havde hjulpet sit folk så mange gange, men de havde glemt det og gjorde lige, hvad de havde lyst til.

Selve teksten

Fortæl om:

- profeten Jeremias, der en dag pludselig hører en stemme, han aldrig har hørt før - Guds stemme!
- det vildt mærkelige, at Gud har kendt Jeremias allerede inden han blev skabt.
- at allerede mens han lå i sin mors mave, havde Gud bestemt, at han skulle være profet.

Tal om:

- hvad en profet er.

Fortæl om:

- Jeremias' reaktion: forskrækkelse og manglende lyst. Jeg duer ikke - jeg er alt for ung og uerfaren. Der er ingen, der vil lytte til en ung mand.
- Gud, der siger: Stop Jeremias! Du skal ikke svare på den måde!
- Guds forventninger til Jeremias:
 - a) - hvor jeg sender dig, der skal du gå hen.
 - b) - det jeg vil have sagt til folket, skal du sige.
 - c) - stå frem, hvor folk kan høre dig (i dag ville det måske være i TV, i et indkøbscenter, på en sportsplads, på et torv...).
- Guds løfte: "Frygt ikke, jeg er med dig og frelser dig" (v.8).

Fortæl om:

- det værn, Gud lover at sætte om Jeremias (v.18 - afhængig af børnenes alder). En befæstet by er umulig at indtage, en søjle af jern er umulig at knække, en mur af kobber - kan den væltes?

Fortæl om:

- Guds fantastiske handling: hans hånd berører Jeremias' mund. Han skal ikke ligge vågen om natten og spekulere på, hvad han skal sige på byens torv. Gud vil give ham ordene.
- at Gud senere viser Jeremias, hvad der skal ske langt ud i fremtiden. Noget, der ville komme til at gøre rigtig ondt på hans folk. Men det skal vi høre mere om næste gang.

Tal om: (vælg evt. nogle af punkterne)

- hvordan det mon har været for en ung mand at skulle være profet.
- hvordan det har været at skulle tale til folkets ledere, præster, familien, naboer...
- hvor svært det har været at skulle "kritisere" deres måde at leve på.

- hvad børn kan bruges til i forhold til Gud og mennesker.

Tegnet af Anders Houmaa Lodahl 9 år

Til eftertanke

Jeg vil lære og undervise dig om den vej, du skal gå, jeg vil give dig råd, mit blik er rettet mod dig. (Sl 32,8 s.496)

- hvor vigtigt det er at høre/mærke efter, hvad Gud vil med os.
- hvordan vi kan bruge munden/ørerne rigtigt.
- at vi også kan føle, at vi ikke slår til og slet ikke duer til det, Gud vil bruge os til.
- menneskefrygt - frygten for at blive til grin - kender vi til det i dag?
- at Gud siger: "Frygt ikke" - men at det ikke altid er så let at fastholde.
- Guds frygt - hvad betyder det?
- at Gud også ser os og vil hjælpe os.

Ideer til fremlæggelse

Lad Jeremias - iført kappe eller lign. fortælle hele historien incl. sine tanker - vis hans følelser. Evt. kan det, Gud siger, siges af en person, som børnene ikke kan se.

Eller skriv en spændende historie ud fra teksten og læs den op. Børnene deles i 3 hold, som skal sige en sætning hver gang Gud, Jeremias eller folket bliver nævnt i fortællingen.

Jeremias' hold: "Gud, jeg tør ikke."

Guds hold: "Husk, jeg vil være med dig."

Folket: "Vi har ikke brug for Gud."

Det vil få børnene til at høre godt efter, fordi de hele tiden skal være klar med deres replikker. Det kræver dog, at Jeremias', Guds og folkets replikker flettes ind i historien mange gange.

Vælg derefter nogle punkter fra afsnittet: "Tal om."

Huskeord
Du skal ikke frygte dem, for jeg er med dig og frelser dig, siger Herren. (Jer 1,8 s.668)

Baggrundsstof

Tid/sted

År 588-586 f.Kr. Der er altså gået ca. 40 år siden Jeremias blev kaldet som profet. Kong Josias er for længst død, og den nuværende konge, Sidkija var indsat som konge i Juda af babylonerkongen Nebukadnesar. Sidkija var den femte konge, der regerede, mens Jeremias var profet. To gange siden Josias' død har Jerusalem været belejret og indtaget af babylonerne (=kaldæerne), og fjenderne havde taget værdifulde ting med sig fra templet, og de havde også bortført en del af befolkningen.

Vi befinder os i/omkring Jerusalem, der nu for tredje gang er belejret af kong Nebudkanesar fra Babylon.

Religiøse forhold

Josias havde gjort en stor indsats for at fjerne afguder, altre og offerhøje og havde opfordret folket til at søge Gud i Himlen. Han havde også fået templet repareret. Men hans efterfølgere "gjorde hvad der var ondt i Herrens øjne." Og igen florerede afgudsdyrkelse og synd. Heller ikke præster og andre ledere fulgte Guds ord. Jeremias advarede dem mod følgerne af deres liv, men han talte for døve ører. Han blev hånet og forfulgt. Det var lige meget, hvad han sagde og gjorde – der var stort set ingen, der ville høre. Det krævede stor udholdenhed, og det var en tung tjeneste gennem 40 år.

Guds handlemåde

Utallige advarsler havde folket og dets ledere fået gennem Jeremias – også om den dom, de ville blive ramt af, hvis de ikke vendte om til Gud og levede efter Hans ord: mange skulle dø, andre skulle føres i fangenskab til et andet land og Jerusalem skulle ødelægges fuldstændig. Men de ville ikke høre (selv om de havde fået en forsmag i årene 605 og 597 med belejring og bortførelse af en del af folket til Babylon). Jeremias kom også til at se/opleve dette. Han blev senere ført til Egypten, hvor han døde - formentlig som martyr.

Tegnet af Benjamin Laue 11 år

Inspiration til Legestuen

Tekstens pointe

Gud hører, ser og taler til os.

Indledning

Følg op på emnet fra sidste gang – at vi er skabt og kendt af Gud.

Køb eller lav selv et par store ører, en stor mund, evt. et par øjne og brug dem som blikfang, når du fortæller om dagens tekst/tema.

1. Hvad bruger vi ørerne til? Til at høre med! Fx når mor, far eller kammerater siger noget til jer. Når der skal ske noget spændende, hører I sikkert godt efter. Hvis I skal i seng og ikke gider, hører I måske ikke helt så godt.
2. Hvad bruger I munden til? Til at snakke med. I kan fortælle, hvad I gerne vil have at spise, eller hvad I gerne vil lege med. I lærer også at sige nye ord

hver dag. Vi kan sige gode ord til hinanden, så vi bliver glade, eller vi kan sige grimme ord - så er der måske én, der bliver ked af det.

3. Hvad bruger I øjnene til? Til at se med: dyr, blomster, legesager, jeres familie, børnetime.
4. **Også ører, mund og øjne er skabt af Gud. Han hører, ser og taler til os**
5. **Gud ser og hører** - når I græder, fordi I er kede af det, eller fordi det gjorde ondt, da I faldt og slog jer. Han ser og ved det, hvis I er bange. Han ser, at I er i Legestuen lige nu. Er det ikke dejligt at tænke på, at Gud hele tiden holder øje med os?
6. Gud lytter, når vi beder til ham eller synger om ham.
7. Når nogen fortæller jer om Gud fx her i legestuen, så er det næsten som om Gud selv siger noget til jer. Det Gud gerne vil sige til os, står nemlig i Bibelen. I er lidt for små til selv at læse i Bibelen, men så er det godt, at I kan høre, når nogle voksne fortælle jer om Gud og Jesus.

Tal evt. lidt om, hvordan det mon er, hvis man ikke kan se/høre/tale.

Til de voksne

I Sl 33,13-14 står der: "Herren ser ned fra himlen, han ser alle mennesker. Fra sin bolig iagttager han alle dem, der bor på jorden." Gud følger med i vores liv og færden. Han ønsker, at vi skal lytte til hans ord, og vende os til ham med alle ting i vores liv, både vores bekymringer og glæder, vores fejl og skyld. Gud ønsker også, at vi siger ham tak, fordi han vil være vores Gud og frelser.

Tegnet af Anna Sofie Kousgaard 8 år

Især for de små

Tekstens pointe

Det, Gud har sagt, vil også ske.

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

- hvad der sker, hvis de er ulydige - hjemme, i børnehaven eller i skolen.
- at mor, far eller en anden voksen måske ind imellem råber: "Hør efter!" - hvis de er sure eller vrede.
- hvad der sker med dem, der stjæler eller slår folk ned?
- hvordan det mon er at leve i et land, hvor der er krig?

Selve teksten

Jeremias havde været Guds profet i snart 40 år. Det var mærkeligt - det var som om Judas' folk var døve. Der var ingen, der hørte efter, når han sagde, at de skulle leve efter Guds bud og kun bede til Ham, for at det skulle gå dem godt. De gjorde lige, hvad de havde lyst til, bad til deres døve, døde guder. De gjorde nar af Jeremias. Nogle gange blev han bange eller ked af det, andre gange vred.

Nu havde Gud sendt soldater fra et fremmed land. De holdt vagt omkring den mur, der var bygget omkring Jerusalem (fortæl lidt om bymuren, og hvad det betød, at man hverken kunne gå ind eller ud af byen). De fremmede soldater var fra Babylon, og deres konge hed Nebukadnesar.

Judas konge sendte bud efter Jeremias. Han skulle bede for dem – og Judas konge ville høre, hvad Jeremias havde at sige fra Gud. Mærkeligt, for han ville jo ikke selv tro på Gud eller adlyde ham.

Jeremias fortæller:

En dag tog soldaterne af sted fra Jerusalem – ud mod en anden fjende (Egypten), som var på vej mod Jerusalem. Nu kunne vi komme både ud og ind af byporten igen, så jeg ville besøge min familie. Men så var der nogle mænd i byporten, der sagde, at jeg sikkert var på vej for at hjælpe fjenden. "Løgn," sagde jeg. Alligevel blev jeg slået og smidt i et koldt og mørkt fangehul, hvor jeg sad i lang tid. Jeg fik ikke noget at spise, så jeg var frygtelig sulten. Mon Gud havde glemt mig?

Nej, Gud havde ikke glemt mig. En dag sendte kongen bud efter mig. Han ville vide, om jeg havde nyt fra Gud. Jo, Babylons konge ville snart indtage byen. Jeg spurgte, hvorfor han havde sat mig i fængsel og bad om ikke at komme i fangehullet igen, for så ville jeg snart dø. Kongen sørgede for, at jeg kom hen i vagtgården i stedet for. Der fik jeg også mad. Her var meget bedre at være.

Fjenden kom tilbage til Jerusalem, og da den havde holdt os indespærret i byen i 1 ½ år, ødelagde de den tykke mur omkring Jerusalem og trængte ind i byen. Det var en forfærdelig dag. Byen blev ødelagt. Kongen og hans mænd forsøgte at stikke af, men blev fanget. Kongens sønner og mange andre blev dræbt. Kongen blev taget til fange og ført til et fremmed land sammen med de fleste andre. Det var lige det, Gud havde sagt ville ske, hvis de ikke ville vende om til ham og bede om tilgivelse. Så det, der nu var sket, var helt deres egen skyld.

Hvordan tror I det gik med mig? Jo, Nebukadnesar sagde til sine tjenere: "Pas godt på Jeremias og giv ham, hvad han har brug for. I må ikke gøre ham noget ondt." Gud reddede mig, fordi jeg stolede på Ham.

Ideer til fremlæggelse

Klip i papir/karton personer (seks-otte cm høje, der forestiller Jeremias, kongen, soldater, evt. flere), en mur, et fangehul. Muren skal være med tårn og porte, fangehullet klippes med hulrum, ellers kan man ikke se, hvad det forestiller. Legofigurer, en mur og "fangehul" bygget af legoklodser kan også fint bruges. (Lad evt. børnene klippe/bygge det som en aktivitet inden bibelfortælling).

Placer en overhead **bagved** et lagen og læg/flyt billeder/Lego på overheaden efterhånden som historien fortælles (Jeremias skubbes hen mod kongen osv.). Figurernes skal ligge – ikke stå – på overheaden. De forstørres meget.

Tegnet af Anna Sofie Kousgaard 8 år

Især for de store**Tekstens pointe**

Guds ord står fast – det, Han har sagt, sker.

Indfaldsvinkler til teksten

Medbring en stor gryde. Snak med børnene om, hvad der sker, hvis der er kogende vand i, og du hælder det ud over dem – så kommer de slemt til skade – i værste fald kan de dø, det gør ondt og giver ar.

Indledning

Gud viste Jeremias et billede af en hældende gryde over ilden (kap 1). Det betød, at en stor ulykke skulle komme over Judas folk: fjender ville indtage deres land, mange skulle dø, og andre tages til fange – det ville komme til at gøre ondt. Hvorfor skulle det gå så galt?

Selve teksten

Fortæl om:

- den mærkelige profet, Jeremias, der i snart 40 år havde påstået, at alt det han sagde, var beskeder fra Gud.
- kong Nebukadnezar fra Babylon og belejringen af Jerusalem.

Tal om:

- hvilke konsekvenser en belejring har for et folk, når de hverken kan komme ind eller ud af byen? (Kong Nebukadnesar havde tidligere været der og havde forsynet sig med guld, sølv og taget fanger med til sit land).

Fortæl om:

- at Judas' konge sender bud til Jeremias. Han vil have, at Jeremias skal bede for landet og for kongen – selv om kongen ikke tror på Gud. Mon det er, fordi han er bange?

- Jeremias svar: Overgiv jer frivilligt til Babylons konge. Ellers kommer I til at dø, og byen ødelægges.
- det sidste nye: Faraos hær er nu på vej mod Jerusalem – Babylons hær går imod dem.
- at Jeremias beskyldes for at gå over til fjenden. Han fængsles, selv om det er løgn. Han bliver smidt ind i det mørke, kolde, ulækre fangehul. Har Gud glemt ham? Nej, kongen henter ham til slottet. Kongen får igen at vide, hvad der snart skal ske. Jeremias beder om ikke at komme tilbage til fangehullet, og får lov til at komme hen i vagtgården i stedet for – et bedre fangenskab.
- den forfærdelige dag efter 1 ½ års belejring – muren ødelægges, fjenden trænger ind, paladset og husene brændes ned, kongen og hans folk flygter. De indhentes og tages med til Babylon sammen med mange andre – kongens sønner og mange flere dræbes.
- Jeremias – hvorfor er han ikke død eller taget til fange? Gud havde lovet at passe på ham og hjælpe, hvis han troede på Gud. Nebukadnezar havde givet besked om, at ingen måtte gøre ham ondt. De skulle give ham, hvad han havde brug for – være en fri mand.

Tal om:

- er Gud ond, når han tillader sådan en forfærdelig krig?
- Guds advarsler og forsøg på at få Judas folk og konger til at lytte og vende om til Gud. Han ville så gerne have tilgivet dem, **men de ville ikke**.
- vores synd mod Gud – og hans tilgivelse, når vi kommer til ham.
- at Gud bliver ved med at kalde og beder os vende om til Ham.
- at Gud lovede sit folk – gennem Jeremias - at de 70 år senere skulle få lov at vende tilbage til Jerusalem/Juda.
- at Gud holder, hvad han lover. Det gør Han også i dag, når Han siger, at hver den, som tror på Jesus, skal få evigt liv (Joh 3,16).

Ideer til fremlæggelse

Lav en ekstra udsendelse i TV (skær et hul i en stor

Tegnet af Benjamin Laue 11 år

Til eftertanke

Herren jeres Gud skal I følge, ham skal I frygte, og hans befalinger skal I holde, ham skal I adlyde, ham skal I tjene og ham skal I holde fast ved.
(5 Mos 13,5 s.175)

papkasse, tegn knapper og vælg en studievært), hvor du fortæller om det, der sker i og omkring Jerusalem. Lav evt. et par interviews med fx Jeremias om nogen af de ting, der skete.

Huskeord
Du skal få livet som bytte, fordi du stolede på mig, siger Herren.
(jf. Jer 39,18 s.711)

Baggrundsstof

Tid

Umiddelbart inden Jesu tale var der sket følgende:

- Johannes døber var blevet henrettet.
- Betspingsunderet (v.1-15).
- Vandringen på søen (v.16-21).

Jesus søgte ro og hvile sammen med disciplene, først i bjergene og dernæst på den anden side af søen, men forgæves.

Det var forår (v.10 der var meget græs) og tæt på påske (v.4). Jesus rejste ikke til Jerusalem denne påske, da det ville føre til en for tidlig konfrontation med jøderne. Den følgende påske var tiden inde til at Jesus skulle give sit liv for os.

Sted

Betspingsunderet skete antageligt i nærheden af Betsajda, øst for Jordans udmunding i Genezaret sø (Luk 9,10). Disciplene var sejlet, og Jesus var vandret over søen til Kapernaum på vestbredden.

Navnet Tiberias sø bruges kun her (v.1) og i kap. 21,1. Det var byen Tibirias (v.23), som gav den galilæiske sø, Genesaretsøen dette navn.

Tegnet af Linda Christensen 5 år

Religiøse forhold

Her nævnes et af de syv "Jeg er..." ord - på græsk "Ego eimi", som Jesus citeres for i Johannes evangeliet.

Jeg er:

- Livets brød (6,35 og 41).
- Verdens lys (8,12).
- Døren (10,7 og 9).
- Den gode hyrde (10,11 og 14).
- Opstandelsen (11,25).
- Vejen og sandheden og livet (14,6).
- Det sande vintræ (15,1 og 5).

Udtrykket brugtes ikke i almindelig tale, men udtrykker guddommeligheden, og Gud bruger det om sig selv i 2 Mos 3,14: "Jeg er den jeg er."

At bruge dette var bemærkelsesværdigt, opsigtsvækkende, ja, ligefrem forargeligt og gudsbespottende i jødernes øjne, når Jesus knyttede "Jeg er - proklamationen" til sig selv.

Politiske forhold

Landet var besat, og folket håbede på en befrier - en konge. Når de så Jesu undere, ville de gøre ham til konge (v.15). Dette kulminerede ved indtoget i Jerusalem. De religiøse ledere så ham som gudsbespøtter og ville have ham pågrebet og dømt. Jesus afviste at være sine tilhængeres jordiske konge, og han irrettede sine modstandere.

Guds handlemåde

Gud handlede anderledes, end folket forventede det. Jesus siger: Jeg er livets brød - det sande brød fra Himlen, som stiller livets sult og giver evigt liv. Teksten peger bagud til manna-underet (v.31) og fremad mod nadveren (v.51).

Inspiration til Legestuen

Indledning

Hvor kommer brødet fra? - far og mor køber det - bageren bager det - melet - kornet.

Tag en bagerhat, noget mel og korn med for at illustrere, hvor brødet kommer fra.

Tag et brød med, bræk stykker af det og lad børnene spise. Tal med børnene om, at det er nødvendigt at spise for at leve, vokse og have det godt. Uden mad dør vi.

1. Det er Gud, der giver os maden - han lader kornet gro, giver bageren mulighed for at bage brødet, og far og mor mulighed for at købe det.
2. Vi takker Gud for maden. Når I er færdige med at spise derhjemme, siger I sikkert tak for mad. Sådan siger vi også tak for maden til Gud ved at synge et bordvers. Udnyt anledningen til at lære børnene et bordvers samt muligheden for at fortælle, hvorfor vi beder bordbøn. Syng et bordvers om brød: Fx følgende bordvers på melodien: "Rapanden Rasmus." Anvend billedplancher til at visualisere teksten. Blomster og korn, frikadeller og smør
Gud gi'r os gaver hver dag, ja han gør!
hvis ikke min Gud han var stærk og ha'd magt,
ville jeg aldrig en bolle ha' smagt!
3. Giv børnene brødet at spise. Tal med dem om hvor godt det er at få noget at spise, hvis man er sulten.
4. Bed "Fadervor" for/med børnene og gør dem opmærksom på bønne: "Giv os i dag vort daglige brød."
5. Gud vil gerne sørge for os og give os alt, hvad vi har brug for hver eneste dag. Han vil også gerne give os Jesus og det evige liv.

Til de voksne

Jesus siger til os voksne: "Lad de små børn komme til mig - det må I ikke hindre dem i." Når vi får vores børn døbt, får vi i dåbsbefalingen besked på at oplære børnene i den kristne tro, eller med andre ord at give dem livets brød. Det er vort ansvar, at børnene møder Jesus, som kan give dem det evige liv.

Tegnet af Leon Christensen 7 år

Især for de små

Tekstens pointe

Ligesom brødet giver liv til vores krop og næring til at vokse af, sådan er Jesus det daglige brød for det evige liv i os, når vi tror på ham.

Indfaldsvinkler til teksten

Tag udgangspunkt i "Fadervor." Denne bøn kender børnene formentlig. Tal om bønne: "Giv os i dag vort daglige brød."

Tal med børnene om, at Gud giver os livet og alt, hvad vi har brug for til vores liv. "Det daglige brød" er alle de ting, vi har brug for: tryghed, kærlighed, hjem, varme, lys, vand, mad, og meget mere, endda evigt liv.

Tag et brød med (man kan evt. bage brødet med form som et kors).

Tal med børnene om nødvendigheden af at spise for at leve.

Bræk stykker af brødet og giv børnene det. Start med et bordvers inden børnene får brødet at spise. Brug anledningen til at introducere et bordvers og fortæl, at det daglige brød er en gave fra Gud.

Tal om:

- at vi må spise hver dag for at leve. På samme måde er det også livsnødvendigt at "spise" Jesus hver dag. Vi "spiser" Jesus ved at læse i Bibelen, bede til ham, høre om ham sammen med andre i en børneklub, på lejre eller i kirken/missionshuset.

- om børnene kan huske, hvad de spiste for et år siden. Det har de nok glemt. Vi kan også glemme det, vi har hørt fra Bibelen, men vi skal ikke være i tvivl om, at det har gavnet os, ligesom den mad vi spiste for et år siden. Men det er vigtigt igen og igen at høre fra Bi-

belen, selvom vi måske synes, vi kender den. Vi spiser jo også rugbrød igen og igen, selvom vi ved, hvordan det smager.

- hvor brødet bliver af, når vi spiser det? Det giver hele vores krop næring – helt ud i lilletåen. Sådan vil Jesus også fylde hele vores liv og være der for os alle - overalt og altid.

- at Jesus endda gerne vil give os et evigt liv. Et liv hvor vi kan få lov at være hos Jesus altid.

- at Jesus er kommet ned fra Himlen for at gøre det, Gud ville. Og det Gud ville var, at alle dem, som ser Jesus og tror på ham, skal have evigt liv. Han vil give os den mad, der går ned i hjertet, "troens mavesæk," så vi får næring til det evige liv som han giver os.

Den, der kommer til mig, vil jeg aldrig vise bort.

Tal om:

- hvordan det er at blive vist bort. Nogle af børnene kender måske denne følelse af at blive sat udenfor, når man ikke får lov at lege med, eller ikke bliver valgt til boldspil. Følelsen er ikke rar. Jesus holder ingen udenfor, han gør det modsatte. Han har plads til alle og kan rumme alle. Disciplene foreslog Jesus, at de skulle sende folk væk, men Jesus ville være sammen med dem. Mennesker kom for at få mere brød, og for at gøre Jesus til deres "brødkonge," men Jesus havde noget mere og noget meget bedre til dem. Han ville give dem brød, og han ville mætte dem alle, men han ville også give dem sig selv som livets brød, sin frelse og evigt liv.

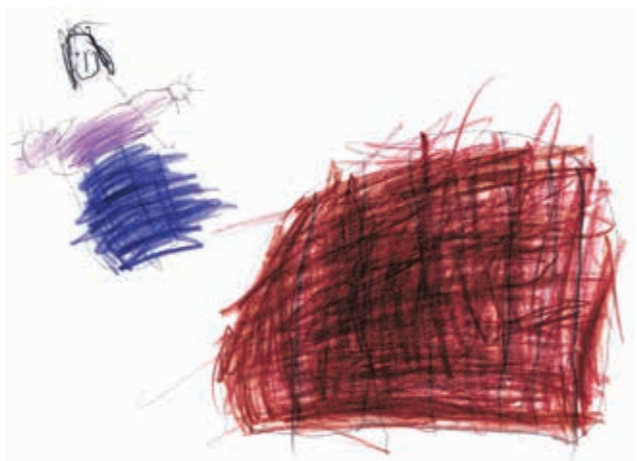
På samme måde vil han også gerne være sammen med os, og mætte os med sin frelse. Alle, som tror på ham, får del i det evige liv.

- at Jesus siger: "Jeg er livets brød."

Ideer til fremlæggelse

- Man kan bage små brød - et til hvert af børnene. I brødene indbager man et billede af Jesus med huskeordet "Jeg er livets brød," kopieret på små sedler, som man ruller sammen og lægger ind i dejen, eller man kan stikke det ind, efter at brødene er færdigbagt. Børnene skal brække brødet over for at finde huskeordet.

- Man kan begynde med at lave små brød sammen med børnene og bage dem, mens man fortæller bibelhistorien for dem.

Tegnet af Linda Christensen 5 år

Især for de store

Tekstens pointe

Livets brød = Kristus som giver os det evige liv.

Livets brød = Kristus som dagligt giver menneskelivet næring og mening.

I Joh 6,51 siger Jesus: "Jeg er det levende brød, som er kommet ned fra himlen; den, der spiser af det brød, skal leve til evig tid. Og det brød, jeg vil give, er mit kød, som gives til liv for verden."

Indledning

Beskriv situationen. Jesus og disciplene har brug for ro og hvile. De prøver i bjergene og dernæst på den anden side af søen. Folk er vilde med Jesus og følger efter ham. Disciplene bliver lidt trætte af det, men det fantastiske er, at Jesus aldrig bliver træt af, at mennesker kommer til ham.

Gennemgå kort baggrunden for Jesu undervisning her nemlig: bespisnings-underet, som folket netop har oplevet, og manna-underet i ørkenen, som de har hørt om fra deres fædre.

Lad børnene bidrage med hvad de ved om disse to beretninger, sådan at fremstillingen af baggrundsstoffet bliver en kombination af fortælling, spørgsmål og kommentarer.

Fortæl om:

- manna- og bespisningsunderet

Manna-underet i ørkenen var en forsmag på, og bespisningsunderet var et tegn på, at Jesus selv var livets brød, som kom fra Himlen. Han ville vise, at han var Guds søn – at han var det brød, som skulle give verden

liv. Det forstod de bare ikke, og vi kan også have svært ved at forstå det, selvom vi nu ved, hvordan det skete nemlig, ved at Jesus gav sit liv for os på Golgata, for at vi skulle leve.

- misforståelsen

Folk tænkte: "Vi vil have mad, Jesus - du kan trylle mad frem – det ville være alle tiders med sådan en konge, der altid ville kunne sørge for, at der var nok at spise til alle." Og så ville de gøre Jesus til deres leder.

- afslørelsen

Jesus afslører dem: "I kommer ikke for at høre mig, men fordi jeg skal give jer mad."

Tal om:

- hvordan det føles, når man bliver afsløret - ikke rart, når det, man vil skjule for andre, kommer frem i lyset, det kræver ofte et opgør. Giv gerne et eksempel.

- at det nok heller ikke har været særlig rart for folket at blive afsløret af Jesus. Men Jesus gør mere end at afsløre – han hjælper dem videre: "Gå ikke bare efter den mad, som forsvinder i maven, men lad mig give jer den mad, som giver jer evigt liv. Hvis I vil have den mad, skal I bare tro på mig."

- at vi har brug for at få noget at spise, for at kunne leve. Sådan er det også med det evige liv i os.

- at Gud hjælper os med at tro på Jesus, når vi hører og læser om ham. Når vi tror på ham, er det som at tage imod mad fra Jesus.

- at vi har brug for at få noget at spise, for at kunne leve. Sådan er det også med det evige liv i os.

- at Jesus siger, at han er det levende brød, som kommer ned fra Himlen. Det fik jøderne til at skumle: "Vi kender jo din mor og far. Du er søn af Josef, hvordan kan du så sige sådan noget?" Men Jesus fortæller dem, at ingen kan komme til ham, uden Gud drager dem til ham, og at den, der tror på Jesus, har evigt liv.

- nadveren

Tegnet af Leon Christensen 7 år

Til eftertanke

Den, der tror, har evigt liv.
Jeg er livets brød.

(jf. Joh 6,48-49 s.965)

Tag en oblat med og vis børnene korset i den.

Tal om:

- hvad børnene ved om nadveren.
- om de har overværet det i kirken.
- om de har deltaget i det.
- om de har modtaget nadveren.
- hvad det er, vi får.

Jesus er det eneste levende brød, den eneste som kan give os det evige liv. Fordi han selv lever, kan han også give os liv.

Ligesom levende vand fra kilder bliver ved med at strømme til og ikke kommer i begrænset mængde, sådan også med det levende brød. Det slipper aldrig op.

Ideer til fremlæggelse

Bag honningkager. Manna som Israelitterne fik i ørkenen sammenlignes ofte med honningkager.

Bag brød sammen med børnene. Se ideer til fremlæggelse ved de små.

Huskeord
Jeg er det levende
brød, som er kommet ned
fra himlen; den, der spiser
af det brød skal leve til
evig tid.
(Joh 6,51 s.965)

Baggrundsstof

Baggrundsstof

Bibelen taler meget om hyrder både i egentlig og overført betydning. Kendte bibelske personer var hyrder - Moses og David. Jesus bruger det dengang kendte hverdagsbillede med hyrder og får til at forklare forholdet mellem Ham og os.

Jesus taler om falske hyrder og siger om sig selv, at han er den gode hyrde. Det græske udtryk for god (kalos), som er brugt her, betyder "smuk" og anvendes om det, der er fejlfrit. Altså en hyrde som er perfekt, som har alle kvalifikationer og egenskaber, og den fornemmeste egenskab er, at han sætter sit liv til for fårene.

En hyrdes liv var på ingen måde idyllisk. For at finde græsgange til fårene måtte han gå langt ind i ødemarken. Terrænet var ofte vildt og utilgængeligt, der var vilddyr og tyve. Det blev ofte til lidt nattesøvn og mad. Sommerheden var ulidelig og vinterkulden gennemtrængende. Vanskelige forhold og farlige situationer satte hyrderne på prøve.

Tid/sted

Det var vinter (v.22). Festen for genindvielsen fandt sted den 25. i Kislev måned dvs. i december.

Der siges ikke noget præcist om stedet, men Jesus holdt formentlig denne tale om fårene og hyrden i templet i Jerusalem (v.22-23).

Guds handlemåde

Ynkes: Kommer af et ord der betyder "indvolde." Det betyder, at følelsen kommer indefra. En dyb og inderlig medfølelse for os mennesker.

Fårefold: Et tilflugtssted lavet af forhåndenværende materialer - uden tag - og med én indgang. Ved indgangen lå hyrden som vagt. I folden er fårene beskyttet mod tyve, røvere og vilde dyr.

Døren: Jesus er døren - der findes kun én dør. Fårene går ind gennem døren og er trygge.

Tegnet af Sara Kjær Andersen 5 år

Kontrasten

Tyven: Handler udelukkende egoistisk. Tyven kommer bare for at tage - hyrden for at give.

Lejesvenden: Tænker på fortjenesten. Han skal forsvare fårene, hvis de bliver angrebet af én ulv, var der to så var det ikke hans ansvar, men en uundgåelig ulykke. Hos Gud var der ingen betingelser - ingen undtagelser.

Inspiration til Legestuen

Indledning

Indled med spørgsmålet: "Hvem er det, som passer godt på jer?" Børnene vil formentlig svare: "Far og mor." Hvordan gør de det? Mad, tøj, beskyttelse, hjælp mm. Nu skal vi høre om, hvordan en hyrde passer på sine får.

(Er der mulighed for det, så tag børnene med ud i en sandkasse. Find nogle legetøjsfår, en løve eller en ulv og to lego-mænd - en som hyrde - en anden som tyv. Man kan også lade børnene lave deres eget får af

uldtotter. Lav et uvejsomt landskab i sandkassen - eller på gulvet - med sten og krat, noget vand, grønt græs og en indhegning).

Fortæl nu historien om den gode hyrde på en enkel måde. Fortæl om det som hyrden gør for fårene.

1. Der var engang en hyrde. Hver dag tog han sine får med ud på marken - til et sted, hvor der var masser af friskt grønt græs.
2. Han kendte alle sine får. Når et får kom for langt væk, kaldte han på det, og alle fårene kendte hans stemme (få børnene til at lave lyde som får).
3. Når det var varmt, sørgede han for vand til fårene, og hvis det var muligt, ledte han fårene hen i skyggen.
4. Han passede godt på dem, og hvis der kom vilde dyr eller tyve, forsvarede ham dem så godt han kunne (lad børnene sige som en ulv eller løve).
5. Når det blev aften, ledte han dem hjem igen ind i fårefolden - en stald uden tag.
6. En - to - tre - fire - hver aften talte han dem - for at være sikker på, at de allesammen var kommet med hjem (lad børnene tælle med så langt, de kan).
7. Hvis der så en aften manglede et får, gik hyrden ud og ledte efter det (lad børnene lede efter et får der er gemt på forhånd).
8. Om natten holdt hyrden vagt ved døren, så fårene kunne sove trygt (børnene lægger sig evt. ned og laver snorkelyde).
9. Jesus er som den gode hyrde. Han passer på os - dag og nat - og sørger for os.

Til de voksne

Hjælp dit barn til at lære den gode hyrde at kende - og lad Jesus være den gode hyrde for dig også. Selv som voksne har vi brug for sådan en god hyrde, som sætter sit liv til for fårene. Vi har brug for Jesus, som døde på korset for os og tog al vor synd med sig i døden.

Tegnet af Asbjørn Steffensen 8 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus vil være vores gode hyrde, og han har endda givet sit liv for at kunne være det.

Indfaldsvinkler til teksten

- Børn kender ikke så meget til at have får, men mange af dem kender til en hund - de har måske endda selv en. Fortæl om en hund og dens ejer. Den stoler på sin ejer. Man kan kalde på den. Hvordan lærer en hund at høre efter og have tillid til dens ejer?
- Hvad er man, hvis man reparerer biler? - bager brød?
- kører taxa? - passer dyr i Zoo? Medbring evt. nogle billeder af forskellige erhverv.

Tal om:

- at der er sammenhæng mellem det, man gør, og det, man er.

Lad børnene komme med bud på ting, Jesus gjorde:

- Han underviste - var han lærer eller præst?
- Han delte brød ud - var han bager?
- Han fik vind og bølger til at lægge sig - var han meteorolog?
- Han gjorde mennesker raske - var han læge?
- I dag skal vi høre om, at Jesus passer får - var han så fårehyrde?

Folk spurgte: "Hvem er du egentlig Jesus?" Han lignede jo et menneske som alle andre, men det han sommetider sagde, og noget af det han gjorde viste, at han ikke bare var et menneske.

Tal om:

- at det Jesus gjorde, viser os, hvem han er – at han er Gud.
- at Jesus gør det, som Gud gør – derfor er han Gud.
- at Jesus vil passe på os, fordi han er Gud, som har skabt os og elsker os, derfor vil han være som en hyrde for os.

Lad os prøve at se, hvad det betyder:

- en god hyrde har ansvar for fårene.
- han sørger for, at de får det, de skal have at spise og drikke.
- han passer på dem, og om natten fører han dem ind i en indhegning. Der er kun én dør i indhegningen, og den vogter hyrden hele natten, for at ingen tyve eller vilde dyr skulle kunne komme ind til fårene. han er altid meget nær ved fårene.
- det er vigtigt, at fårene kender deres hyrde.

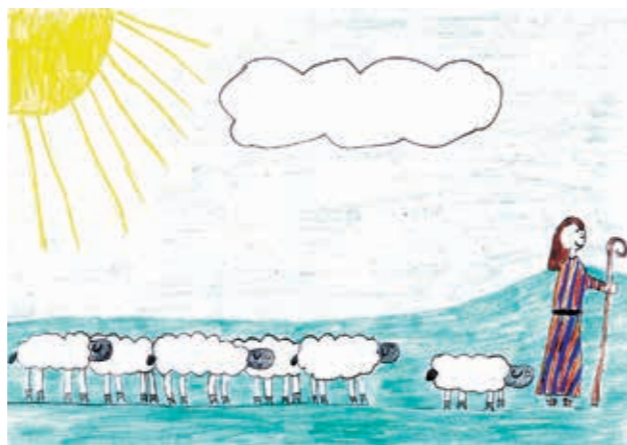
Det er også vigtigt for os at kende Jesus.

Ideer til fremlæggelse

Når du fortæller om hyrden så lad børnene deltage aktivt – se under aktivitet.

Aktivitet

- Lad børnene lave et får afuld, karton, kastanjer eller andet. Brug så disse får, en hyrde, en tyv og rovdyr, som du har med, når du fortæller lignelsen om den gode hyrde.
- Eller lad børnene dramatisere historien mens du fortæller. Nogle er får, nogle er vilde dyr, en eller to er tyve – du selv er den gode hyrde, som fører fårene rundt til vand og græs, plejer de syge og går ind mellem fårene og farene.

Tegnet af Anna Sofie Lave 9 år

Især for de store

Tekstens pointe

Jesus er den gode hyrde for os.

Hyrde - et ord hvis rod oprindeligt betyder at beskytte.

Indledning

Gem noget i din hånd. Lad børnene forsøge at rive det ud af hånden på dig.

I Joh 10,28 siger Jesus: "Mine får kender mig, og jeg kender dem. Jeg giver dem evigt liv, og ingen skal rive dem ud af min hånd."

Fortæl om:

- en hyrdes opgaver:

- at kende og kalde dyrene sammen.

Det er et gensidigt kendskab. Jesus siger: "Jeg kender mine – mine kender mig." Dette kendskab er også det, der forener Faderen og Sønnen - de er ét. Kendskabet knytter Jesus, og dem som tror på ham, uløseligt sammen - så dybt og inderligt, at det ikke kan sammenlignes med noget andet - ikke engang menneskelige fællesskaber.

Kendskab = kærlighed (Rom 5,8).

- at føre dyrene til græsgange.

Fårene følger hyrdens stemme. Hører vi Jesu stemme, og følger vi ham?

Det er muligt at høre uden at følge, men umuligt at følge uden at have hørt. Rækkefølgen er:

at høre – at tro – at følge. Det er godt at følge Jesus – han sørger for dig.

- at finde vand.

Jesus siger om sig selv: "Jeg er livets vand, den der kommer til mig skal aldrig i evighed tørste" (Joh 4,14).

- at gå med flokken, når den skulle flyttes.

Vil vi gå med, når Jesus vil flytte os? Vi kan bedst lide det, vi kender og er trygge ved.

Fårene var trygge ved hyrden, og de lod ham bestemme, hvor de skulle være. Hyrden vidste, hvor det var bedst for fårene at være.

- at forsvare hjorden mod tyve og rovdyr.

En god hyrde flygtede ikke for farene, men forsvarede fårene. Hvis hyrden døde, var det en katastrofe for fårene. Med Jesus var det anderledes. Hans død blev vores liv.

Det var sjældent, at en hyrde måtte sætte sit liv til for fårene, men for Jesus var det absolut nødvendigt. Hans store omsorg understreges ved, at han satte sit liv til for fårene. Jesus havde fuldstændig magt over sit eget liv. Da han gav sit liv, var det en frivillig handling i kærlighed til os.

Gud viser sin kærlighed til os ved at Jesus døde for os.

- at føre dyrene hjem ved dagens afslutning.

Jesus har grebet os, og i hans hånd er vi altid trygge. Dette er ikke et løfte om at gå fri fra alle livets ulykker og genvordigheder, men det er løftet om frelse - uanset hvad, og at vi til sidst får et evigt liv. Evigt liv er både kvantitet og kvalitet. Disse udtryk siger både noget om længden og indholdet.

- at tælle dyrene og lede efter dem, som mangler.

Jesus er verdens frelser - alles hyrde. Han leder efter de får, som ikke hører til flokken endnu. Alle hører til hos Jesus - også selv om de ikke er ført ind i folden endnu. Jesus tænker her på det, som der tales om i Joh 10,9 og 1 Tim 2,4 - at frelsen er for alle, og han vil ud og lede efter dem, der er faret vild. Denne opgave giver han videre til disciplene og til os (ApG 1,8).

- at lukke leddet.

Jesus er selv døren – den står åben for alle, men er bevogtet mod tyve. Engang vil døren for altid blive lukket – jf. lignelsen om De ti brudepiger (Matt 25, 1-13).

Tegnet af Daniel Kjær Andersen 8 år

Til eftertanke

Jeg kender mine får, og mine får kender mig.

(jf. Joh 10,14 s.971)

Tal om:

- **får i GT:** (Sl 23; Es 40,11; Es 53,6; Ez 34). Disse henvisninger peger alle frem mod den kommende gode hyrde – Jesus selv.

Ideer til fremlæggelse

Lad evt. børnene arbejde i små grupper med følgende spørgsmål:

- 1) Lav en stillingsannonce – HYRDE SØGES. Hvilke egenskaber skal hyrden have. Sl 23,2-3; Ez 34, 12-16.
- 2) Hvad lavede en hyrde i dagens løb?
- 3) Hvilke problemer kunne hyrden komme ud for? Ez 34, 5-8.
- 4) Hvad gør hyrden for de får, som har problemer? Ez 34, 16.
- 5) Hvad gjorde og gør Jesus for dig?

Huskeord
Jeg er den gode hyrde.
Den gode hyrde sætter
sit liv til for fårene.
(Joh 10,11 s.971)

Baggrundsstof

Tid/sted

Seks dage før påske blev der holdt et festmåltid hos Marta, Maria og Lazarus i Betania (Joh 12). Her salvede Maria Jesu fødder til stor fortrydelse for Judas, som med skjult dagsorden mente, at den dyre salve burde have været solgt, og pengene givet til de fattige. Den næste dag red Jesus ind i Jerusalem (Joh 12,12). Det er den dag, vi kalder Palmesøndag. Nu var det Skærtorsdag (Joh 13,1). Jesus og disciplene var midt i aftensmåltidet. Judas var lige gået ud i nattemørket for at "sælge" Jesus.

Jesus forberedte disciplene på, at de skulle skilles, og hans afskedstale gjorde dem bange. Den skabte sorg og uro i discipelflokken, og Jesus talte trøst og håb.

Religiøse forhold

Efter opvækkelsen af Lazarus havde ypperstepræsterne og farisæerne kaldt Rådet sammen, og de havde besluttet at slå Jesus ihjel (Joh 11,45-57). Gud lod ypperstepræsten Kajfas profetere i forbindelse med denne beslutning, at Jesus skulle dø for folket og samle Guds spredte børn til ét.

Man gav ordre til, at hvis nogen vidste, hvor Jesus var, skulle man melde det, så de kunne gribe ham. Jesus færdedes derefter i en tid ikke offentligt blandt jøderne, men han holdt til på landet - nær ørkenen - i byen Efraim sammen med disciplene.

Politiske forhold

Jøderne var under romersk herredømme og længtes efter en befrier. Mange så Jesus som den mulige befrier og ville gøre ham til deres leder. Tilhængerne blev flere og flere, og man var begyndt at frygte for, at "romerne ville komme og tage både vort tempel og vort folk" (Joh 11,48).

Guds handlemåde

At Jesus skulle dø for folket, det var Guds beslutning. Gud vil fællesskab med alle. Hans hus er stort nok til at rumme alle, men menneskers synd hindrer adgangen til Himlen. Jesus skal nu ved sin død og opstandelse rydde

Tegnet af Emma Pedersen 7 år

denne synd af vejen, som udelukker disciplene og alle andre fra at komme med til den evige fest i Himlen.

Inspiration til Legestuen

Tekstens pointe

Jesus er rejst i forvejen hjem til Himlen. I Himlen er der plads til alle. Lad os i dag give børnene en glad forventning om livet hjemme hos Gud.

Indledning

Jesus sidder sammen med sine venner og spiser aftensmad. Han fortæller dem, at han snart skal dø på et

kors. Han er faktisk ved at sige farvel til dem. De bliver meget kede af det, men Jesus siger til dem, at han vil rejse i forvejen hjem til Himlen og gøre alting klar til dem - og til os.

1. Mange boliger: Jesus siger til disciplene og til os at der er mange boliger i hans fars hus, der er en bolig til alle (medbring en sættekasse med mange rum, et dukkehus eller lav selv et højhus af flere skotøjsæsker - der skal være mange rum).
2. Mange mennesker: I Himlen er der god plads til rigtig mange, ja der er faktisk plads til os alle. Himlen er alle menneskers hjem - Gud er vores far, Jesus er vores bror, og Jesu hjem er også vores hjem. Jesus er gået i forvejen og er ved at gøre alting klar. Han venter på os i Himlen, og han glæder sig til, at vi kommer. Der bliver rigtig fest den dag (find rigtig mange duplo figurer eller andet - det kunne fx være ludo brikker, hvor du med en tuds maler ansigter, de vil passe fint i en sættekasse. Man kan også lave mennesker af toiletpapirsroller og stofrester, evt. lave dem sammen med børnene de passer godt ind i skotøjsæskerne).
3. Jesus viser os vej til himlen. Når I børn er i byen, så er det trygt og godt at holde jeres far og mor i hånden. Så viser de vejen, sådan at I kommer sikkert hjem igen. Sådan gør Jesus også. Han holder os i hånden, og han viser os vejen hjem til Gud, som er vores far i Himlen. Jesus siger faktisk, at det er ham, der er vejen til Himlen. Når vi kender Jesus, så kender vi også Gud. Alt, hvad Jesus fortæller os om Gud og om Himlen er sandt, for Jesus er sandheden. Det er helt sandt.

Til de voksne

Jesus siger om sig selv, at han er vejen, sandheden og livet; og at ingen kommer til Gud uden ved ham. Det er radikalt og udelukker andre muligheder. Hvad tænker du om det? Er det den vej, du vil vise dit barn? Jesus siger: "Jeres hjerte må ikke forfærdes! Tro på Gud og tro på mig" (Joh 14,1). Kan du se Jesu kærlighed til dig bag disse ord?

Tegnet af Anne Cecilie Mikkelsen 9 år

Især for de små

Tekstens pointe

Jesus er vejen, sandheden og livet. Jesus er vejen til Himmelen. Vi er ventet, ønsket og velkomne der. Jesus vil, at vi skal tro ham.

Indfaldsvinkler til teksten

Man kan vælge mellem flere indfaldsvinkler til teksten: - at være bange - disciplene var bange for at miste Jesus. Måske har nogle af børnene været med til at tage afsked med en, der skulle dø. Prøv at få sat ord på den stemning, som man så befinder sig i - sorg, fortvivlelse, angst, måske uforståeligt. - hvordan man gør klar til en fest - sender indbydelse ud, dækker bord osv. Hvem gør klar til festen hjemme hos Gud og hvordan? - medbring en billet - vi har brug for en billet hvis vi skal ud at rejse, hvis vi skal i biografen eller til en koncert. Hvordan får vi fat i sådanne billetter? Hvordan mon vi kan få fat i en billet til Himlen? - medbring et kort - hvordan finder man frem ved hjælp af et kort? Det er i hvert fald vigtigt, at man ved, hvor det er, man skal hen. Man må både kende byens og vejens navn. Vi vil gerne til Himlen, og Jesus siger, at han er vejen til Himlen. Finder vi Jesus, finder vi vejen.

Selve teksten

Vær ikke bange. Disciplene er sammen med Jesus for sidste gang, inden han skal dø på korset. Han har givet dem brød

og vin, og nu fortæller han dem, at han snart skal dø. Det er afskedstimen. De bliver rigtig bange. De holder meget af Jesus. De har været sammen med ham i tre år. Hvad skulle der nu blive af dem – hvad skulle de gøre? Jesus vidste, at disciplene var bange. Han hjælper og trøster.

Fortæl om:

- hvordan Jesus trøster disciplene og giver dem et løfte om, at de skal være sammen med ham i Himlen. Han må blot tage af sted før dem for at gøre vejen til Himlen - og alting i Himlen - klar for dem - og for os.

Tal om:

- hvordan vi kan blive bange. Jesus gennemskuer os og ved, når vi er bange. Han hjælper og trøster.

Plads i Himlen til alle

Jesus fortæller om sin fars hus, hvor der er boliger til alle. Himlen er Jesu hjem - og alle menneskers hjem. Jesus venter på os der, og han glæder sig til at byde os velkommen hjem.

Lad børnene forestille sig, hvilke boliger der er i Himlen. Vi ved det ikke, men vi må gerne prøve at forestille os det, og så må vi blot regne med, at det helt sikkert bliver meget bedre, end vi nogensinde vil have fantasi til at forestille os.

Hvordan finder vi så vejen til Himlen?

Thomas spørger om det, som alle disciplene sikkert gerne ville have svar på: "Hvordan skal vi komme derhen, hvor du er, når vi ikke kender vejen?" (Joh 14,5). Jesus siger til Thomas: Det er mig, der er vejen – den eneste måde, I kan komme til Himlen, er ad den vej, jeg skal gøre klar for jer. Hvis I vil til Himlen, så må I følge mig. Filip siger så: "Hvis bare vi må få lov at se Gud." Til det svarer Jesus: "Når du har set mig, så har du set Gud, for jeg er Gud." Hvis I vil kende Gud, så må I kende mig. Jeg er nemlig Gud.

Tal om:

- hvor vigtigt det er at kende vejen, hvis man skal et bestemt sted hen.
- hvor svært det har måttet være for disciplene at forstå, hvad Jesus mente.
- at vi også kan opleve, at det er svært at forstå det, der står i Bibelen om Jesus. Jesus opfordrer os til at tro alligevel. Det er vigtigt for Jesus, at vi tror på ham, da kan han nemlig få os med hjem til Himlen.

Ideer til fremlæggelse

- Sæt jer på gulvet omkring en dug. Tag noget brød og saft med og del det ud ligesom Jesus og disciplene gjorde det Skærtorsdag. Tal så med hinanden om det, Jesus talte med disciplene om.

Tegnet af Ida Pedersen 10 år

- Lær børnene sangen: Vejen jeg er (Vi synger nr. 109) hvis de ikke kender den.

Især for de store

Tekstens pointe

Det er sandt, at Jesus er vejen til det evige liv, og der findes kun den ene vej til det evige liv.

Indledning

Medbring et kort eller en GPS (G for Gud; P for passer på; S for sine). Tal om det at finde vej. Hvordan kommer man til det sted hvor I samles? Der er sikkert flere veje og flere måder at komme frem på.

Tal og fortæl om:

- **at finde vej.**

Der kun er én eneste vej til Himlen.

- Thomas, som stiller det spørgsmål, de alle måske har haft: "Hvordan skal vi komme derhen, hvor du er, når vi ikke kender vejen?"

- hvor vigtigt det er at kende den rigtige vej for at finde frem til et bestemt sted. Hvis du vil til Himlen, må du finde den rette vej. "Jeg er vejen," siger Jesus, "følg mig, så vil du nå målet."

- **at være vejviser.**

Skal man forklare vejen for én, så er det vigtigt at være præcis med at angive højre og venstre, bruge de rigtige vejnavne og fortælle om specielle kendetegn undervejs. Jesus taler sandt, når han viser os Gud og vejen til Gud – han er selve sandheden. Jesus vil ikke føre noget menneske på vildspor – han ønsker at være sammen med alle i Himlen.

- **at ingen kommer til Gud uden om Jesus.**

Der er kun én vej til Gud og kun én sandhed om den vej. Der er mange, der mener noget andet, og som foreslår alt muligt, man skal tro på, men Jesus siger, at han er den eneste sandhed om vejen til Gud.

- **at Jesus og Gud er ét.**

Jesus siger: "Hvis du vil kende Gud, så må du kende mig." Hvordan kan Jesus sige så store ord om sig selv? Det kan han, fordi han er Gud. Lad børnene "smage" på det græske ord for "Jeg er" - Ego Eimi, det samme udtryk som bruges i 2 Mos 3,14: "Jeg er den, jeg er." Når I kender mig, så kender I Gud. Det, Jesus gør og siger, skal vise os, hvad det er, Gud vil os. Der, hvor Jesus dør på korset og rydder alle hindringer væk fra vejen til Gud, der bliver det meget tydeligt for os, at Gud elsker os ubeskriveligt højt og vil være sammen med os.

- **at tro på Jesus.**

Det var svært for disciplene at tro det, Jesus fortalte dem, og det var endnu sværere at forstå, hvad han mente. Thomas spørger først: "Herre, vi ved ikke hvor du går hen, hvordan kan vi så kende vejen?" Senere siger Filip: "Herre, vis os Faderen, og det er nok for os. Vi vil bare gerne se Gud" (Joh 14,5-8).

Jesus kan godt rumme dumme spørgsmål, for det giver også mulighed for forklaringer. Han er meget tålmodig, og han udfordrer dem ved at sige til dem, at de skal lade være med at prøve på at forstå det, men derimod blot tro på ham.

Tal om:

- hvordan vi kan opleve, at det er svært at forstå det, Jesus siger i Bibelen, og hvad han lige mener med det, han siger.

- at vi ikke behøver at forstå alt, men at det er meget vigtigere for Jesus, at vi tror på ham, for det er den

Tegnet af Katrine Jensen 10 år

Til eftertanke

Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen.
(jf. Joh 14,12 s.977)

eneste måde, hvorpå han kan få os med hjem til Himlen. Når vi tror på Jesus, så går vi på Jesus-vejen og er på vej til Himlen, det er sandt og vist.

Ideer til fremlæggelse

Hvis I er to ledere så kan I spille Thomas og Filip. Brug tørklæder til hovedbeklædning og lagner til kapper. Lad så Thomas og Filip tale sammen om:

- hvordan det var at spise det sidste aftenmåltid med Jesus.

- at det var svært at forstå, det, Jesus sagde om, hvordan man kommer til Himlen.

- om det med Gud.

- at når Jesus har sagt det, så tror vi det alligevel, uanset hvor svært det er at fatte. Og at Jesus sagde, at vi må bede om alt i hans navn. Lad os bede Jesus om at hjælpe os med at tro på ham."

Huskeord
Jesus siger: „Jeg er vejen, sandheden og livet; ingen kommer til Faderen uden ved mig.“
(jf. Joh 14,12 s.977)

Han tænkte, at han på den måde også kunne rejse væk fra Gud, men der tænkte han forkert!

Fortæl om:

- det frygtelige stormvejr, kampen mod bølgerne og sømændenes angst.
- lodtrækningen, Jonas' vidnesbyrd om "Herren, himlens Gud, som har skabt havet og det tørre land" (Jonas 1,9), og om hans forslag med at blive kastet i havet. Så holdt stormen op!
- Jonas' "redning". Det var Gud, der befalede den store fisk at sluge Jonas.
- Jonas' bøn i fiskens mave. Nu vidste han, at Gud kunne se og høre ham lige meget, hvor han var i hele verden.
- Guds gentagelse af opgaven til Jonas. Denne gang gik han! Fortæl om Jonas' tur gennem Nineve, og folkenes reaktion. Gud blev også deres Gud.

Slut af med igen at standse for Jonas' oplevelser: Gud er altid nær, og Han hører bøn (Sl. 50,15).

Ideer til fremlæggelse

Fortæl beretningen med dig selv som Jonas. Fortæl med hele kroppen. Vis tydeligt, at Jonas vælger at gå den modsatte vej - at det er stormvejr - at han er bange i fiskens mave - at han råber til Gud om hjælp - at han oplever Guds bønesvar.

Beretningen kan også dramatiseres (se "Især for de store").

Brug en hvid papirdug og illustrer hele beretningen med farvekridt herpå. Inddel evt. i felter, så det bliver en slags tegneserie. Måske skal personer tegnes af en voksen, men båden, vandet, husene og selve farvelægningen, kan alle være med til.

Tegnet af Kasper Larsen 12 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud er altid nær hos hver enkelt af os. Han ved, hvor du bor, og hvem du er. Han hører altid din bøn.

Indledning

Jonas fik en særlig opgave af Gud. Det havde han fået før. Han havde bl.a. været hos Israels konge med et budskab - han var nemlig Guds profet. Denne gang var opgaven ikke så meget anderledes, men det var til nogle fremmede. Ja, det var faktisk til fjenderne i nabolandet. Han skulle fortælle dem, at Gud havde set deres ondskab.

Selve teksten

Fortæl om:

- Jonas' frygt for folket i Nineve. De var kendt for deres ondskab og grusomhed.
- Jonas' valg, da han flygtede den modsatte vej.

Tal om:

- vores reaktioner, når vi skal noget, vi bestemt ikke har lyst til.
- det at flygte fra problemer.

Fortæl om:

- turen i båden, sømændene og kaptajnen.
- stormen og frygten.
- de mange bønner til forskellige guder.
- lodtrækningen.

Tal om:

- det at have en nærværende og bønørende Gud.
- at Gud kender alt og alle - intet er tilfældigt.

Fortæl om:

- Jonas' vidnesbyrd om "Herren, himlens Gud, som har skabt havet og det tørre land" (Jonas 1,9), og om hans forslag med at blive kastet i havet.
- Jonas' tur i havet og opholdet i fiskens mave - bønnen fra det dybe.

Tal om:

- hvad Jonas egentlig troede om Gud (troede han, at han kunne flygte fra himlens Gud?).
- sømændenes reaktion på Jonas' vidnesbyrd.
- hvad vi tænker og gør, når alt er håbløst (det var det i allerhøjeste grad for Jonas på dette tidspunkt!).

Fortæl om:

- Guds gentagelse af opgaven til Jonas og turen til Nineve.
- Jonas' tale til folket i Nineve og deres reaktion.
- Guds tilgivelse til dette fremmede folk.

Tal om:

- at Gud er trofast. Han opgav ikke Jonas, selv om han i første omgang flygtede.
- at Gud bruger almindelige mennesker i sin tjeneste (tal evt. om ydremission, - hvem kalder Gud til denne tjeneste?).
- at Gud ønsker at frelse alle. Der er ingen, Han elsker mere end andre!

Ideer til fremlæggelse

Lad "Jonas" komme på besøg og fortælle om sine mærkelige oplevelser. Lad ham se tilbage på dagene/ugerne (mon ikke også han fortalte om det i Nineve?). Lad ham på en særlig måde dvæle ved det, at man ikke kan flygte fra Gud - at Gud altid er nær, og at Han hører os, lige meget hvor vi er.

Tegnet af Didde Jönsson 10 år

Til eftertanke

Da Gud så, at de vendte om fra deres onde vej, fortrød han og bragte ikke den ulykke over dem, som han havde truet dem med. (Jonas 3,10 s.823)

Beretningen kan også dramatiseres.

Omskriv teksten, så den kan læses op, - evt. med få replikker.

Hovedrollen tilhører selvfølgelig Jonas, men der skal også være en del sømænd og indbyggere i Nineve. Desuden er der brug for en kaptajn, en konge - og en tjener til at læse befalingen fra kongen op.

Som kulisser kan der laves en båd, hvor der er plads til sømænd, en kaptajn og Jonas. Der skal også være plads til en masse "kasser", der kan smides overbord, og i siden af skibet er der måske huller til årer. Fisker kan laves af et stykke stort pap, - og idet den sluger Jonas, slukkes lyset. Der var nok ret mørkt i fiskens hals og mave! Prøv at beskrive mørket, lugten, vandet, lydene osv. Nineve kan laves som huse - evt. af store papkasser. Her går de mange indbyggere rundt og snakker, faldbyder deres varer eller leger. Jonas går gennem byen og kigger sig forundret omkring. På et torv standser han op og råber sit budskab ud. Folk - også kongen - bliver stille og lytter til ham.

Man kan også vælge at have nogle lyd-kulisser. Havets brusen kan være publikum, der laver suse-lyde. Lydene i den store by kan publikum også lave. Mon ikke der var hunde, der gøede - æsler, der skrydede - børn, der græd - frugthandlere, der ville sælge deres billige appelsiner? (hvad mon Jonas tænkte, da han kom til sådan en mega-by?).

Huskeord
Råb til mig på nødens dag, så vil jeg udfri dig, og du skal ære mig. (Sl 50,15 s.507)

Baggrundsstof

Tid

Vi er i år 0. Jesu fødsel blev den skelsættende begivenhed, som man har valgt som udgangspunkt for vor tidsangivelse i en stor del af vor verden.

Politiske forhold

Jøderne var besat af romerne, og kejseren havde udstedt ordre om folketælling for at kunne registrere indbyggerne i riget. Dermed fik han talt, hvor mange skatteydere, der var i hans rige.

For jøderne var folketællingen en magthandling, der fremhævede romernes undertrykkelse og den økonomiske udnyttelse af dem. Sandsynligvis har romerne valgt en folketælling i overensstemmelse med jødisk skik, hvor man blev registreret ud fra slægt og hjemstavn for at undgå at provokere jøderne mere end højst nødvendigt.

Guds handlemåde

Den hedenske kejser i Rom blev brugt som redskab for Guds frelsesplan, uden at han selv vidste det. Der var profeteret i GT, at Messias skulle fødes i Davids by, Betlehem (Mika 5,1). Netop på grund af folketællingen befandt Maria sig i Betlehem, da tiden for Jesu fødsel kom.

Religiøse forhold

Det var efter datidens jødiske forhold utænkeligt, at Josef og Maria rejste sammen, hvis de ikke var gift. Når Maria kaldes Josefs forlovede, skyldes det, at de ikke blev betragtet som ægtepar, før det seksuelle samliv var indledt. Det er uvist, hvorfor Josef tog sin gravide hustru med på en så lang rejse på over 100 km. – men måske var det for at markere sig som hendes ægte mand.

Tegnet af Daniel Kjær Andersen 8 år

Inspiration til Legestuen

I dag skal vi høre, hvordan det gik til, da Jesus blev født. Gud havde sendt en engel til en ung pige, der hed Maria, for at fortælle hende, at hun skulle føde det lille Jesusbarn. Maria var forlovet med en mand, der hed Josef.

(Til at vise beretningen kan der bruges et krybbespil (med løse dukker) eller duplodukker. Større børn/voksne kan også klædes ud med lagen og spille statister som Maria, Josef, engel og hyrder.)

1. Kejseren, der bestemte i landet, ville tælle alle mennesker. Derfor skulle alle rejse derhen, hvor deres familie kom fra.
2. Josef og Maria boede i byen Nazaret, men fordi Josefs familie kom fra Betlehem, måtte de rejse derved. Det var en lang rejse, som tog flere dage. Måske havde de et lille æsel med, som Maria kunne ride på, men ellers måtte de gå. Det var hårdt for Maria, fordi hun snart skulle føde sit barn.

3. Da de kom til Betlehem, prøvede Josef at finde et sted på en kro, hvor de kunne sove. Men der var ikke plads nogen steder, fordi alle skulle jo tælles, så der var så mange mennesker i Betlehem. Til sidst fandt han en stald, de kunne være i.
4. Maria fødte det lille Jesusbarn. Der var ingen fin seng til ham, men hun bandt nogle tøjstykker om ham og lagde ham i en krybbe. Englen havde fortalt Maria, at det blev en dreng og at han skulle hedde Jesus.
5. I nærheden gik der nogle hyrder ude på marken og passede på deres får. Det var mørkt og koldt, men pludselig blev det helt lyst. Guds engle viste sig, og de sang og fortalte hyrderne, at Jesus var blevet født, og at de kunne finde ham i en stald, hvor han lå i en krybbe.
6. Hyrderne skyndte sig ind til Betlehem, og de fandt Jesus og Maria og Josef. De fortalte dem, hvad englene havde sagt, og bagefter priste og takkede de Gud.
7. Vi må også takke Gud, fordi Jesus blev født. Vi holder jul, fordi Jesus blev født. Gud gav os den bedste gave. Han gav os sin søn, fordi han ønsker at frelse os alle.

Tegnet af Benjamin Laue 11 år

Især for de små

Tekstens pointe

Gud sendte sin søn til os, fordi han elsker os og gerne vil frelse os.

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

- **at have fødselsdag** – hvornår har I fødselsdag? Hvorfor er det rart at have fødselsdag? Julen kommer nemt til at handle meget om nisser og julemanden, men grunden til, at vi fejrer jul, er at Jesus blev født. Julen er Jesu fødselsdag.

- **en kongesøns fødsel** – vi forventer noget stort og fint. Sammenlign det evt. med prins Christians fødsel. Jesus er søn af Gud – den største af alle konger. Han blev født under fattige kår. Jesus ville ikke have rigdom og ære, men han vil frelse alle mennesker.

- **engle** – hvor hører vi om engle i Bibelen? Gud bruger engle som sendebud. I dagens tekst møder vi en hærskare. Det beskrives ingen andre steder i Bibelen, men det markerer, hvor afgørende en begivenhed Jesu fødsel er.

Indledning

I dag skal vi høre om, at Jesus blev født her på vores jord. I mange, mange år havde Gud lovet israelitterne, at han ville sende en frelser til dem der havde ventet på det længe og håbet, at det snart ville ske. Og nu nærmede tiden sig. Gud havde sendt en engel til den unge kvinde Maria i byen Nazaret for at fortælle, at hun skulle føde Guds søn.

Landet Israel havde gennem flere år været besat af romerne – de ville bestemme og have magten over

israelitterne. Den mægtigste mand i Romerriget var kejseren.

Selve teksten

Kejseren i Rom havde befalet, at alle mennesker i hans rige skulle tælles. Han ville vide, hvor mange, der boede der, så han kunne vide, hvor mange, der skulle betale skat til ham. Alle skulle rejse til den by, hvor deres familie kom fra, for at blive talt. Maria var forlovet med Josef, som kom fra byen Betlehem. Derfor måtte de ud på en ca. 100 km lang rejse – ikke i bil, men til fods eller på æselryg.

Fortæl om:

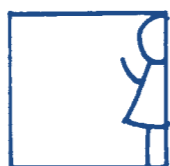
- **Betlehem** – Davids by, hvor Messias skulle fødes. Ingen pladser til Maria og Josef – dog finder de til sidst en plads i en stald.
- **Jesu fødsel** – Maria måtte føde alene i stalden. Ingen fin seng eller fint tøj – svøbte sit barn i klude og lagde ham i en krybbe (fortæl, hvad en krybbe er). Guds søn blev født under fattige og usle kår.
- **hyrderne på marken** – ikke noget fint job at være hyrde – de hørte til de nederste sociale lag i samfundet. De passede på fårene – nu var det nat og mørkt.
- **englene** – først en engel, der fortalte hyrderne om den store glæde, som skulle være for hele folket: Kristus, frelseren er født i Betlehem. De fik et tegn, så de kunne kende barnet. Dernæst en hærskare (en stor flok) engle, som sang og lovpriste Gud.
- **hyrdernes tillid** – de var ikke skeptiske men valgte at tro, hvad englene havde fortalt. Hyrderne skyndte sig til Betlehem og fandt barnet, som englene havde sagt. De fortalte Maria og Josef om englene.
- **lovprisning og tak**. Slut med at fortælle om hyrdernes lovsang og tak til Gud for, hvad de havde set og hørt og om Maria, der gemte alt, hvad hun hørte, i sit hjerte. Gud havde holdt sit løfte til sit folk og til Maria: Frelseren var blevet født. Den store glæde er også for os, for Jesus kom også for at frelse os.

Ideer til fremlæggelse

Lad børnene være med til at dramatisere beretningen; det kan gøres med få rekvisitter som lagner til tøj og en dukke. Beretningen kan også fortælles med enkle hjælpemidler som illustration (krone til kejseren, billede af gravid, af hyrder, en engel o.l.).

Tegnet af Rebekka Andersen 10 år

Især for de store

Tekstens pointe

Guds søn blev født her på jorden under usle og fattige vilkår. Han blev menneske for at blive vores frelser.

Indledning

Gennem hele Israels historie havde Gud lovet sit folk en frelser – første gang lige efter syndefaldet (1 Mos 3,15). I Mika 5,1 læser vi, at denne frelser skal udgå fra Betlehem. Gud havde sendt englen Gabriel til den unge pige Maria for at fortælle, at hun skulle blive gravid, og at hun skulle føde Guds søn. Maria er villig til denne opgave, selv om den må have været både svær og tung (at blive mor uden for ægteskab var både uhørt og strafbart på den tid). På grund af folketællingen må Maria og Josef rejse til Betlehem.

Selve teksten

Fortæl om:

- folketællingen under Augustus og Kvirinius.

Tal om:

- Guds suveræne magt (han bruger kejseren som redskab til at Kristus bliver født i Betlehem).
- hvordan forholdet er mellem den politiske situation og Guds magt i dag.
- kan Gud også i dag bruge politikere og herskere til at fremme sin vilje?

Fortæl om:

- Maria og Josefs rejse og ankomsten til Betlehem.
- Jesu fødsel under fattige vilkår. Maria har sandsynligvis født alene (svøbte selv sit barn – det var ellers jordemoderens eller en ældre kvindes opgave).

Tal om:

- hvorfor Jesus ikke blev født på kongeslottet?
- at der ikke var plads til dem i herberget. Er der plads til Jesus i vore hjerter? Er der plads til ham ved vores julefest, eller hvad er det, vi er optaget af?

Fortæl om:

- hyrderne på marken (fattige folk fra det lave sociale lag. Pga. af deres arbejde havde de svært ved at overholde sabbatten og blev derfor af farisæerne vurderet som åbenlyse syndere). Disse mennesker fik først betroet den altafgørende begivenhed.
- engels budskab: der er grund til glæde, for Messias er født. Ordene: frelser; Kristus Herren fremhæver det nyfødte barns betydning. Hyrderne får et tegn – det ekstraordinære og det dagligdags kombineres.
- den himmelske hærskare af engle – markerer, hvor afgørende begivenheden var. Ingen andre steder i Bibelen hører vi om en hærskare af engle.

Tal om:

- Gud, der ophøjer de ringe (hyrderne fik lov at være førstehandsvidner til et kæmpeunder).
- hvad betyder engels budskab? Tal om, hvad ordene frelser, Kristus og Herren betyder.
- hvordan reagerede hyrderne? (med tillid og tro).
- hvordan reagerer vi på englenes og julens budskab?

Fortæl om:

- hyrdernes besøg hos Maria og Josef.
- deres vidnesbyrd overfor Maria, der reagerede med eftertanke og dyb refleksion og andre mennesker, som undrede sig, men ikke nødvendigvis tog imod budskabet.
- hyrdernes lovsang.

Tegnet af Sara Kjær Andersen 6 år

Til eftertanke

Englen sagde til dem:
„Frygt ikke! Se, jeg forkyn-
der jer en stor glæde, som
skal være for hele folket:
I dag er der født jer en
frelser i Davids by, han er
Kristus, Herren.“
(jf. Luk 2,15 s.921)

Tal om:

- Maria, der gemte alle ordene i sit hjerte. Hun havde ikke mulighed for at forstå alt omkring Jesus, men gemte ordene – senere forstod hun. Hvordan reagerer vi på det, vi ikke forstår, afviser vi det, eller gemmer vi ordene?
- hyrdernes eksempel for os (modtager budskabet, handler i tillid til det og fortæller andre om det).

Ideer til fremlæggelse

Teksten kan:

- dramatiseres af børnene, mens lederen læser teksten.
- børnene kan hjælpe med at læse teksten.

Huskeord
For således elskede
Gud verden, at han gav sin
enbårne søn, for at enhver,
som tror på ham, ikke skal
fortabes, men have evigt
liv. (Joh 3,16 s.960)

Baggrundsstof

Tid

Kong Herodes blev konge over jøderne 40 år f.Kr. og regerede indtil sin død 4 år f.Kr. Jesus blev født i slutningen af Herodes' regeringsperiode (år 5-6 f.Kr.). At han ikke blev født år 0 skyldes en regnefejl i middelalderen, hvor vor tidsregning blev fastlagt.

Personer

Herodes var ikke selv jøde, men han blev konge ved romernes hjælp. Han var kendt for sine store bygningsarbejder bl.a. ombygningen af templet i Jerusalem og for sin brutalitet mod sine modstandere.

De vise mænd har sandsynligvis været ikke-jødiske astrologer, som virkede ved kongers hof flere steder i Mellempøsten. Måske er de kommet fra Babylon, hvor der var en stor jødisk bosættelse, og hvor man derfor kendte til løfterne om Messias. Selv var de dog hedninger.

Tegnet af Eva Marie Fredensborg Hansen 10 år

Stjernen

Betlehemsstjernen er kun nævnt i Mattæus, men synes at være forudsagt i 4 Mos 24,17 og i Es 60,3. Historisk kan den forklares som en komet, en planetkonjunktion (når to eller flere planeter set fra jorden synes at stå ganske tæt ved hinanden) eller en supernova (når en stjerne eksploderer og i for kort tid lyser ekstremt kraftigt).

Jupiter og Saturn stod ganske tæt på hinanden tre gange i år 7 f.Kr. En komet, som var synlig for kineserne i 70 dage i år 5 f.Kr. kan dog også være identisk med den stjerne, der ledte vismændene til Betlehem.

At stjernen gik foran dem og stod stille, kan dog kun ske ved Guds under.

Gud forbyder os at tyde stjernerne, men ved denne helt særlige lejlighed, brugte han vismændenes tyding i sin plan (jf. 5 Mos 4,19+17,3).

Vismændenes gaver

Guld: Ædelmetal. Det er symbol på, at Jesus skulle være kongen.

Røgelse: Vellugtende harpiks. Den specielle duft kom frem ved afbrænding. Røgelse blev brugt i store mængder ved de religiøse ritualer. Det er symbol på det guddommelige – at Jesus er Gud.

Myrra: Myrra var en harpiks, som blandt andet blev blandet i salven, som man salvede døde legemer med, inden de skulle begraves. Myrraen kom fra en træsort, der lignede akacietræ og voksede i Sydarabien. Den blev udvundet ved at ridse i barken. Man sårede derfor træet for at få harpiksen. Myrra var vellugtende, men havde samtidig en bitter smag. Det var symbol på Jesu lidelse.

Inspiration til Legestuen

Indledning

Da Jesus var født i Betlehem, lyste der en stor stjerne på himlen. Nogle vise mænd, som boede langt borte, så stjernen og vidste, at den betød, at der var født en stor konge. De ville gerne se ham og give ham gaver. (Brug små dukker eller duploklodser til at vise beretningen. Klip en stjerne ud, der kan lede vismændene).

Tegnet af Birgit Hansen 7 år

1. Da Jesus var blevet født, var Herodes konge i Jerusalem. Han var en ond konge, og han var meget bange for, at der skulle komme en anden, der skulle være konge i stedet for ham.

2. En dag fik kong Herodes besøg af nogle kloge mænd, som havde været ude på en lang rejse. De sagde, at de ledte efter jødernes nyfødte konge, for de havde set en stor stjerne og vidste, at det betød, at der var født en ny konge.

3. Herodes blev meget bange. Han fik fat i nogle andre kloge mænd og præster i Jerusalem. De kunne fortælle ham, at der stod i de gamle bøger, at Jesus skulle fødes i Betlehem.

4. Herodes sagde til de vise mænd, at de skulle rejse til Betlehem og finde Jesusbarnet. Så skulle de komme tilbage til ham og fortælle, hvor det var, for han ville også gerne give barnet gaver.

5. Stjernen ledte de vise mænd videre. Da de kom til Betlehem, hvor Jesus var, stod stjernen stille. De fandt Jesus, Maria og Josef, og de havde fine gaver (guld, røgelse og myrra) med til Jesus.

6. Om natten, da de vise mænd sov, lod Gud dem drømme. Gud sagde til dem, at de ikke skulle rejse tilbage til kong Herodes, men rejse en helt anden vej hjem til deres eget land.

7. Gud brugte stjernen til at lede de vise mænd hen til Jesus. Vi finder ikke Jesus ved at følge en stjerne, men ved at høre og læse det, der står i Bibelen (vis en Bibel, evt. børnebibel).

Til de voksne

Guds ord, Bibelen, viser os vej til Jesus. I Sl 119, v. 105 står der: "Dine ord er en lygte for min fod, et lys på min sti."

Især for de små

Indfaldsvinkler til teksten

Tal med børnene om:

Fødsel i kongehuset – affyring af kanoner for at markere, at en kommende konge er født. Gud markerede, at Jesus blev født ved at lade en stor stjerne lyse på himlen.

Gaver – når venner eller familie får en lille baby, tager vi en gave med til dem. Jesus fik også gaver, da han var lille. Store og dyre gaver, fordi han var et ganske særligt barn.

Navigationsudstyr – udstyr til bilen, som kan guide os til det ønskede sted (drej til venstre, kør 200 meter ligeud osv.). Gud satte en stjerne på himlen – og den ledte vismændene til Jesus.

Tekstens pointe

Gud ønsker at lede alle mennesker – både jøder og hedninger – til Jesus.

Indledning

Gennem mange, mange år havde Gud lovet at sende en frelser til sit folk Israel; en frelser, som skulle være hele verdens frelser. For godt 2000 år siden skete det endelig. Maria havde fået at vide af englen Gabriel, at hun skulle føde Jesus, og da hun og Josef var i Betlehem for at blive talt af kejserens folk, kom tiden, da hun skulle føde. Der var ikke plads til dem nogen steder, men de fandt en stald og der blev Jesusbarnet født. Englene sang og fortalte nogle hyrder ude på marken at Jesus var født, men også mennesker langt borte fik det at vide.

Selve teksten

I Østerland boede der nogle vise mænd, som havde forstand på at tyde stjernerne. Da Jesus var blevet født, opdagede de en stor stjerne på himlen. De vidste, at det betød, at der var født en stor konge i Israel, og de bestemte sig for at rejse derhen for at finde ham og tilbede ham.

Fortæl om:

- vismændene, der rejser til Jerusalem – forventer at finde kongesønnen på slottet.
- Herodes' forfærdelse – han føler sig truet og ønsker ingen anden konge – kalder ypperstepræsterne og de skriftkloge til sig.
- de skriftkloges svar – Jesus er født i Betlehem – det står i Bibelen.
- Herodes' samtale med de vise mænd – de skal lede i Betlehem – komme tilbage til Herodes, for han vil også gerne vide, hvor barnet er født (vil dog ikke tilbede, men dræbe det).
- vismændene hos Jesus – stjernen ledte dem, den stod stille, da de kom til Betlehem – de fandt Jesus og tilbad ham – de gav fine, dyre gaver (guld, røgelse og myrra).

Slut af med at fortælle om vismændenes drøm. Gud sagde til dem, at de skulle rejse en anden vej hjem – de skulle ikke tale med Herodes, for han ville gøre barnet ondt.

Vismændene var hedninger – de hørte ikke til Guds udvalgte folk. Alligevel ledte Gud dem til Jesus ved at lade stjernen vise dem vej. Gud ønsker at lede alle mennesker til Jesus. Gud har givet os Bibelen til at vise os vej til Jesus. Henvi evt. til sidste vers i "Dejlig er den himmel blå."

Ideer til fremlæggelse

Teksten kan fortælles ved hjælp af dukker/duplodukker. Eller lad børnene medvirke som vise mænd, Herodes, Josef, Maria og en dukke som Jesusbarnet. Klip en stjerne ud til at hænge over "stalden." Til vismændenes gaver kan bruges glimmer (guld), lys, evt. duftlys (røgelse) og creme (myrra – er knust harpiks anvendt som salve).

Tegnet af Jonas Nørgård 7 år

Især for de store

Tekstens pointe

Gud sendte sin søn som frelser for hele verden – ikke kun for jøderne. Allerede ved Jesu fødsel åbenbarede Gud for hedninger (vismændene), at en stor konge var født og han ledte dem hele vejen til Betlehem.

Indledning

Da Jesus blev født i stalden i Betlehem, var det opfyldelsen af gamle profetier. Hyrderne på Betlehems marker fik englebesøg og fik åbenbaret, at frelseren var født. Men også for mennesker langt borte satte Gud et tegn på himlen: En stor stjerne. Vismændene så stjernen og vidste, at det betød, at en stor konge var født i Israel.

Selve teksten

Fortæl om:

- vismændenes rejse til Jerusalem. Sandsynligvis astrologer, der virkede ved kongers hof i Melleløsten. De var hedninger, men opfattede den nyfødte kongesøn i Israel som så betydningsfuld, at de måtte komme for at tilbede ham.
- deres forventning om at kunne finde Jesus på kongeslottet.

Tal om:

- hvordan de satsede meget på at finde den nyfødte konge (lang rejse - forlod, hvad de var i gang med).
- at vi kan have travlt med mange ting. Må vi nogen gange lægge noget til side for at finde Jesus?
- hvordan er vores forventninger til Jesus?

Fortæl om:

- Herodes' reaktion på vismændenes forespørgsel, hans angst for en kommende rival.
- Han kendte åbenbart til profetierne om Kristus – troede, at han skulle være en jordisk konge.
- Ypperstepræsternes og de skriftkloges svar på, hvor Messias skulle fødes.

Tal om:

- Herodes, der ønskede Jesus bort, fordi han ville sikre sin egen magt.
- hvorfor mange mennesker i dag ikke ønsker at tro på Jesus? Hænger det sammen med, at man selv vil bestemme over sit liv og ikke lade Jesus være herre?
- Bibelen gav svar på, hvor Jesus skulle fødes. Kan vi stole på Bibelen og dens løfter i dag?

Fortæl om:

- Herodes' aftale med vismændene (find barnet og kom tilbage til mig). Hans løgn om at han også ville tilbede Jesus.
- stjernen, der gik foran dem og viste dem vej.
- at andre historiske kilder, bl.a. fra Kina, taler om en særlig stjerne i årene omkring Jesu fødsel.
- Guds under med stjernen, der gik foran.
- vismændenes glæde over at blive ledt.

Tal om:

- hvordan Gud leder mennesker til Jesus i dag?
- hvilke ting Gud har givet os, for at vise os vej til Jesus?

Fortæl om:

- vismændenes besøg hos Jesus, Maria og Josef og deres tilbedelse af Jesus.
- deres fine og dyre gaver (guld, røgelse og myrra).
- deres drøm, hvor Gud åbenbarede for dem, at de skulle rejse en anden vej hjem.

Tegnet af Mirjam Holm 10 år

Til eftertanke

De gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det. (Matt 2,11 s.860)

Tal om:

- hvordan kan vi tilbede Jesus?
- hvilke gaver kan vi give til ham?
- hvad ønsker han først og fremmest af os?
- hvordan Gud viste sin omsorg for Jesus, Maria og Josef. (Advarede vismændene mod Herodes' planer – deres gaver kunne finansiere flugten til Ægypten).

Ideer til fremlæggelse

Børnene kan hjælpe med at læse teksten op. Teksten kan også opføres som et drama, hvor børnene enten har replikker eller lederen læser teksten op, mens børnene mimer/spiller handlingen.

Huskeord
For således elskede
Gud verden, at han gav sin
enbårne søn, for at enhver,
som tror på ham, ikke skal
fortabes, men have evigt
liv. (Joh 3,16 s.960)